கோரக்கச் சித்தர்

அருள் வரலாறு

டாக்டர். இரா. செல்வக்கணபதி

கோரக்கச் சித்தர்

அருள் வரலாறு

ஆசிரியர்:

டாக்டர். **இரா. செல்வக்கணபதி** எம்.ஏ.,பி.எட்.பிஎச்.டி.,

தமிழ்ப் பேராசிரியர்

தருமை ஆதீனப் பல்கலைக்கல்லூரி

தருமபுரம், மயிலாடுதுறை-609 001

வெளியீடு:

பொதுநிலைக் கழகம்

சோழிய வெள்ளாளர் நற்பணி மன்றம்

வடக்குப் பொய்கைநல்லூர் - 611 115

நாகப்பட்டினம் வட்டம்.

1986

முதற் பதிப்பு: 1986

விலை: ரூ. 10-00

நூல் கிடைக்குமிடம்:

அறங்காவலர்கள்
அருள்மிகு. கோரக்கச் சித்தர் ஆலயம்
வடக்குப் பொய்கைநல்லூர் (அஞ்சல்)
நாகப்பட்டினம் (வட்டம்) 611 115

அச்சிட்டோர்:
பாபுலர் அச்சகம், மயிலாடுதுறை.

6-3

உ

குருபாதம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமையாதீனம் 26 ஆவது குருமகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள், வழங்கியருளிய

ஆசியுரை

'ஞாலம் நின்புகழே மிகவேண் டும்தென்
ஆல வாயில் உறையும்எம் ஆதியே'

தமிழ் நாட்டுச் சித்தர்கள் சிவநெறி போற்றி வாழ்ந்தவர்கள். மந்திரமும், தந்திரமும், மருந்துமாகித் திகழும் சிவபரம்பொருள் உள் நின்று உணர்த்தப் பச்சிலைகளையும், மூலிகைகளையும் கொண்டு மக்கள் பிணி தீர்த்த அருளாளர்கள். சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்த இவர்கள் சித்தர்கள் என்று அழைக்கப் பெற்றனர். சித்தர் கண்ட மருத்துவம் சித்த மருத்துவம் என வழங்கலாயிற்று. மக்களை மருட்டும் வித்தைகளை வெறுத்த இவர்கள் வாழ்வில், இறையருளால் நிகழ்ந்த வியப்பூட்டும் நிகழ்ச்சிகள் பல. மருத்துவம், யோகம், ஞானம், ரசவாதம் முதலிய பல துறை வல்லுநர்களாகச் சித்தர்கள் திகழ்ந்துள்ளனர்.

தமிழ் நாட்டுச் சைவ சமய வரலாற்றிலும், சாத்திர வரலாற்றிலும் சில அருளாளர்களின் பெயர்களோடு சித்தர் என்ற சொல் சேர்த்து வழங்கப்பெற்று வருகிறது. சித்த நூல் ஆசிரியர்கள் திருமூலரையும், கருவூர்த்தேவரையும் சித்தர்களாகக் குறிப்பர். சிவபரம் பொருளையே சித்தராகப் போற்றும் மரபும் உண்டு. திருவிளையாடற் புராணத்தில் இறைவன் எல்லாமும் வல்ல சித்தராக எழுந்தருளி வந்த வரலாறு குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. நமது

ஆதீனக் குரு முதல்வர் ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தர் சிவபெரு மானைத் தாம் அருளிச் செய்த சொக்கநாத வெண்பாவில் பல இடங்களில் சித்தர் என்ற சொல்லால் குறித்துள்ளார்.

தமிழ்நாட்டுச் சித்தர்களைப் பதினெண் சித்தர்கள் எனத் தொகைப் படுத்திக் கூறுவர். இவர்களை அல்லாது வேறு சித்தர்கள் பலரும் வாழ்ந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. பதினெண் சித்தர்களுள் ஒருவராகிய கோரக்கச்சித்தரைப் பற்றி ஆய்வு நிகழ்த்தி, நமது தருமை ஆதீனப் பல்கலைக் கல்லூரிப் பேராசிரியர் டாக்டர். திரு. இரா. செல்வக்கணபதி 'கோரக்கச்சித்தர் அருள் வரலாறு' என்ற நூலை வெளியிடவிருப்பது மகிழ்ச்சி தருகிறது. இந்நூலை நான்கு இயல்களாகப் பகுத்துக்கொண்டு, உரிய சான்று கள் காட்டி, எளிய இனிய நடையில் எழுதியிருப்பது பாராட்டத்தக்கது.

கோரக்கச் சித்தர் ஜீவசமாதி கூடிய வடக்குப் பொய்கைநல்லூர் மக்கள், இச்சித்தருக்கு ஆலயம் அமைத்து முறையான வழிபாடுகள் நிகழ்த்தி வருவதோடு, கோரக்கச் சித்தரின் அருள் வரலாற்றை நூல் வடிவில்வெளியிடவேண் டும் என்று உரிய முயற்சிகள் மேற் கொண்டமை மகிழ்ச்சி தருகிறது. இம்முயற்சியில் முனைப்போடு செயலாற்றி வரும் இவ்வாலய நிர்வாகிகள் திரு.வெ.பெ. தியாகராஜன், திரு. மு. சொ. முத்துவேல் ஆகியோர் பாராட்டுக்குரிய வர்கள்.

கோரக்கச் சித்தர் அருள் வரலாறு நூல்வடிவில் வெளி வந்து மக்களின் உடற்பிணியோடு, உள்ளப்பிணியாகிய அறியாமைக்கும் மருந்தாக அமையவும், நூல் ஆசிரியர், ஆலய நிர்வாகிகள், வடக்குப்பொய்கை நல்லூர் மக்கள் அனைவரும் நலம் பல பெற்று நீடு இனிது வாழவும் செந்தமிழ்ச் சொக்கன் திருவருளைச் சிந்திக்கின்றோம்.

முன்னுரை

'கோரக்கச் சித்தர் அருள் வரலாறு' என்ற இந்நூல் நான்கு இயல்களாகப் பகுத்துக்கொண்டு எழுதப்பெற்றுள்ளது. அவை: 1. தமிழ் நாட்டுச் சித்தர் பரம்பரை. 2. கோரக்கச்சித்தர் 3. கோரக்கச் சித்தர் நூல்கள். 4. கோரக்கச்சித்தர் ஆலயம் என்பன.

தமிழ்நாட்டுச் சித்தர் பரம்பரை என்ற முதல் இயலில், தொல்காப்பியர் காலம் முதல் தமிழ்நாட்டில் சித்தர் பரம்பரை எவ்வாறு வளர்ச்சிபெற்று வந்துள்ளது என்ற வரலாறு பல்வேறு அகச்சான்றுகளுடன் முறையாக ஆராய்ந்து எழுதப்பெற்றுள்ளது. நவநாத சித்தர்கள், பதினெண் சித்தர்கள் என்ற தொகைக் குறியீடுகள் ஆராயப்பெற்றுள்ளன. அகத்தியர் முதல் இருபத்தாறு சித்தர்களின் வாழ்வும் வாக்கும் சுருக்கமாக அறிமுகப் படுத்தப்பட்டுள்ளன.

கோரக்கச் சித்தர் என்ற இரண்டாவது இயலில் இவரது வரலாறும், வரலாற்று அற்புதங்களும் பல்வேறு நூற்சான்றுகள், செவிவழிச் செய்திகள், அகச்சான்றுகள் முதலியவற்றின் துணையோடு, முறையாக ஆய்வுக்குட் படுத்தப் பெற்றுள்ளன. கோரக்கச் சித்தரின் தனிநெறி, சமாதி கூடிய இடங்கள், காலம் முதலியனவும் இவ்வியலுள் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

கோரக்கச்சித்தர் நூல்கள் என்ற மூன்றாவது இயல் இவர் அருளிய நாற்பதிற்கும் மேற்பட்ட நூல்களைப் பற்றிய பொதுவான ஆய்வும், சந்திரரேகை, நமனாசத் திறவுகோல், இரவிமேகலை, முத்தாரம், நாதபேதம், தனித்தொகுப்பு என்ற ஆறுநூல்களைப் பற்றிய சிறப்பான ஆய்வும் கொண்டது. இந்நூல்களின் தனித்தன்மை, வரலாற்றுத்திறம், மருத்துவக் குறிப்புக்கள், மருந்து

வகைகள், பிறவகைச் சிறப்புக்கள் முதலியன தனித்தனியே ஆராய்ந்து சுட்டப்பட்டுள்ளன.

கோரக்கச் சித்தர் ஆலயம் என்ற நான்காவது இயலில் கோரக்கர் ஜீவசமாதி கொண்டுள்ள திருக்கோயில் வரலாறும், வடக்குப் பொய்கைநல்லூராகிய திருத்தலத்தின் வரலாறும் தக்க சான்றுகளுடன் தெளிவுற ஆராயப் பெற்றுள்ளன. இவ்வாலயச் சிறப்பு, விழாக்கள், ஆலயப் பராமரிப்பு முதலியனவும் தொகுத்துச் சுட்டப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்நாட்டுச் சித்தர்கள் வரலாறு, தனித்தனியே ஆராய்ந்து வெளிவருதல் வேண்டும் என்ற நோக்கில் கோரக்கச் சித்தரைப்பற்றிய இவ்வரலாறு முதன் முயற்சியாக இப்போது வெளியிடப்படுகிறது. இத்துறையில் மேலும் பல ஆய்வுகள் மேற்கொள்ள இந்நூல் தூண்டுதலாக அமையும் என்பது திண்ணம்.

வடக்குப் பொய்கைநல்லூரில் ஐப்பசிப்பரணிவிழாவில் யான் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவே இந்நூல் மலர்தற்குக் காரணமாகும். கோரக்கச்சித்தர் ஆலய நிர்வாகிகள் திரு வெ. பெ. தியாகராஜன், திரு. மு. சொ. முத்துவேல் ஆகிய இருவரும் வேண்டிக் கொண்டதற்கு இணங்கி இவ்வாய்வினை மேற்கொண்டேன். இவ்விருவரும் தந்த ஒத்துழைப்பு இந்நூல் உருவாவதற்குப் பெருந்துணை புரிந்தது. இவ்விருவருக்கும் என் நன்றி உரியது.

சித்தர் நெறிபற்றி ஆய்வு நிகழ்த்தி அரிய நூல்கள் பலவற்றை வெளியிட்ட அறிஞர்கள், கோரக்கச் சித்தரைப் பற்றிய வரலாற்றுச் செய்திகள் பலவற்றை வழங்கி உதவிய பெரியவர், வடக்குப் பொய்கை நல்லூர் திரு. சு. சண்முக சுந்தர தேசிகர், கோரக்கரைப் பற்றித் தாம் நெடுநாள் முயன்று, திரட்டிய செய்திகள் பலவற்றை வழங்கியுதவிய மயிலாடுதுறையை அடுத்த கீழையூர்,

சித்தமருத்துவர். திரு. கோரக்கதாசர் ஆகியோருக்கு என் நன்றி.

எளியேனை வளர்த்து, ஆளாக்கி, வாழ்வுதந்து ஆசீர் வதித்துவரும் தருமையாதீனம் 26ஆவது குருமகா சந்நிதானம். ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் இந்நூலைப் பார்வை யிட்டு, அருளாசி வழங்கி ஆசீர்வதித்து, இந்நூலுக்குப் பெருமை சேர்த்துள்ளார்கள். தருமைக்குருமணி அவர் களின் திருவடிக்கமலங்களுக்கு என் மனமொழி மெய் களாலாகிய வணக்கங்களைப் பணிவோடு படைத்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந்நூல் உருவாகும் காலத்தில் உடனிருந்து, கைப் பிரதியையும் அச்சுப்பிரதியையும் பார்வையிட்டு உரிய திருத்தங்கள் பலவும் செய்து உதவிய என் இனிய நண்பர் டாக்டர். திரு. சி. சிவசங்கரன் அவர்களுக்கும் என் நன்றி உரியது.

அட்டைப்பட ஓவியம் எழுதி உதவிய ஓவியர், சென்னை திரு. எஸ்.எஸ். தாண்டவன் அவர்களுக்கும், இந் நூலைக் குறுகிய காலத்தில் அழகுற அச்சிட்டு உதவிய மயிலாடுதுறை, பாபுலர் அச்சகத்தாருக்கும் நன்றி கூறும் கடப்பாடுடையேன்.

இன்னும், இந்நூல் உருவாவதில் ஆர்வம் காட்டி ஊக்கிய நாகை. சிந்தனைச்செல்வர் திரு.நா.ஆ. நாராயண சாமி அவர்களுக்கும், வடக்குப் பொய்கைநல்லூர் நண்பர் களுக்கும் என் நன்றி.

இந்நூல் உருவாகத் துணைநின்ற திருவருளையும் குருவருளையும் சிந்திக்கின்றேன்.

6. டபீர்த்தெரு,
மயிலாடுதுறை-609001
12—11—1986.

இன்னணம்,
இரா. செல்வக்கணபதி,

பொருளடக்கம்

கோரக்கச் சித்தர் ஆலய ஜீவசமாதி பீடத்தின் மேல் பகுதியில் அமைந்துள்ள

சிவபெருமான் திருவடிகள்
(முன்னர்க் காணப்படுவன)

உமையம்மை திருவடிகள்
(பின்னர்க் காணப்படுவன)

உ

இயல்: ஒன்று

தமிழ்நாட்டுச் சித்தர் பரம்பரை:

முன்னுரை:

தமிழ் நாட்டு வரலாற்றில் சித்தர்களுக்கு ஒரு தனி இடம் உண்டு. இறையருள் பெற்ற இச்சித்தர்கள் மனித குல ஈடேற்றத்திற்காகவே உழைத்தனர். அளப்பரிய ஆற்றல் பெற்றிருந்த சித்தர்கள் எளிய வாழ்க்கை வாழ்ந்தனர். சாதி, மத பேதங்களைச் சாடினர். பொருளற்ற வெற்றுச் சடங்குகளைத் துணிவோடு கண்டித்தனர். பசித்தார்க்கு உணவும், நோயுற்றார்க்கு மருந்தும் வழங்கினர். ஆற்றல் மிக்க கவிதைத் திறன் பெற்றிருந்த தமிழ்நாட்டுச் சித்தர்கள் எளிய தமிழில் அரிய நூல்கள் பல படைத்து வழங்கினர். பொருளைத் துச்சமெனக் கருதிய இவர்கள் பொல்லாங்கு கலவாத வாழ்வை மேற்கொண்டனர். தமிழ்நாட்டு எல்லைக்கு அப்பாலும் இவர்கள் தொடர்பு விரிந்து படர்ந்திருந்தமைக்குச் சான்றுகள் பலஉண்டு. இத்தகு தமிழ் நாட்டுச் சித்தர் பரம்பரை வரலாற்றைக் கிடைத்திருக்கும் சான்றுகளின் துணையோடு ஆராய்ந்து நிறுவுவது முதற்கடமையாக அமைகிறது.

சித்தர் என்ற சொல் வழக்கு:

தமிழ் இலக்கியங்களுள் தொன்மையாகக் கருதத் தக்கன கடைச்சங்க இலக்கியங்கள். இவற்றைப் பத்துப் பாட்டு, எட்டுத்தொகை எனக்கூறுதல் வழக்கு. சங்க இலக்கியங்களிலோ, அவற்றிற்கும் முற்பட்டதாகக் கருதப் படும் தொல்காப்பியத்திலோ 'சித்தர்' அல்லது 'சித்து' என்ற சொற்கள் காணப்படவில்லை. என்றாலும், சித்தர் என்ற சொல்லால் பின்வந்தோர் குறித்த இயல்பு

கள் நிரம்பிய அருளாளர்களைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் இவற்றில் காணப்படுகின்றன. சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் 'அறிவர்' என்ற சொல், பிற்காலத்தில் 'சித்தர்' என்ற சொல் குறித்த பொருளையே தாங்கி நின்றது என்பது அறிஞர் கொள்கை.[1] யோகம் பயின்று, விரிந்த காட்சியுற்றுப் பொருள்களின் உண்மை இயல்புகளையும், அவற்றைப் பயன்படுத்தும் முறைகளையும் அறிந்திருந்தார் 'அறிவர்' எனப்பட்டனர்.

தொல்காப்பியத்தில் அறிவர்:

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம், தமிழ்க் கவிதைகளின் பாடு பொருள்களாகத் திகழ்ந்த அகப்-புறப் பொருள்களின் இலக்கண வரையறைகளை முறைப்படுத்து உரைப்பது. பொருளதிகாரத்தின் இரண்டாவது இயல் புறத்திணை இயல். புறத்திணை ஏழனுள் ஒன்றாகிய வாகைத் திணையின் சிறப்பிலக்கணம் கூறும் பகுதியில் 'அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்' என்று தொடங்கும் நூற்பா இடம்பெற்றுள்ளது.[2] இந்நூற்பாவுள்,

> ''மறுவில் செய்தி மூவகைக் காலமும்
> நெறியின் ஆற்றிய அறிவன் தேயமும்''...

என்ற தொடர் இடம் பெற்றுள்ளது. இத்தொடருள் தமிழ் நாட்டுச் சித்தர்களோடு ஒப்பு நோக்கத்தக்க 'அறிவர்' என்பார் சிறப்பு விரித்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தொடருக்குத் தொல்காப்பிய உரையாசிரியர் பலவாறு உரை கண்டனர். இவர்தம் உரைகளான், அறிவரும் சித்தரும் ஒருவரே என்பது விளங்குகின்றது.

உரையாசிரியர் தரும் விளக்கம்:

தொல்காப்பிய உரையாசிரியருள் முதலாமவராகக் கருதத்தக்கவர் இளம்பூரணர். அவர் மேற்கண்ட தொடருக்கு,

'குற்றமற்ற செயலையுடைய மழையும், பனியும், வெயிலுமாகிய மூவகைக் காலத்தினையும் நெறியினால் பொறுத்த அறிவன் பக்கமும்'[3] என உரை வகுத்தனர். மேலும் அவர் 'அறிவன் என்றது கணிவனை' எனக் கூறி 'புரிவின்றியாக்கைபோல்'[4] என்று தொடங்கும் புறப் பொருள் வெண்பா மாலைப்பாடல் ஒன்றை மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். இளம்பூரணர் நோக்கில் 'அறிவர்' என்ற சொல் வான நூல் வல்லாரைக் குறிப்பதாக அறிய முடிகிறது. ஆயின், தொல்காப்பிய உரைகாரருள் ஒருவ ராகிய நச்சினார்க்கினியரோ 'அறிவர்' என்ற சொல்லைச் சித்தர் என்ற பொருள் நோக்கிலேயே விரித்துரைத் துள்ளார். மேற்கண்ட தொல்காப்பியத் தொடருக்கு,

'காமம் வெகுளி மயக்கமில்லாத ஒழுகலாற்றினை, இறப்பும், நிகழ்வும் எதிர்வும் என்னும் மூவகைக் காலத்தி னும் வழங்கும் நெறியான் அமைந்த முழுதுணர்வுடை யோன் பக்கமும் ......'[5] என நச்சினார்க்கினியர் உரை கண்டுள்ளார். இவர் உரையுள் அறிவர் என்பார் சித்தர் களே என்ற உண்மை புலப்படுகிறது. அறிவர் என்பார் இயல்பினை விளக்க 'வாய்மை வாழ்நர்'[6] என்றும் 'வாடப் போதி'[7] என்றும் தொடங்கும் இரு அழகிய பாடல்களை மேற்கோள் காட்டும் நச்சினார்க்கினியர் 'கலசயோனியாகிய அகத்தியன் முதலியோரும் அறிவ ரென்று உணர்க' என்று கூறி முடிக்கிறார். பதினெண் சித்தருள் அகத்தியர் முதலாமவராகக் கருதப்படுகிறார். எனவே, நச்சினார்க்கினியர் நோக்கில் தொல்காப்பியம் சுட்டும் அறிவரும், பிற்கால இலக்கியங்கள் சுட்டும் சித்த ரும் ஒருவரே என்பது நன்கு விளங்குகின்றது.

சங்க இலக்கியத்தில் சித்தர்:

சங்க இலக்கியங்களுள் புறநானூற்றுக்குத் தனி இடம் உண்டு. சங்க கால மக்களின் சமூகப், பொருளாதார, அற

நெறிக் கோட்பாடுகளை உய்த்துணரப் புறநானூறு பெரிதும் துணை நிற்பது. இந்நூலுள், நலங்கிள்ளியின் தம்பியான மாவளத்தான் என்பவனைத் தாமப்பல் கண்ணனார் பாடிய நீண்ட பாடல் ஒன்று இடம் பெற்றுள்ளது.[8] 'நிலமிசை வாழ்நர்' என்று தொடங்கும் அப்புறப்பாட்டுள் 'அவிர்சடைமுனிவர்' என்ற பெயரால் சித்தர்கள் சுட்டப்பட்டுள்ளதாகக் கருத இடம் அமைகிறது. 'நிலத்தில் வாழும் மக்களின் துயரங்கள் நீங்குதற் பொருட்டு, கதிரவனின் வெம்மையைத் தாம் தடுத்துத் தாங்கி, காற்றையே உணவாகக் கொண்டு, விண்ணில் இயங்கும் சுடர்களோடு இணைந்து வான்வழியில் செலவயரும் நெருங்கிய சடை முடியினை உடைய முனிவர்' என்ற கருத்தமைந்த

> 'நிலமிசை வாழ்நர் அலமரல் தீரத்
> தெறுகதிர்க் கனலி வெம்மை தாங்கிக்
> கால் உணவாகச் சுடரொடு கொட்கும்
> அவிர்சடை முனிவர்...'

என்ற வரிகள் நினைந்து போற்றத்தக்கனவாக அமைகின்றன. அட்டமா சித்திகள் வல்ல சித்தர்கள் காற்றையே உணவாகக் கொண்டு பல ஆண்டுகள் உயிர் வாழ்ந்திருந்த வரலாறும், வான்வழியே செல்லும் அவர்தம் அளப்பரிய ஆற்றலும் புறநானூற்றுத் தொடருள் குறிக்கப்பெற்ற முனிவர்கள் சித்தர்களே என்று கருத இடம் தருகின்றன.

சைவத் திருமுறைகளுள் சித்தர்:

சித்தர் என்ற சொல் வழக்கு, சைவத் திருமுறைகளிலேயே முதன்முதலாக இடம்பெற்றுள்ளது. இவற்றுள் இறைவன் அடிதொழும் பக்தர்கள் வேறாகவும், சித்தர்கள் வேறாகவும் குறிக்கப்பெற்றுள்ளமை ஆராயத்தக்கது. 'கடவுளைக் காண முயல்பவர்கள் பக்தர்கள்:

கடவுளைக்கண்டு தெளிந்தவர்கள் சித்தர்கள்' என அறிஞர் விளக்கம் தந்து வேறுபாடு காட்டுகின்றனர்.[9] சித்தர் என்ற சொல்லைத் திருஞானசம்பந்தர்,

'பத்தரொடு சித்தர்பயில்கின்ற பழுவூரே' [10] என்றும்,

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்,

'பத்தர் சித்தர் பலரேத்தும் பரமன்
பழைய தூர்மேய
அத்தன் ஆலங்காடன் ''[11] என்றும்,

மாணிக்கவாசகர் திருப்படை எழுச்சி என்ற பகுதியுள்,

'திண்டிறற் சித்தர்களே
கடைக் கூழை சென்மின்கள்'[12]

என்றும் குறித்துள்ளமை நினைவு கூரத்தக்கன. இவை யன்றித் 'தேவராயும் சித்தராயும்' என்றும், 'அட்டமா சித்திகள் அணைதரு காளத்தி' என்றும் வரும் தேவாரத் தொடர்கள் பல.

சித்தர் பற்றிய குறிப்புகள்:

மூவர் தேவாரங்களுக்கு முற்பட்டது என்று ஒரு சாராரும், பிற்பட்டது என்று ஒரு சாராரும் கூறிவரும் நூல் திருமூலரின் திருமந்திரமாலை என்பது. திருமூலரே தமிழ்நாட்டுச் சித்தர்களுள் சிறப்பாகக் குறிக்கத்தக்கவர். பதினெண் சித்தர்களுள் ஒருவராகக் குறிக்கப்பெறும் இவரது வரலாற்றைச் சேக்கிழார் பெரியபுராணத்துள் விரித்துரைத்துள்ளார்.[13] சித்தர்: சித்தர்மரபுகள்: சித்தர் இயல்பு: சித்தாந்தம் முதலியனவற்றைத் திருமந்திர மாலை சிறப்பாகவிளக்கிநிற்கிறது. திருமந்திரமாலைக்குப் பின் தோன்றிய தமிழ் நூல்களில் சித்தர்களின் வாழ்வு-இயல்புகள்-நூல்கள் முதலியன பற்றிய குறிப்புக்கள் நிறைவாகக் கிடைக்கின்றன. ஒன்பதாம் திருமுறை ஆசிரியர்களுள் ஒருவராகிய 'கருவூரர்' சித்தராகத் திகழ்ந்தவர்.[14] பரஞ்சோதி முனிவர் இயற்றிய திருவிளை

யாடல் புராணத்தில் 'எல்லாம்வல்ல சித்தரான படலம்' என ஒரு படலம் இடம் பெற்றுள்ளது.[15] சிவபெருமானே சித்தராகத் தோன்றி நிகழ்த்திய சித்தாடல்கள் பல வற்றை இந்நூல் விரித்துரைக்கிறது.

சைவ சித்தாந்தச் சாத்திர வளர்ச்சி:

சைவ சமய வரலாற்றில்-சித்தாந்தச் சாத்திரங்களுக்கு முதன்மையான இடம் உண்டு. வழிபாட்டுச் சமயமாக விளங்கிய சைவம் கி.பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டை ஒட்டிய காலப்பகுதியில் மெய்கண்ட தேவரால் தத்துவச் சமயமாக உருக்கொண்டது. சிவஞானபோதத்திற்கு முன்னரே சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்கள் நிலவியிருந்தன. மூவர் தேவாரத்துள்ளும், திருமந்திரத்திலும் இவற்றைக் காணலாம். ஞானாமிர்தம், திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப் படியார் முதலிய சைவ சித்தாந்தச் சாத்திர நூல்கள் சிலவும் இக்காலப் பகுதியில் எழுந்தன. மெய்கண்ட தேவரின் சிவஞானபோதமே சைவ சித்தாந்த மெய்ப் பொருள் கொள்கையைத் தர்க்க அடிப்படையில் முதன் முதலில் முறையாக வரையறுத்து வழங்கியது. அதன் பின்னர் சைவ சித்தாந்தம் பெரு வளர்ச்சி பெற்றது.

சித்தாந்தம்: சித்தர்நூல் வேறுபாடு:

சைவ சித்தாந்தம் என்ற தொடரில் காணப்படும் 'சித்தாந்தம்' என்ற சொல்லைப் பகுப்பாய்வு செய்த சிலர் இந்நெறியும் சித்தர்நெறியே எனக் கூறிப் போந் தனர்.[16] இக்கருத்து முற்றாகப் பொருந்துவதன்று. சைவ சித்தாந்த நூலாசிரியர் சிலர் வரலாற்றில், அருளற்புத நிகழ்ச்சிகள் சில காட்டப்பெற்றுள்ளன. இவை சித்தர் வாழ்வியல் அற்புதங்களோடு ஒத்திருத்தல் உண்மையே. சைவ சித்தாந்த நூலாசிரியருள் சிலர் பெயரோடு, சித்தர் என்ற சொல் சேர்த்து வழங்கப்படுதலும் உண்டு. சைவ

சித்தாந்தம் என்ற தொடரில் வரும் சித்தாந்தம் என்ற சொல் 'அறிவின் எல்லை' 'அறிவாராய்ச்சியின் முடிந்த முடிபு' எனும் பொருள் தருவது. எனவே, சைவ சித்தாந்தமும் சித்தர் நெறியின் வெளிப்பாடே என்பது பொருந்துமாறில்லை. சைவ சித்தாந்தச் சாத்திர அமைப்பையும், சித்தர் நூல்களையும் ஒப்பவைத்து நோக்குவார்க்கு இவ்வுண்மை நன்கு புலனாகும்.

'சித்தர்' சொல் ஆய்வு:

இனி 'சித்தர்' என்ற சொல்லின் பொருளைச் சிறிது ஆராய்வது வேண்டற்பாலது. இச்சொல் பற்றி அறிஞர்கள் பலவாறு ஆய்ந்து பொருள் கூறியுள்ளனர். சைவ சித்தாந்தம் கூறும் உட்கருவிகள் நான்கு. மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம் என்பன. நான்காவதாகிய சித்தத்திலிருந்தே தத்துவத்தோற்றங்களும்-ஒடுக்கங்களும் அமைகின்றன. எனவே, சித்தத்தை வென்ற வல்லமை மிக்காரே 'சித்தர்' ஆயினர் என்பது ஒன்று.[17] 'சித்து' என்னும் சொல்லுக்கு ஒன்றை அடைதல்: கைவரப்பெறுதல் என்பது பொருள். உலகியலிலும் இச்சொல் இவ்வாறு வழங்குவதுண்டு. எனவே, இறையருளைக் கைவரப்பெற்றவர் என்ற பொருளில் 'சித்தர்' எனக் கூறப்பெற்றனர் என்பது மற்றொன்று. பலவாறு ஆராயப்படினும் 'சித்தர் என்பார் இறையருள் பெற்று இறைமை நிலை எய்தப் பெற்றவர்' என்று பொருள் கொள்வதே நிறைவாக அமையும். சித்தர்க்குரிய நிலை 'சித்து' என்று குறிக்கப் பெற்றது, இவர்தம் நெறி 'சித்தர் நெறி' என வழங்கலாயிற்று.

சித்தர் இயல்புகள்:

சித்தர்களின் இலக்கணம்- இயல்பு - குணச்சிறப்புக்கள் முதலியனவற்றைத் தமிழ் இலக்கியங்களுள்ளும், சித்தர்

பாடல்களுள்ளும் காணமுடிகின்றன. 'சிந்தையிலே களங்க மற்றான் சித்தனாவான்'[18] என்றும், 'சிந்தை தெளிந் திருப்பவன் அவனே சித்தன்: செகமெல்லாம் சிவமென்றே அறிந்தோன் சித்தன்'[19] என்றும் சித்தர் பாடல்கள் இவர் தம் இயல்புகளைக் குறிக்கின்றன. தாயுமானசுவாமிகள் சித்தர் கூட்டத்தாரின் சிறப்பினை விளக்கிச் 'சித்தர்கணம்' என்றதலைப்பில் பத்துப்பாடல்கள் அருளியுள்ளார்.[20] இப்பகுதியில் உள்ள பத்துப்பாடல்களும் 'வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற-வித்தகச்சித்தர்கணமே' என நிறைகின்றன. சித்தர்களின் அளப்பரிய சித்துக்கள் பல பாடல்களில் முறையாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. சித்தர் கள் விண்வழிச்செல்ல வல்லவர்கள்: கடலைப் பருக வல்லவர்கள்: பிச்சை ஏற்றுண்போரை மாமன்னராக்கும் ஆற்றலுடையவர்கள்: மண்ஏட்டினை ஆயிரத்தெட்டு மாற்றுச் செம்பொன்னாக்க வல்லவர்கள்: ஊழிக்காலத் திலும் வண்டுருக்கொண்டு சிவயோகநிலை நிற்ப வர்கள்: அட்டாங்கயோகநெறிவல்லவர்கள்: என்றைக்கும் அழியாத சிவராசயோகிகளாக வாழ்பவர்கள்: தவராச சிங்கங்களாக உலகோரால் புகழப்படுபவர்கள். இத்தகு வல்லமை மிக்க சித்தர் தம் திருக்காட்சி, தமக்குச்சித்திக்க வில்லையே எனத் தாயுமானார் ஏக்க முறுவதாக இப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

அட்டமா சித்திகள்:

தமிழ் நாட்டுச் சித்தர்கள் மேற்கொண்டு ஒழுகிய நெறி யோகநெறியேயாகும். எனவே, இவர்களை யோக மார்க்கிகள் என்பது தகும். எட்டு அங்கங்களை அடிப் படையாகக் கொண்ட யோக நெறி பற்றித் திருமந்திரம் விளக்கியுள்ளது.[21] இதனை 'அட்டாங்கயோகம்' என்பர், அவை: அணிமா, மகிமா, லகிமா, பிராார்த்தி, பிராகாமியம் ஈசத்துவம், வசித்துவம், கரிமா என்பன.

அணுவைக்காட்டிலும் மிகச்சிறிய உருவில் உலவும் ஆற்றலுக்கு 'அணிமா' என்று பெயர்: மலையினும் பெரிய உருவம் தாங்கி நிற்கும் ஆற்றலுக்கு 'மகிமா' என்று பெயர்: உடலைப் பாரமில்லாமல் இலேசாகச் செய்து கொள்ளு தலும், நீர், சேறு முதலியவற்றில் அழுந்தாமல், காற்றுப் போல் விரைந்து செல்லும் வல்லமையைப் பெற்றிருத் தலும் 'லகிமா' என்று கூறப்படும்: தாம் விரும்பியன வற்றையும், நினைந்தனவற்றையும் உடன் அவ்வாறே அடையும் வல்லமைக்குப் 'பிரார்த்தி' என்று பெயர் கூறப்படும்: தம் நினைவின் வல்லமையால் எல்லாவற்றை யும் நினைந்தவாறே படைக்கும் ஆற்றல் 'பிராகாமியம்' எனப்படும்: அனைவரும் தம்மை வணங்கும் படியான தெய்வத்தன்மையினை எய்துவது 'ஈசத்துவம்' என்பதாகும்: உலகம் முழுவதையும் தம்வயப்படுத்தி நடத்தும் ஆற் றலைப் பெற்றிருத்தல் 'வசித்துவம்' ஆகும்: ஐம்புலன்கள் நுகரும் இன்பதுன்பங்களைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், அவைகளுடன் சம்பந்தப் படாமல் இருக்கும் வல்லமை 'கரிமா' என்று கூறப்படும்.[22]

இத்தகு அட்டாங்கயோக நெறி நின்றவர்களே தமிழ் நாட்டுச் சித்தர்கள். இதுவன்றித் தமிழ் நாட்டில் 'பரியங்கயோகம்'[23] 'பிராசாதயோகம்'[24] முதலிய வேறு யோக நெறிகளும் நிலவின. இந்நெறிகளை விளக்கும் நூல்களும் தமிழில் உள்ளன. சித்தர்களுள் சிலர் இந் நெறிகளையும் போற்றியுள்ளனர்.

சித்தர் தொகை:

தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்த சித்தர்களைப் பிற்காலத் தார் 'நவநாத சித்தர்கள்' எனவும், 'பதினெண் சித்தர் கள்' எனவும் தொகைப்படுத்தி உரைத்துள்ளனர். பதினெண் சித்தர்கள் என்ற தொகையைப் பலரும் பல

வாறாகக் குறித்துள்ளனர். எனினும், இன்று வழக்கில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட சித்தர்களின் பெயர்கள் நின்று நிலவுகின்றன. இவர்கள் பாடியனவாகப் பல நூல்களும், தனிப்பாடல்களும் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. சில நூல்கள் இன்னும் ஏட்டளவிலேயே உள்ளன. சில ஏடு பெயர்த்து எழுதப் பெற்றும் அச்சேறாது உள்ளன. சித்தர்களின் வரலாறு-காலம்- அவர்தம் நூல்கள் பற்றி முறையான ஆய்வுகள் இந்நாள் வரை அறிஞர்களால் மேற்கொள்ளப் பெறாமை பெருங்குறையே! தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதிய அறிஞர்கள் பலர், சித்தர் நூல்களுக்கென சில பக்கங்கள் கூட ஒதுக்காமை வியப்பேயாகும். தமிழ் நாட்டுச் சித்தர் பரம்பரையில் குறிக்கத்தக்க சித்தர்கள் சிலரது சுருக்கமான வரலாறுகளும் நூல்களும் பற்றிக் கீழே சில செய்திகள் தொகுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

நவநாத சித்தர்கள்:

'நவநாத சித்தர்கள்' என்ற பட்டியலில் ஒன்பது சித்தர்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளனர். 1. சத்துவநாதர், 2.சாலோகநாதர்,3. ஆதிநாதர்,4. அருளிதநாதர்,5.மதங்க நாதர், 6. மச்சேந்திரநாதர், 7. கடயந்திரநாதர், 8. கோரக்கநாதர், 9. குக்குடநாதர் என்போர் அவ்வொன்பதின்மர்.[25] இவ்வொன்பதின்மரும் உச்சாடனம், மோகனம், ஸ்தம்பனம், மாரணம், ஆக்ருஷ்ணம், வித்துவேஷணம் ஆகிய ஆறு துறைகளில் நூல்கள் பல இயற்றினர் எனத் தெரிகிறது. இவற்றுள் **உச்சாடனம்** என்பது, பேய் முதலியனவற்றை ஓட்டும் மந்திரம். **மோகனம்** என்பது மயக்கும் தொழில் பற்றிய மந்திரம். **ஸ்தம்பனம்** என்பது அசைவற நிறுத்தும் மந்திரம்: **மாரணம்** என்பது கொல்லும் மந்திரம். **ஆக்ருஷ்ணம்** என்பது சாபம். **வித்து வேஷணம்** என்பது விந்துவைக்கட்டும் நெறி. நவநாத சித்தர்களை இவ்வாறன்றி.1. கந்தளேந்திரர், 2. கோரக்கர்,

3. கொங்கணர் 4. நாகார்ச்சுனர், 5. மச்சேந்திரர், 6. பீமநாதர், 7. அருணகிரிநாதர், 8. புஜங்கருநாதர், 9. ஆதிநாதர் எனவேறு வகையாகவும் பட்டியலிட்டுக் காட்டுவதுண்டு.

பதினெண் சித்தர்கள்:

சித்தநூலோர் கொள்கைப்படி சிவபெருமானிடத்து நந்திதேவர், அகத்தியர் முதலியோர் மருத்துவ முறைகளைக் கேட்டுணர்ந்தனர் எனவும், அம்மருத்துவ முறைகளைத் திருமூலர் முதலிய பதினெண்சித்தர்கள் வளர்த்துப் பரவச்செய்தனர் எனவும் அறியப்படுகிறது. இவர்கள் நந்தி, அகத்தியர் ஆகியோரையும் அகப்படுத்திப் பதினெண் சித்தர்களின் பட்டியலைக் கூறியுள்ளனர். இவர்கள் கூற்றுப்படி 1. அகத்தியர், 2. புலத்தியர், 3. புசுண்டர், 4. நந்தி, 5. திருமூலர். 6. காலாங்கிநாதர் 7. போகர், 8. கொங்கணர், 9. உரோமமுனி, 10. சட்டைமுனி, 11. மச்சமுனி, 12. கருரர், 13. தன்வந்திரி, 14. தேரையர், 15. பிண்ணாக்கீசர், 16 கோரக்கர், 17. யூகிமுனி, 18. இடைக்காடர் ஆகியோர் பதினெண் சித்தர்களாகக் குறிக்கப்படுகின்றனர்.[26] இவ்வரையறை, சித்த மருத்துவ நூல் செய்த சித்தர்களின் தொகுப்பாகத் தோன்றுகின்றது. தமிழகத்துப் பண்டைச் சித்தர்களுள் தலையாயவர் அகத்தியரே. தமிழில் முதல் இலக்கணம் படைத்த அகத்தியருக்கும், மருத்துவ நூல் பல செய்த அகத்தியச் சித்தருக்கும் தொடர்புண்டா? இருவரும் ஒருவர்தாமா? வெவ்வேறானவர்களா? என்பனவற்றைத் தெளிவாக அறியமுடியவில்லை. அகத்தியரின் பெயரில் அமுதகலைஞானம், நோயின்சாரம், வைத்தியக்கும்மி, வைத்தியசாரம், சங்குசுத்தி, செந்தூரமுறை, அவிழ்ந்த சாரம், பூரண சூத்திரம் முதலிய மருத்துவநூல்களும், பஞ்சகாவிய நிகண்டு,ஐம்புள் நூல் முதலிய பிற வகைநூல்களும் வழங்குகின்றன.

வேறு ஒரு பட்டியல்:

பதினெண் சித்தர்கள் என்ற தொகுப்பில் திருமூலரை முதலாமவராக வைத்து ஞான நூல் அருளியோர் பலரை இணைத்து ஒரு பட்டியல் சிலரால் தரப்பெற்றுள்ளது. இவர்கள் கருத்தின் வண்ணம், 1. திருமூலர் 2. இராமதேவர், 3. கும்பமுனி, 4. இடைக்காடர், 5. தன்வந்திரி 6. வான்மீகி, 7. கமலமுனி, 8. போகநாதர், 9. மச்சமுனி, 10. கொங்கணர் 11. பதஞ்சலி, 12. நந்திதேவர், 12. போதகுரு, 14. பாம்பாட்டிச் சித்தர், 15. சட்டைமுனி, 16. சுந்தரானந்த தேவர், 17. குதம்பைச்சித்தர், 18. கோரக்கர், முதலியோர் பதினெண் சித்தர்களாகக் குறிக்கப்பெற்றுள்ளனர், [27] முதற்பட்டியலில் குறித்த அகத்தியர் இப் பட்டியலில் கும்பமுனி எனக்குறிக்கப்பெற்றார். இவரைக் கும்பமுனி, குடமுனி என அழைக்கும் வழக்கும் உண்டு. முதற் பட்டியலில் இல்லாத ஒன்பதின்மர் பெயர்கள் இரண்டாவது பட்டியலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பட்டியலில் இடம் பெறாதோர்:

இவ்விருபட்டியல்களிலும் இடம் பெறாத நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட சித்தர்கள் வரலாறு தமிழ்நாட்டில் வழங்கி வருகிறது. அவர்களுள் குறிக்கத்தக்கார் சிலர். திருவள்ளுவரையும் சித்தராகக் கருதுவோர் உளர். அவர் பெயரில் ஞான நூல்கள் சில வழங்கிவருகின்றன. இவரையன்றி, சிவவாக்கியர், ஔவையார், பட்டினத்தார், பத்திரகிரியார், அகப்பேய்ச் சித்தர், கடுவெளிச் சித்தர், பாம்பாட்டிச் சித்தர், குதம்பைச்சித்தர், பீர்முகமது, வாலைசாமி, உலோகாயதச்சித்தர், ஏனாதிச்சித்தர், காளைச் சித்தர், சுந்தரானந்ததேவர், இராமதேவர், சேஷயோகியார், கணபதிச்சித்தர், சுப்பிரமணியச் சித்தர், வான்மீகி, சூரியானந்தச்சித்தர், காரைச்சித்தர், தடங்கண்சித்தர், புஜண்டர், தட்சிணாமூர்த்தி முதலிய பல சித்தர்களின்

பாடல்கள் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன. பிற்காலத்தார் வியாசர், ஜமதக்கினி, சண்டேசர் முதலியோரையும், வடலூர் இராமலிங்கசுவாமிகளையும், தருமை ஆதீனக்குரு முதல்வர் குருஞானசம்பந்தரையும் சித்தரென்றே கருதி யுள்ளனர். இவர்கள் பாடல்களை முறையாக ஆராய்ந் தால் இவர்களுள் பலர் சித்தர் அல்லர் என்பதும், பலர் ஞானநூல் ஆசிரியர் என்பதும் தெரிய வரும்.

சித்தர் ஆய்வுக்குத் தடை:

மேலே குறிக்கப்பெற்ற சித்தர்களுள் மிகச்சிலரது வரலாறுகளே ஓரளவு கால எல்லைகளோடு ஆராய்ந்து வெளியிடப் பெற்றுள்ளன. அவைகளும் அகச்சான்று களுடன் நிறுவப்பெறவில்லை. பெரும்பாலன செவிவழிச் செய்திகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே எழுதப்பெற் றுள்ளன. ஒரே பெயர்கொண்ட சித்தர்கள் பலர் உள் ளனர். இவர்களுள் பலர் வாழ்ந்திருந்ததாகக் குறிக்கப் பெறும் கால எல்லைகள் வரலாற்றுக்கு ஏற்புடையன வாக இல்லை. இவர்களில் ஒருவருக்கே சமாதிகள் பல்வேறு இடங்களில் இருப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. மிகப்பல வான சமய இலக்கியங்கள் இவர்களுக்குச் சிறப்பிடம் தந்தில. இவர்கள் பெயரால் வழங்கப்படும் நூல்களும் ஒரு தன்மையுடையனவாக இல்லை. இவையும், இவை போன்ற வேறு சில காரணங்களும் சித்தர்களைப்பற்றி ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளப் பெருந்தடைகளாக உள்ளன. மேற்கண்ட சித்தர்களில் சிலரது வரலாற்று நிகழ்வுகளும், படைப்புக்களும் சுருக்கமாகக் கீழே தரப்பெற்றுள்ளன.

திருமூலர்:

திருமூலரின் அருள் வரலாற்றைத் தெளிவாகக்கூறும் நூல் சேக்கிழாரின் பெரியபுராணமேயாகும். இருபத் தெட்டு பாடல்களால் இவர் வரலாறு விரித்துக் கூறப்

பட்டுள்ளது. புலவர் புராணம் என்னும் நூலும் இவரது வரலாற்றைக் கூறுகின்றது. திருமூலர் திருக்கயிலையில் வாழ்ந்திருந்தவர். சிவபக்தர். நந்தியெம்பெருமானிடம் உபசேதம் பெற்றவர். நான்மறைச் சிவயோகியார் அகத்தியரைக் காணத் தென்னாடு போந்தார். வழியில் காவிரிக்கரையில் உள்ள சாத்தனூரை அடைந்தார் மாடு மேய்க்கும் மூலன் என்பான் இறந்துபோக, மாடுகள் கதறி அழுதன. அதனைக்கண்ட இவர் தம் உடலைவிட்டு அவன் உடலில் புகுந்து ஆக்களின் துயர் தீர்த்தார். பழைய உடலைத் தேடினார். அது இறையருளால் மறைந்து போயிற்று. சிவன் தந்த ஆகமப் பொருளைத் தம் வாக்கினால் தமிழில் வகுப்பத் திருவுளம் கொண்டு, தம் உடலை மறைப்பித்தான் என்று துணிந்தார். திருவாவடுதுறை சார்ந்தார். திருக்கோயிலின் மேற்குப் பகுதியில் அரசமரத்தின் கீழ் யோகத்தில் அமர்ந்தார். சரியை முதலிய நால்நெறி உணர்த்தும் திருமந்திரமாலை யினை ஆண்டுக்கு ஒரு பாடலாக அருளினார். 'ஒருவன் தானே' எனத்தொடங்கி மூவாயிரம் பாடல் அருளிக் கயிலை சென்று இறையடி எய்தினார். இவர் காலம் கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டாகலாம் என்பது அறிஞர் கொள்கை.[28]

பெரியபுராணம் விரித்துரைக்காத, திருமூலரின் வரலாற்றுச் செய்திகள் சிலவற்றைச் சித்தர் பாடல்கள் சில கூறுகின்றன. திருமூலர் புரட்டாசி மாதம், அவிட்ட விண்மீனில் பிறந்தார் எனப் போகர் சப்த காண்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ளளது. இவர் நந்தியிடம் உபதேசம் பெற்றதும், முத்திப்பேறெய்தியதும் மூலவிண்மீனில் எனவும் இந்நூல் குறிக்கிறது. ஒரு சித்தர் நூல் இவரை வேளாளர் மரபினர் என்று கூறுகிறது. பிறிதொன்று கைக்கோளர் எனக் குறிக்கிறது. மன்னன் மகள் ஒருத்தி யின் கணவன் இறந்த காரணத்தால், அரச சுற்றத்தார்

அழ, திருமூலர் தம் உயிரை இறந்தவன் உடலில் புகுத்தி எழுந்தார் என வைத்திய ரத்தனச்சுருக்கம் என்னும் சித்தர்நூல் ஒரு கதை கூறுகின்றது.[29] திருமூலரின் திரு மந்திரம் சிறப்புப்பாயிரம், பொதுப்பாயிரம், தற்சிறப்புப் பாயிரம் என்னும் மூன்று பாயிரங்களையும், ஒன்பது தந் திரங்களையும் கொண்டுள்ளது. பாடல் தொகை மூவாயிரம் என்று சேக்கிழார் குறித்துள்ளார். எனினும், இராமலிங்க சுவாமிகள் திருமூலரின் திருமந்திரப் பாடல் தொகை எண்ணாயிரம் எனக் குறிக்கின்றார். வேறு சில சித்தர் நூல்களும் எண்ணாயிரம் எனக் குறிக்கின்றன.

திருமந்திரம் அல்லாது, வேறு சில நூல்களும் திருமூலர் இயற்றியனவாகக் குறிக்கப்படுகின்றன.[30] இத்தகு நூல்கள் இருபத்து ஐந்து காணப்படுகின்றன. அவையாவன: 1. திருமூலர் தத்துவக்கட்டளை, 2. திருமூலர் தியானக் குறிப்பு,3. திருமூல தேவர் வாலை பஞ்சாட்சர விளக்கம், 4. திருமூலர் வைத்தியம், 5. திருமூலர் வைத்திய முறை வசனம், 6. திருமூலர் சொச்சச் சூத்திரம், 7. திருமூலர் தண்டகம், 8. திருமந்திரச் சூத்திரம் 200, 9. திருமூலர் நாடிச் சூத்திரம், 10. திருமூலர் வாகடம், 11. திருமூலர் வைத்தியம் 600, 12. திருமூலர் வாலை தீட்சை, 13. திரு மூலர் எட்டு, 14. திருமூலர் கவுனநூல், 15. திருமூலர் குளிகை முறை 50, 16. திருமூலர் பூரணமாலை, 17. திரு மூலர் சூத்திரத்திரட்டு, 18. திருமூலர் கற்பமுறை 500, 19. திருமூலநாயனார் வாத சூத்திரம் 300, 20. திருமூல நாயனார் நிகண்டு 300, 21. திருமூலர் குருமுறை, 22. திரு மூலர் ஞானம், 23. திருமூலர் கருக்கிடைத் தொள்ளாயிரம், 24. திருமூலர் ஆயிரம்,25. திருமூலர் கருமானச் சுருக்கம் 84, இவை யாவும் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் சில திருமூலர் அருளியனவாகலாம். சில அவர் நெறி நின்று, அவர் பெயரில் பிற்காலத்தார் பாடியனவாகலாம்.

வான்மீகர்:

வான்மீகரும் பதினெண் சித்தர்களுள் ஒருவராகக் குறிக்கப்படுகிறார். இவர் ஆதிகாலத்தில் வடமொழியில் இராமாயணம் பாடியவரா? அன்றித் தமிழகத்தில் வாழ்ந்த வேறு ஒரு சித்தரா? என அறிய இயலவில்லை. தமிழ்ப்புலவர் வரிசையில் வான்மீகியார் என இருவர் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. இவர்பாடியனவாக புறநானூற்றில் 358 ஆவது பாடல் ஒன்று இடம் பெற்றுள்ளது. இராமகாதை பாடிய வான்மீகி, திருடராக இருந்துப் பின் திருந்தியவர் என்பர். முதற் சங்ககாலத்துப் புலவர்களுள் ஒருவரும் வான்மீகி எனவழங்கப் பெற்றார். இவர் செய்த நூல் ஒன்றைத் தலையாய ஒத்து என நச்சினார்க்கினியர் குறித்துள்ளார். பாலவான்மீகி, விருத்த வான்மீகி எனவேறு இருவர் வாழ்ந்திருந்ததாகவும் தெரிகிறது.[31] சித்தர் வான்மீகர் இவர்களுள் யாவர் என அறிய இயலவில்லை. வான்மீகர் ஞானம் என்ற பதினாறு பாடல்களைக் கொண்ட நூல் ஒன்று கிடைத்து அச்சிடப் பட்டுள்ளது. அந்நூல் வேத, சாத்திர, புராணங்களைக் கண்டனம் செய்கிறது.

திருவள்ளுவர்:

திருக்குறள் இயற்றிய திருவள்ளுவரின் பெயரில் சித்தர் ஒருவரும் குறிக்கப்படுகிறார். திருக்குறளின் பழைய பதிப்புக்களில் திருவள்ளுவர் வரலாறாகப் பலகதைகள் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன. பல செவிவழியாக வழங்கி வருவன. சில பிற்காலத்தார் கற்பனை. இவர் மயிலாப்பூரில் வாழ்ந்தவர் என்பர். இவர் துணைவியார் வாசுகி எனக் குறிக்கப் பெறுகிறார். திருவள்ளுவர் பாடியதாக ஞானவெட்டியான் என்னும் நூல் ஒன்று கிடைத்துள்ளது. திருக்குறளின் கருத்துக்கள் பல இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. அதிவீரராமபாண்டியனைப்பற்றிய குறிப்பு இந்நூலுள்

காணப்படுவதால், இந்நூல் கி.பி. பதினாறாம் நூற்றாண்டுக்குப்பின் எழுந்ததாகவே கருதத்தகும். சித்தர் நூலாராய்ச்சியாளர் சிலர் திருக்குறள் ஆசிரியரும், ஞானவெட்டியான் நூல் ஆசிரியரும் ஒருவரே எனக் கூறுகின்றனர். மக்கள் அனைவரும் ஒரே இனத்தவர் என இந்நூல் வற்புறுத்துகின்றது. எளிய, இனிய நடையில் இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

ஔவையார்:

ஔவையார் என்ற பெயரில் வெவ்வேறு காலங்களில் பெண்பாற் புலவர்கள் மூவர் வாழ்ந்திருந்தனர் என்பது ஆராய்ச்சியால் தெளிவாகிறது. ஔவையார் பற்றி வழங்கும் கதைகள் பலப்பல. இவர் பெயரில் சங்கப் பாடல்களும், நீதி நூல்களும், ஞான நூல்களும் வழங்கி வருகின்றன. இடைக்கால ஔவையாரே சித்தர்களுள் ஒருவராகக் கருதப்படுபவர் எனத் தெரிகிறது. ஔவையார் ஞானக்குறள் என்ற நூல் சித்தர் பாடல் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளது. மூன்று பால்களையும், முப்பத்தொரு அதிகாரங்களையும் கொண்ட குறள்யாப்பில் அமைந்த ஒரு ஞான நூல் இது. யோகம், ஞானம்பற்றியனவே அனைத்துப் பாக்களும்.

'சிந்தையுள் நின்று சிவனருள் பெற்றக்கால்
பந்தமாம் பாசம் அறும்'

இதைப் போன்ற பாடல்கள் இந்நூலுள் இடம் பெற்றுள்ளன.

போகர்:

திருமூலரின் மாணாக்கர் எழுவர். அவர்களுள் ஒருவர் காலாங்கிநாதர். காலாங்கிநாதரின் மாணாக்கர் போகர். போகர் ஒரு பெரிய சித்தர்கணத்தின் தலைவராகக் கருதப் பெறுபவர். ஆதிகாலத்தில் சிவபெருமான் அருளிச்செய்த

எழுநூறாயிரம் சூத்திரங்களைப் போகர் ஏழுகாண்டத்துள் அடக்கித் தம் மாணாக்கர்களுக்கு அறிவுறுத்தினார் என்பர். இவர் மாணாக்கருள் ஒருவர் புலிப்பாணி. போகரும்,புலிப்பாணியும் பழனி மலையின் அடிவாரத்தில் வாழ்ந்திருந்தனர் எனவும், அவ்வூர் வைகாவூர் எனவும் கொங்கு மண்டலசதகம் குறிப்பிடுகிறது.[32] பாண்டிய நாட்டில் உள்ள சதுரகிரி, சிவகிரி முதலிய இடங்களிலும் போகர் வாழ்ந்திருந்ததாகத் தெரிகிறது. இவர் முருகவழி பாட்டு நெறியினர் என்பர். பழனி தண்டாயுதபாணி சுவாமி, போகரால் வடிவமைத்து வணங்கப் பெற்றவர் எனக் கூறப்படுகிறது. இவரது குகை இன்றும் பழனி மலையில் காணப்படுகிறது. இவர் வரலாறு பற்றிச் சித்தர் நூல்களில் பல குறிப்புக்கள் உள்ளன. இவர் நூல்கள் போகர் ஏழாயிரம், யோகம் எழுநூறு, நிகண்டு பதினேழாயிரம், போகர் திருமந்திரம் முதலியன. சட்டமுனி, மச்சமுனி, கமலமுனி, நந்தீசர், கொங்கணர், கருவூர்த்தேவர் முதலியோர் இவர் தம் மாணாக்கர் என்பர்.

புலிப்பாணி:

போகரின் முதன் மாணாக்கர் இவர். இவர் ஒரு புலியை நட்பாகக் கொண்டிருந்தவர். நீண்ட தூரம் புலி மேல் ஏறிச் சென்று நீர் கொண்டு வருவது இவர் வழக்கம். இதுபற்றி இவருக்குப் புலிப்பாணி எனப் பெயர் வந்தது. சாலவித்தை, மருத்துவம் முதலிய துறைகளில் வல்லவர். இவர் இயற்றிய நூல்கள் வைத்தியம் ஐஞ்ஞூறு, சாவாத்திரட்டு நூறு, சிதம்பரம் இருபத்தைந்து, பலதிரட்டுநூறு முதலியன.

கொங்கணர்:

கொங்கணரும் போகரின் மாணாக்கருள் ஒருவர். இவர் கொங்கு நாட்டிலுள்ள ஊதியூர் மலையில் வாழ்ந்திருந்த

வர். இரசவாதத்தில் வல்லவர். ஏனைய சித்தர்களும் வியக்கத்தக்க அட்டமா சித்திகள் இவரிடம் அமைந்திருந்தன. இவர் தம் தவ வலிமையால் ஒரு கொக்கினைச் சாம்பலாகப் போகுமாறு எரித்தனர். வள்ளுவரின் துணைவியாரிடம் இவர் செருக்கடங்கினர் என்பர். கால நோக்கில் இக்கதை பொருந்தி வருமாறில்லை. இவர் தம் வரலாற்றுச் செய்திகள் சில, கொங்கு மண்டல சதகத்தில் கூறப்பெற்றுள்ளன. பன்னிரு ஆழ்வார்களுள் ஒருவராகிய திருமழிசை ஆழ்வாரும் இவரும் நண்பர்கள் என்பர். இது உண்மையாயின் இவர்காலம் கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டு என்பது உறுதிப்படும். இவர் புளிஞர் என்னும் மலை வேடர் இனத்தவர் என்பர். தஞ்சாவூர் மேலை விதியில் உள்ள, கொங்கணேசுவரர் திருக்கோயில் சிவலிங்கம், இவரால் எழுந்தருள்விக்கப் பெற்றது என்று கூறப்படுகிறது.[33] இவர் இயற்றியநூல்கள் பல. அவற்றுள் கொங்கணர் வாலைக்கும்மி, கொங்கணதேவர்கலை, கொங்கணர் தியானம், கொங்கணர் வாக்கியம், துருசுகுரு முப்பத்தொன்று, கொங்கணர் குளிகை, கொங்கணர் ஞானம்நூறு, கொங்கணர் திரிகாண்டம், கொங்கணர் கடைக்காண்டம், முப்பூதீட்சை, குணவாகடம் என்பன குறிக்கத்தக்கன.

சட்டைமுனி:

இவரை அகத்தியர் காலத்தில் வாழ்ந்திருந்த மருத்துவர் எனச் சில ஆய்வாளர் கூறுவர். இவரைப் போகரின் மாணாக்கருள் ஒருவராகவே பலநூல்களும் குறிக்கின்றன. இவரைச் சேணிய மரபினர் என்பர். இவர் உரோமமுனியுடன் மாறுகொண்டிருந்தனர் எனக் கூறப்படுகிறது. இவர் செய்த நூல்கள், சட்டைமுனி ஞானம் 200, சட்டைமுனி 1200, திரிகாண்டம், சரக்குவைப்பு, நவரத்தின

வைப்பு, சடாட்சரக்கோவை, கல்பம்நூறு, ஞானநூறு, வாத நிகண்டு முதலியன.

மச்சமுனி:

மச்சமுனியும் போகரின் மாணாக்கருள் ஒருவரே. இவரைச் செம்படவர் மரபினர் என்பர். இவ்ர் இயற்றிய நூல்கள் திவாகரம் 800, வைத்தியம் 800 முதலியன. சுந்தரானந்தர், நந்தீசர், முதலியோரும் போகரின் மாணாக்கர்களே என்பர்.

உரோமமுனி:

உரோமமுனி புசுண்டமாமுனிவரின் குமாரர். இவர் செய்தநூலை, இவரோடு போகரிடம் ஒருசாலை மாணாக்கராகப்பயின்ற சட்டைமுனி கிழித்தெறிய முனைந்தார். புசுண்டர் தம் குமாரரின் நூலைச் சடையில்ஒளித்துவைத்து அகத்தியரிடம் சேர்ப்பித்தார். அகத்தியர் அதனைப் பல ஆண்டுகள் கழித்து வழங்கினார். இவருக்குஉடம்பெல்லாம் மயிர் மண்டியிருந்தமையின் உரோமமுனி என வழங்கப் பெற்றார். இவர் உரோமமுனிநூறு, உரோமமுனி ஐந்நூறு, ஐம்புள் நூல் முதலியன இயற்றியுள்ளார்.

யூகிமுனி:

யூகிமுனி என்பவர் தேரையர் மாணாக்கருள் ஒருவர். இவர் மருத்துவநூல் வல்ல சித்தர். இவர் அகத்தியர் ஆச்சிரமத்திலிருந்த கருங்காக்கை ஒன்றைத் தாம் கண்டுபிடித்து வைத்திருந்த வீரசுண்ணத்தால் வெண்மையாக்கிக்காட்டினர். இதனைக்கண்ட அகத்தியர் மகிழ்ந்து, இவரை 'மதியூகி' எனப் பெயரிட்டு அழைத்தார். அதுபற்றியே இவர் யூகிமுனி என வழங்கப்பெற்றார். இவர் இயற்றிய நூல் வைத்திய சிந்தாமணி என்பது. வேறு சில நூல்களும் இவர் இயற்றியதாகத் தெரிகிறது.

தேரையர்:

பதினெண் சித்தர்களுள் சிறப்பிடம் பெறுபவருள் ஒருவர் தேரையர். இவர் தருமசௌமியரின் மாணாக்கர். இவரை அகத்தியர் மாணாக்கர் எனவும் கூறுவர். இவர் அகத்தியருடன் ஒருவரின் தலை நோயைத் தீர்க்கச் சென்றிருந்தார். அகத்தியர் கபாலத்தைத் திறந்து பார்க்க உள்ளே ஒரு தேரை இருந்தது. அகத்தியர் அதனை எடுக்க முனைந்த போது, இவர் தடுத்துத் தட்டுஒன்றில் நீரை ஏந்தினால் தேரை பாயும் எனக்கூறி அவ்வாறே ஏந்தினர். தேரையும் நீரிற் பாய்ந்தது.தேரையின் இயல்பறிந்து நோய் தீர்க்க உதவிய திறம்பற்றி இவர் **தேரையர்** எனவழங்கப்பெற்றார். இவர் வாதத்தில் வல்லவர் என்றும், அதனால் உலகினைக் கெடுத்தனர் என்றும், அகத்தியர் இவரது உயிரைப் போகச் செய்தனர் என்றும், இவரே பின்னர் இராம தேவர் என்ற பெயரில் வாழ்ந்திருந்தனர் என்றும் ஒரு கதை கூறப்படுகிறது. இவர் செய்த நூல்கள் பதார்த்த குண சிந்தாமணி, நீர்க்குறி நெய்க்குறி சாத்திரம், தயில வருக்கச் சுருக்கம், வைத்திய யமகவெண்பா, மணி வெண்பா, மருத்துப்பாரதம் முதலியன. இவர் இயற்றிய 'நோயணுகாவிதி' பலராலும் பின்பற்றத்தக்க எளிய பாதுகாவல்களைக் கூறுவது.

தன்வந்திரி:

வடநூல்களில் குறிக்கப்படும் தன்வந்திரி என்பார் ஒரு மருத்துவநெறியினர். இவரோ தமிழ்நாட்டுச் சித்தர் நெறியினர். பிரமபுராணம் என்னும் நூல் இவரை அநு என்னும் அரசரின் குமாரர் எனக் குறிக்கிறது. இவர் பாரத்வாஜரிடம் ஆயுர் வேதங்கற்று, அதை எட்டுவகை யாகப் பிரித்துத் தம் மாணாக்கர்களுக்கு அறிவுறுத்தினர் என்றும் இந்நூல் கூறுகிறது. இவர் பாற்கடலில் பிறந்த

தேவவைத்தியர்; விஷ்ணுவின் அம்சம்: ஒருகையில் கதை, ஒரு கையில் கமண்டலம் கொண்டவர் எனப் பாகவதம் கூறும். இவரே மீண்டும் தீர்க்கதமர் என்பாரின் குமாரராய்ப் பிறந்து மருத்துவநூல் பல இயற்றினர் என்பர். இவரது நூல்கள் தன்வந்திரிநிகண்டு, வைத்திய சிந்தாமணி, சிமிட்டுரத்தினச்சுருக்கம், கலை ஞானம் முதலியன. இவர் மாணாக்கர் சுசருதர் என்பர்.

பாம்பாட்டிச்சித்தர்:

பாம்பாட்டிச்சித்தர் பாண்டிய நாட்டினர். சட்டை முனியிடம் தீட்சை பெற்றவர். மதுரையை அடுத்த திருக்கோகர்ணத்தில் பிறந்த இவர் மருதமலையில் சிறப்புற்று வாழ்ந்திருந்தனர். இவர் ஒரு முறை காட்டில் பாம்பு ஒன்றைப் பிடித்து ஆட்டிக் கொண்டிருந்தார். அக்காலை அங்கு சட்டைமுனி வந்தனர். இச்சித்தர் அங்கு அப்போது வந்த நவரத்தினம் உமிழவல்ல பாம்பொன்றைப்பிடித்து ஆட்டினர். இவர் திறம் கண்டு சட்டைமுனி இவருக்கு உபதேசித்தனர். சமாதி கூடிய இவர் பின் எழுந்து பல சித்துக்கள் செய்தனர் என்பர். இவர் பாடிய நூல்கள் பாம்பாட்டிச்சித்தர்பாடல், சித்தராரூடம் முதலியன. இவர் விருத்தாசலத்தில் சமாதி எய்தினார் எனவும் கூறுவர். எனினும், கோவையை அடுத்த மருதமலையில் பாம்பாட்டிச்சித்தர் குகை, சுனை முதலியன இன்றும் காணப்படுகின்றன. சித்தர்பாடல் தொகுப்பில் இவர் பெயரில் 129 பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

'நாதர்முடி மேலிருக்கும் நாகப் பாம்பே
நச்சுப்பையை வைத்திருக்கும் நல்லபாம்பே'

என்று தொடங்கும் பாடல்கள் இவர் இயற்றியன. இவர் காலம் கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டு என்பர்.

அகப்பேய்ச்சித்தர்:

மனத்தைப் பேய் என்று கூறி இவர் பல பாடல்கள் பாடியமையின், இவரை மக்கள் அகப்பேய்ச்சித்தர் என அழைக்கலாயினர்.

'சமயம் ஆறுமடி-தன்னாலே வந்ததடி
அமைய நின்ற இடம்-அகப்பேய்
ஆராய்ந்து சொல்வாயோ!'

என்பது போல்வன இவர் பாடல்களின் அமைப்பாகும். இவர் தொண்ணூறு கண்ணிகள் இவ்வாறு பாடியுள்ளார். இவர் பாடல்களில் சைவ சித்தாந்தக் கூறுகள் பல இடம் பெற்றுள்ளன.பல குழூஉக் குறிகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

குதம்பைச்சித்தர்:

குதம்பை என்பது பெண்களின் காதணி வகைகளுள் ஒன்று. இவ்வகைக் குதம்பை அணிந்த பெண் ஒருத்தியை முன்னிலைப்படுத்தி, மகடூஉ முன்னிலையாக விளித்துக் 'குதம்பாய்' என இவர் பாடினமையின் இவரைக் குதம்பைச்சித்தர் என அழைத்துள்ளனர். இவர் பாடியன வாக 32 பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன. 'மாங்காய்ப்பால் உண்டு' என்று தொடங்கும் இவர் பாடல் ஒன்று தமிழ் மக்களால் நன்கு அறியப்பட்டது.

வெட்ட வெளிதன்னை மெய்யென் றிருப்போர்க்குப்
பட்டயம் ஏதுக்கடி — குதம்பாய்
பட்டயம் ஏதுக்கடி'

இவ்வாறு அரிய உட்பொருள்கள் பொதிந்தனவாக இவர் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. பாடல்களின் அமைப்பு மற்றும் சில சொல்லாட்சிகளைக் கொண்டு நோக்கினால் இவரும் கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டை ஒட்டிய காலப் பகுதியினராகவே தோன்றுகின்றார். இவர் வரலாறு பற்றி ஏதும் அறிய இயலவில்லை.

சிவவாக்கியர்:

சிவவாக்கியர் வேதியர் குலத்தினர். ஒருமுறை காசி யாத்திரை மேற்கொண்டனர். இல்லறத்தில் விருப்ப முடைய இவர் அங்கே ஒரு செருப்புத் தைக்கும் தொழில் செய்து வந்த சித்தர் ஒருவரைக்கண்டு தம் விருப்பம் உரைத்தார். அச்சித்தர் சில காசுகளும், ஒரு பேய்ச்சுரைக் காயும் கொடுத்து எவள் ஒருத்தி மணலைச் சோறாக்கி, இப்பேய்ச்சுரையைக் கைப்பின்றிச் சமைத்து இடுகிறாளோ அவளே உனக்கு மனைவியாவாள் எனக் கூறிவிடுத்தார். பல இடங்கட்கும் சென்ற இவர் இறுதியில் ஒரு குறக்குலப் பெண் அவ்வாறு சமைத்துப் பரிமாறக்கண்டு, அவளையே மணந்து வாழ்ந்திருந்தார். கொங்கணமுனிவரால் உலகப் பற்று நீங்கினார். இவரே பன்னிரு ஆழ்வார்களுள் ஒருவராகிய திருமழிசை ஆழ்வார் என்பர். இவர் நிலவுலகில் பிறந்த காலைச் 'சிவ' என்று உச்சரித்துக் கொண்டே பிறந்தமையின் 'சிவவாக்கியர்' என அழைக்கப்பெற்றார். இவர் செய்த நூல் 'சிவவாக்கியம்' என வழங்குகின்றது. இவர் பாடல்கள் மிகுந்த சமூகச் சீர்திருத்தக் கருத்துக் களைக்கொண்டு விளங்குவன.

'பறைச்சி யாவ தேதடா
    பனத்தி யாவ தேதடா
இறைச்சி தோல்எ லும்பினும்
    இலக்க மிட்டி ருக்குதோ
பறைச்சி போகம் வேறதோ
    பனத்தி போகம் வேறதோ
பறைச்சி யும்ப னத்தியும்
    பகுத்து பாரும் உம்முளே'

என்னும் இப்பாடல்போல் பல அரிய பாடல்கள் இவர் பாடல் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன.

அழுகுணிச்சித்தர்:

பிற்கால ஞானநூல் பாடிய சித்தர்களுள் அழுகுணிச் சித்தரும் ஒருவர். இவர் பாடல்கள் 32 கிடைத்துள்ளன.

இவரை அழுகணிச் சித்தர் என்றும் சிலர் குறித்துள்ளனர். இவர் பாடல்கள் 'கண்ணம்மா' என்ற முன்னிலைவிளி யோடு அரிய மறைப் பொருள் குறியீட்டுச் சொற்களுடன் அமைந்துள்ளன.

'ஊற்றைச் சடலமடி உப்பிருந்த பாண்டமடி
மாற்றிப் பிறக்க மருந்தெனக்குக் கிட்டுதில்லை
மாற்றிப் பிறக்க மருந்தெனக்குக் கிட்டுமென்றால்
ஊற்றைச் சடலம்விட்டே என் கண்ணம்மா
உன்பாதம் சேரேனோ'?

இதுபோன்றே இவர் பாடல்கள் முழுவதும் அமைகின்றன. 'ஐங்கரனைத் தெண்டனிட்டேன்' என்று தொடங்கும் சில பாடல்களும், இவர் பாடல்களின் கீழ் அச்சிடப் பட்டுள்ளன. இவரது வரலாறும் அறியப்படவில்லை.

இடைக்காட்டுச் சித்தர்:

இடைக்காட்டுச் சித்தர் பாடிய பாடல்களாகத் தற் போது 130 பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன. இவை வெவ் வேறு சந்தங்களுள் அமைந்துள்ளன. இவர் இடைக்காடு என்ற ஊரினர் என்றும், இடையர் வகுப்பினர் என்றும் அறிய முடிகிறது. தம் பாடல்களில் இவர் 'கோனே', 'கோனாரே', 'தாண்டவக்கோனே' எனப் பலவாறாக விளி அமைத்துப் பாடுகின்றார். சுவையும், அரிய பொருள் நலமும் வாய்ந்தனவாக இவரது பாடல்கள் காணப் படுகின்றன.

''மனமென்னும் மாடடங்கில் தாண்டவக்கோனே-முத்தி
வாய்த்ததென் றெண்ணேடா தாண்டவக்கோனே!
சினமென்னும் பாம்பிறந்தால் தாண்டவக்கோனே-யாவும்
சித்தியென்றே நினையேடா தாண்டவக்கோனே;''

இவ்வாறு இவர் தம் பாடல்கள் அமைகின்றன. சங்கப்புலவர்களுள் ஓர் இடைக்காடர் உளர். இடைக் காடன் பிணக்குத் தீர்த்த வரலாறு ஒன்று திருவிளை யாடற் புராணத்தில் காணப்படுகிறது. இவ்விருவரின்

வேறாக, கி. பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்ட காலத்தவராகவே இவர் தோன்றுகின்றார். கொங்கு மண்டல சதகம் கூறும் இடைக்காட்டுச் சித்தர் வரலாறு இவரைக் கொற்றவனூரில் வாழ்ந்திருந்த, சிவனருள் பெற்ற இடையராகவே சித்தரிக்கிறது.

கடுவெளிச் சித்தர்:

பரவெளியைக் கடுவெளி என்று கூறுவது ஞானநூல் வழக்கு. பரவெளியில் நிலவும் இறை நிலை பேசுவதால் இவர் பாடல்கள் கடுவெளிச்சித்தர் பாடல்கள் என வழங்கப்பெற்றன. இவர் பாடியதாக 32 கண்ணிகளை யுடைய ஆனந்தக்களிப்பு ஒன்று கிடைத்துள்ளது.

'நந்த வனத்திலோ ராண்டி-அவன்
நாலாறு மாதமாய்க் குயவனை வேண்டிக்
கொண்டு வந்தானொரு தோண்டி-மெத்தக்
கூத்தாடிக் கூத்தாடிப் போட்டுடைத் தாண்டி.

என்ற இவர் பாடல் பகுதி நன்கு அறிமுகமான ஒன்றே! இவரைப்பற்றிச் சில புனைகதைகள் வழங்குகின்றன. இவை பிற்காலத்தாரின் கற்பனைகளேயாகும்.

ஏனாதிச்சித்தர்:

ஏனாதி என்பது பண்டைய அரசர், தம் வீரருள் சிறந்தாருக்கு வழங்கும் ஒரு சிறப்புப் பட்டம். பிற் காலத்தில் இழிந்த குலத்தாரைக் குறிக்கும் சொல்லாக இது மருவியது. ஏனாதி என்ற சொல்லை முன்னிலைப் படுத்திப்பாடியமையின் இவர் ஏனாதிச்சித்தர் எனப் போற்றப்பெற்றார். இவர் பாடியனவாகப் பத்துப்பாடல் கள் காணப்படுகின்றன. இவை அச்சிடப்பெற்றுள்ளன.[34] பாடல்கள் கலித்தாழிசை அமைப்பில் முன் இரண்டடி சித்தர் வினாவாகவும், பின் இரண்டடி ஏனாதி விடை யாகவும் அமைந்துள்ளன.

'வேதா கமத்தின் விசும்ப தனுள்புக்கு
மெய்கண்ட ஏனாதி என்கொண்டு வந்தீர்
பேதாதி பேதச் சமயப் பிணக்கைப்
பிசைந்துள் அடக்கும் வியன்கொண்டு வந்தேன்'

என இவ்வாறு இவர் பாடல்கள் அமைகின்றன. இவர் வரலாறு, காலம் பற்றி ஏதும் அறிய இயலவில்லை.

காளைச்சித்தர்:

பிற்கால நாட்டுப்புற இலக்கியப் போக்கில் அமைந்த அச்சிடப்பெறாத எட்டுப்பாடல்களைப் பாடிய ஒருவரைக் காளைச்சித்தர் என்பர் ஏரில் காளைகளைப்பூட்டி, உழவுக் கோலைக் கையில் கொண்டு உழுது பயிர்த்தொழில் செய்வதாக ஞான உழவை உருவகித்துப் பாடுவன வாகவே இவர் பாடல்கள் அமைகின்றன.

'எல்லாரும் கொல்லையுழ - என்தோழா
என்கணவன் பள்ள முழப்
பள்ளம் பழுத்தலவோ - என்தோழா
பார்த்துவரப் பிள்ளையீரே!'

என இவ்வாறு இவர் பாடல்கள் அமைகின்றன. இவர் வரலாறு, காலம் பற்றியும் அறிய முடியவில்லை.

காகபுசுண்டர்:

காகவடிவில் பல இடங்களில் சுற்றித்திரிந்தமை பற்றியோ, அல்லது கருநிறம் பற்றியோ 'புசுண்டர்' என்ற முனிவர் ஒருவர் காகபுசுண்டர் என அழைக்கப் பெற்றார். இவர் பாடல்களில், தாம் காக்கை உருவில் இருந்ததாக இவரே குறித்துள்ளார்.

'காகமென்ற ரூபமாய் இருந்து கொண்டு
காரணங்கள் அத்தனையும் கருவாய்ப் பார்த்து
வேகமுடன் வெளியோட்ட நிலையாய்ப் பார்க்க
வெகுதூரம் சுற்றியின்னம் விவரம் காணேன்''

என இவரே குறித்தல் சான்றாக அமைகிறது. இவர் பெயரால் சில வைத்தியநூல்களும், 'புசுண்டர்நாடி' என்ற சோதிட நூல் ஒன்றும் உள்ளது. இவர் நூல்கள் வேதாந்தச் சார்புடையன. காகபுசுண்டர் ஞானம், காகபுசுண்டர் உபநிடதம் முப்பத்தொன்று, காகபுசுண்டர் காவியம் முப்பத்துமூன்று, காகபுசுண்டர் குறள் பதினாறு முதலிய நூல்கள் வேதாந்தச்சார்பின. இவர் சங்கரர் காலத்திற்குப் பிற்பட்டவர் என்பது தெளிவு.

பட்டினத்தார்:

பட்டினத்தார் என்ற பெயரில் வெவ்வேறு காலங்களில் பல அருளாளர்கள் வாழ்ந்து அரிய நூல்கள் பல செய்துள்ளனர். பதினோராம் திருமுறையில் கோயில் நான்மணிமாலை முதலிய ஐந்து சிற்றிலக்கியங்கள் பாடியவர் பட்டினத்துப்பிள்ளையார். இவர்காலம் கி. பி. 10ஆம் நூற்றாண்டு. சித்தர் என்று கருதத்தக்க பட்டினத்தார் என்பவர் கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்திருந்தார் நான்கு அகவல்கள், திருவேகம்பமாலை, பல தலப்பாடல்கள், சில தனிப்பாடல்கள், உடற்கூற்றுவண்ணம் முதலியன இவர் பாடியன. இவர்களின் வேறானவராக மிகவும் பிற்காலத்தில் கி.பி. 17 ஆம் நூற்றாண்டு காலப் பகுதியில் பட்டினத்தார் என ஒருவர் வாழ்ந்திருந்ததாகத் தெரிகிறது. இவர் பாடல்கள் முறையீடு, புலம்பல், இரங்கல், ஞானம் என்பன.

பட்டினத்தார் வரலாறு என்ற பெயரில் பலவரலாறுகள் வழங்குகின்றன. திருவெண்காடர் என்பவர் புகார் நகரின் பெருவணிகர். சிவபெருமானே மருதவாணன் என்ற பெயரில் இவர் மகனாக வந்து வளர்ந்தார். தக்க ஞானம் முதிரும் பருவத்தில் 'காதற்ற ஊசியும் வாராது காணும் கடைவழிக்கே' என்று எழுதப்பெற்ற ஓலை நறுக்

கைப் பட்டினத்தாரிடம் வழங்கி இறைவன் மறைந்தார். தூயதுறவு பூண்டு இவர் நாகூரில் சேந்தர் என்பார்க்கு அருள் செய்து, பத்திரகிரியாரைச் சீடராகக் கொண்டார். பின்னர் பலதலங்களுக்கும் சென்று,சித்துக்கள் பல நிகழ்த்தி ஞானப் பாடல்கள் பலவும் அருளி திருஒற்றியூரில் முத்தி பெற்றார். இவ்வரலாறு, மேற்கூறிய பட்டினத்தார் மூவருள் யாருக்குப் பொருந்துவது எனத்திட்டமாக அறிய முடியவில்லை. கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டினராகக் கருதப் படும் பட்டினத்தடிகளே சித்தராகக் கருதத்தக்கவர். இவர்பாடல்கள் நிலையாமையை விரிவாக எடுத்துரைப் பதோடு பக்திக்கனிவிலும் விஞ்சி நிற்கின்றன.

பத்திரகிரியார்:

இவர் பத்திரகிரியின் அரசர். இவர் ஆட்சிக்காலத்தில் ஒரு நாள் பட்டினத்தடிகள் அவ்வூர்க் காட்டுப் பகுதியில் உள்ள ஒரு விநாயகர் கோயிலில் நிட்டையில் அமர்ந் திருந்தார். கள்வர் சிலர் அவ்வூர் அரண்மனையில் திருடி, வேண்டுகோளின் வண்ணம் சில நகைகளை விநாயகர் மேல்வீசினர். அவற்றுள் சில நிட்டை கூடியிருந்த பட்டினத்தடிகள் மீது விழுந்தன. அரசக்காவலர்கள் கண்டு, பட்டினத்தடிகளே கள்வர் எனக்கருதிப் பத்திரகிரி மன்னரிடம் தெரிவித்தனர். மன்னர் 'கழுவேற்றிக்கொல்க' எனப்பணித்துத் தாமும் தண்டனை நிறைவேற்றப்படும் இடத்திற்குச் சென்றனர். பட்டினத்தடிகள் சிவபரம் பொருளைச் சிந்தித்துக் கழுமரத்தை நோக்க அது தீப் பற்றி எரிந்தது. மன்னர் அஞ்சிப் பணிந்தார். பட்டினத் தடிகள் கூறியவாறு பத்திரகிரியார் துறவு பூண்டனர். பின் திருவாரூர்ச் சென்று பிச்சை ஏற்று, ஆசாரியருக்கு உணவிட்டு வாழ்ந்தனர்.

ஒரு நாள் சிவபெருமான் சித்தர்வடிவில் பட்டினத்தடி களிடம் பிச்சை கேட்டு வந்தனர். நாய் ஒன்றிற்குச்

சோறிட்டு வளர்த்து வந்த பத்திரகிரியாரின் பற்றினை எண்ணிய பட்டினத்தடிகள் 'பத்திரகிரியார் என்னும் சம்சாரி இருக்கிறான்: அவனிடம் பிச்சைக்குச் செல்க' எனக் கூறினர். இறைவன் அவ்வாறே சென்று பட்டினத் தடிகள் கூறியனவற்றைக் கூற, இது கேட்ட பத்திர கிரியார் வருந்தி, இவ்வோடும் நாயுமல்லவோ என்னைச் சம்சாரி எனக் கருதச்செய்தன! எனக் கூறி ஓட்டை நாய் மீது வீச நாயும் இறந்தது. அந்நாய் காசி மன்னன் மகளாகப் பிறந்து பத்திரகிரியாரை அடைந்தது. இவர் பட்டினத்தடிகள் அருளால் சோதியிற் கலந்து மறைந் தனர். 231 கண்ணிகளைக் கொண்ட பத்திரகிரியார் புலம்பல் தமிழ் நாட்டில் நன்கு நிலவி வருவது.

'ஆங்காரம் உள்ளடக்கி ஐம்புலனைச் சுட்டறுத்துத்
தூங்காமல் தூங்கிச் சுகம்பெறுவது எக்காலம்?'

என்று தொடங்கும் இவர்தம் புலம்பலில், இறை நாட்டமும்,நிலையாமைக் கூறுகளும் நிறைவாகக் காணப் படுகின்றன.

மேற்கூறப்பெற்ற சித்தர்களின் வரலாறுபற்றித் தெளி வான அகச்சான்றுகள் மிகுதியாகக் கிடைத்தில. பெரும் பாலன செவிவழிச் செய்திகளாகக் கூறப்பெறுவனவே. சில வற்றிற்கே நூற்சான்றுகளும், அகச்சான்றுகளும் கிடைத் துள்ளன. சித்தர்கள் பிறந்த மாதம், விண்மீன், சாதி முதலியன போகர் ஏழாயிரம் என்ற நூலின் ஆறாம் காண்டத்தில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. இந்நூலிலேயே சித்தர்கள் வாழ்ந்திருந்த கால அளவுகளும் காணப் படுகின்றன. சித்தர் நூல்களில் வியப்பூட்டும் பல சுவை யான செய்திகள் காணப்படுகின்றன.

தமிழ்நாட்டுச் சித்தர் பரம்பரை பற்றிய வரலாறு மிகப்பெரிது. இந்நாள் வரை இவ்வரலாறு முறையாக ஆராய்ந்து நிறுவப்பெறாமை பெருங்குறையே! எளிய

இனிய தமிழில், மக்கள் உளங் கொள்ளத்தக்க சந்தங்களோடு அமைந்த சித்தர் பாடல்கள் ஞானக்கருவூலங்கள்! மருத்துவம், மந்திரம், இரசவாதம், யோகம்,ஞானம் என்னும் பல்துறைகளில் இவர்கள் அருளிய நூல்களும், பாடல்களும் அளவற்ற பரப்பும் பெருமையும் மிக்கன. சித்தர்களின் மரபு, காலம், வாழ்வியல் முதலியன வேறு வேறாக இருந்தாலும் இவர்கள் அனைவரும் இறைநெறி மாறாதசிந்தனையாளர்கள் என்பது மகிழ்வைத்தருகிறது. எளிய வாழ்வினை மேற்கொண்டு, ஞானத்தின் உச்சியில் வீற்றிருந்த இவர்கள் வெற்றுச்சடங்குகளையும், ஆடம்பரங்களையும் சாடினரேயன்றி, இறைநெறியை மறுத்தனர் அல்லர். நமது கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் புலப்படாத நூற்றுக்கணக்கான சித்தர்கள் இன்றும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். சித்தர் பரம்பரை தமிழ்நாட்டின் ஞானபரம்பரை என்றே கருதிப் போற்றத்தக்கது.

குறிப்பு விளக்கம்.

1. கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, இலக்கிய வரலாறு-இரண்டாம் பாகம்-ப. 305
2. தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம் - புறத்திணை இயல் - நூற்பா-16.
3. தொல் - பொருள்-இளம்பூரணர் உரை-ப. 114.
4. புறப்பொருள் வெண்பா மாலை - வாகைப்படலம்-பா-20
5. தொல்-பொருள் - நச்சினார்க்கினியர் உரை - ப. 216

6. 'வாய்மை வாழ்நர் மூதறிவாள
நீயே யொருதனித் தோன்ற லுறைபதி
யாருமி லொருசிறை யானே தேரி
னவ்வழி வந்தநின் னுணர்வுமுதற் றங்குந்
தொன்னெறி மரபினு மூவகை நின்றன
காலமு நின்னோடு வேறென
யாரோ பெருமநிற் றேர்கு வோரே'
(மேற்கோள் இடம் புலப்பட்டிலது)

7. 'வாடாப் போதி மரகதப் பாசடை
மரநிழ லமர்ந்தோ னெஞ்சம் யார்க்கும்
மருளின் நீந்தே னிறைந்துநனி ஞெகிழ்ந்து
மலரினும் மெல்லிய தென்ப வதனைக்
காமர் செவ்வி மாரன் மகளிர்
நெடுமா மழைக்கண் விலங்கிநிமிர்ந் தெடுத்த
வாளும் போழ்ந்தில வாயின்
யாதோ மற்றது மெல்லிய வாறே'
(மேற்கோள் இடம் புலப்பட்டிலது)

8. புறநானூறு பா–43
9. சு.அ. இராமசாமிப்புலவர், சிறப்புப்பெயர் அகராதி- ப. 224
10. திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்-2-234-1
11. சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தேவாரம் 7–52-10
12. திருவாசகம் - திருப்படை எழுச்சி-பா-2
13. திருத்தொண்டர் புராணம் - வம்பறாவரி வண்டு சருக்கம்-மூன்றாவது வரலாறு.
14. கருவூரர் என்றும் கருவூர்த்தேவர் என்றும் குறிக்கப் பெறும் இவர் 1. கோயில், 2. திருக்களந்தை ஆதித் தேச்சரம், 3. திருக்கீழ்க்கோட்டூர் மணியம்பலம், 4. திருமுகத்தலை, 5. திரைலோக்கிய சுந்தரம், 6. கங்கைகொண்ட சோழேச்சரம், 7. திருப்பூவணம், 8. திருச்சாட்டியக்குடி, 9. தஞ்சை, 10. திருவிடை மருதூர் ஆகிய பத்துத் தலங்களுக்கும் ஒவ்வொரு பதிகம் பாடியுள்ளார்.
15. பரஞ்சோதி முனிவர் - திருவிளையாடல் புராணம்- இருபதாவது படலம்.

16. டாக்டர். மு. தெய்வநாயகம்-'விவிலியம் திருக்குறள் சைவ சித்தாந்தம் ஒப்பாய்வு'-ப. 153
17. டாக்டர். இரா. மாணிக்கவாசகம், 'திருமந்திர ஆராய்ச்சி'-ப.35
18. அகத்தியர் குறுநூல் முப்பு-50-பாடல்-50
19. வால்மீகி சூத்திரம்-16-பாடல்-2.
20. தாயுமானார் பாடல் 57-66.
21. திருமந்திரம்-பாடல்-549-552.
22. திருமந்திரம்-பாடல்-632-639.
23. திருமந்திரம்-பாடல்-825-844.
24. 'பிராசாத யோகம் சீர்காழி சிற்றம்பல நாடிகள் வழி வந்த ஒருயோகநெறி. 16 பிரணவ கலைகளையும் முறையாகத் தரிசித்து அப்பால் மேல்சென்று சிவத்துடன் இரண்டறக் கலத்தல் பிராசாத யோகநெறி. இது மெய்கண்டபரம்பரைக்கே உரிய சிறப்பான யோகநெறி'.
இரா. செல்வக்கணபதி. 'தமிழ்வளர்க்கும் தருமபுரம்' பக். 80-81.
25. ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார், 'அபிதான சிந்தாமணி ப.940
26. கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, 'இலக்கிய வரலாறு'-இரண்டாம் பாகம், ப.306
27. சாமி. சிதம்பரனார், 'சித்தர்கள் கண்ட விஞ்ஞானம் தத்துவம்' ப-29.
28. டாக்டர். இரா. மாணிக்கவாசகம், 'திருமந்திர ஆராய்ச்சி' ப.91
29. மேற்படி நூல், ப-91-93.
30. மேற்படி நூல், பக்-224-231
31. ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார், 'அபிதான சிந்தாமணி' ப.1416.
32. கொங்கு மண்டல சதகம், பாடல்-36.
33. சி. கோ. தெய்வநாயகம், 'சித்தர் சிந்தனைகள்' ப.113
34. சித்தர் பாடல்கள்-ப. 310

இயல்: இரண்டு
கோரக்கச் சித்தர்

முன்னுரை:

தமிழ்நாட்டுச் சித்தர் பரம்பரையில் கோரக்கச் சித்தருக்குச் சிறப்பான தனி இடம் உண்டு. நவநாத சித்தர்கள், பதினெண் சித்தர்கள் பட்டியல்களில் எல்லாம் கோரக்கச் சித்தர் பெயர் தவறாது இடம் பெற்றுள்ளது. தமிழ் நாட்டுச்சித்தர் பரம்பரையில் முன் வரிசையில் வைத்து எண்ணப்படும் அகத்தியர், திருமூலர், போகர் முதலியவர்களோடு ஒப்ப வைத்து எண்ணத்தக்க பெருமைமிக்கவர் கோரக்கச் சித்தர். கோரக்கர், கோரக்கச்சித்தர், கோரக்க நாதர், ஸ்ரீமத் கோரக்கநாதபெருமான் எனப்பல பெயர்களில் இவர் வழங்கப் பெறுகிறார். தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்லாது, இந்திய நாட்டின் தென், வடமா நிலங்களிலும், சீனநாடு முதலிய கீழை நாடுகளிலும் கோரக்கர் வரலாறு அறியப்பட்டுள்ளது. இதுவரை கிடைத்திருக்கும் வரலாற்று ஆதாரங்களை முறைப்படுத்தி, ஆராய்ந்து ஒருவாறு கோரக்கர் அருள் வரலாறு இவ்வியலில் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளது.

வரலாற்று மூலங்கள்:

கோரக்கர் அருள் வரலாற்றை ஆராய்வதற்குச் சில ஆதாரங்களே கிடைக்கின்றன. கி.பி. 1899ஆம் ஆண்டில் சென்னை, திரு. ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார் எழுதி வெளியிட்ட அபிதான சிந்தாமணியில் கோரக்கர் வரலாறு பற்றியும்,[1] இவரது குருநாதராகக் கருதத்தக்க மச்சேந்திர நாதர் வரலாறு பற்றியும்[2] சில குறிப்புக்கள் தொகுத்துத் தரப்பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் பல செய்திகள் கர்ண பரம்பரைச் செய்திகள் என நூலாசிரியராலேயே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. சில செய்திகள் மட்டுமே ஒப்பு நோக்கி

நிறுவத்தக்கனவாக அமைகின்றன. கற்பனைக் களஞ்சியம் எனப் பாராட்டப்பெறும் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் தாம் இயற்றிய 'பிரபுலிங்கலீலை' என்ற நூலுள் 'கோரக்கர் கதி' என ஒரு இயல் வகுத்து சில செய்திகளை வழங்கியுள்ளார்.[3] அடுத்து, அச்சிட்டு வழக்கில் நிலவும் சித்தர் பாடல்களில் கோரக்கர் வரலாறு பற்றிச் சில சில குறிப்புக்கள் காணப் படுகின்றன. இவற்றிலிருந்து பெறப்படும் செய்திகளும் ஒரே வகையாக அமையாமல், புதிய சிக்கல்களை வரலாறு காணும் முயற்சியில் தோற்றுவிக்கின்றன.

வரலாற்றுப் புறக்கணிப்பு:

கோரக்கச் சித்தரின் வரலாற்றை ஆராய்ந்து நிறுவு வதில் தமிழ் இலக்கியங்களோ, சமய இலக்கியங்களோ சிறிதும் உதவுவனவாக இல்லை. சித்தர்கள் போற்றியநெறி சிவநெறியாக இருப்பினும், சைவ சமய இலக்கியங்களில் இவர்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படவில்லை. இலக்கிய, இலக்கண உரைகளிலும் சித்தர்தம் வரலாற்றுக் குறிப்புகளோ, அன்றி இவர்கள் பாடிய ஞானப்பாடல் களோ இடம் பெறவில்லை. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று ஆசிரியர்களும் சித்தர்களை விரிவாக ஆராய முற்பட வில்லை. முறையான - கட்டுக்கோப்பமைந்த இலக்கிய வடிவம், மற்றும் யாப்பமைதி சித்தர் பாடல்களில் இல்லாமை பற்றியோ, அன்றி, அவற்றில் காணப்படும் எளிமை பற்றியோ, சடங்குச் சமயத்தைச் சாடும் அவற்றின் உள்ளீடு பற்றியோ, மற்று யாது காரணம் பற்றியோ சித்தர் நூல்களில் பல இலக்கிய வரலாற்றில் இடம் பெறவில்லை. எனினும் விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய அளவில் சிலர் தம் நூல்களில் சித்தர்கள் பற்றியும் அவர் தம் நூல்கள் பற்றியும் குறிப்புகளைத் தந்துள்ளனர்.

வரலாற்று முன்னோடிகள்:

கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் அறிஞர் சிலர் எழுதிய நூல்கள் கோரக்கச் சித்தர் வரலாறு அறியச் சில குறிப்புக் களைத் தந்து உதவுகின்றன.[4] மேனாட்டார் எழுதிய ஆங்கில நூல் ஒன்றில் சில அரிய குறிப்புக்கள் காணப் படுகின்றன. மற்றும் கோரக்கர் பாடியனவாகக் கருதத் தக்க 'சந்திரரேகை' முதலிய நூல்களில் சில செய்திகள் உள்ளன. கோரக்கச் சித்தரின் பால் அன்பு பூண்ட ஒரு சில நண்பர்களும், இவர் ஜீவசமாதி கொண்ட வடக்குப் பொய்கை நல்லூர் மக்களும் சில வரலாற்றுத் துணுக்கு களை வழங்குகின்றனர். இவையன்றி 'திருநாகைக் காரோ ணத்தல புராணம்', 'சதுரகிரி மகாத்மியம்' முதலிய நூல் களில் சில செய்திகள் உள்ளன. இவற்றின் துணை கொண்டு கோரக்கச் சித்தர் வரலாறு ஒருவாறு இங்கு தெளிவுபடுத்தப் பெறுகிறது.

அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மலை:

எல்லாம்வல்ல பரமகருணையாளன் சிவ பரம்பொருள். அவன் உயிர்கள் பால் அளப்பரிய கருணைபூண்டு, அவற்றை வாழ்விக்கவும், அவற்றுக்கு அருள்பாலிக்கவும் மானுடச்சட்டை தாங்கி நிலவுலகிற்கு வருகின்றான். மானுடர்க்கு மட்டுமின்றிச் சிற்றுயிர்களிடமும் அவன் கருணை வெள்ளம் பாய்ந்து பரவுகின்றது. இறைவனது பரம கருணைக்கு உயிர்கள் என்ன கைம்மாறு செய்ய இயலும்? கரவற்ற, உண்மையான அன்பு ஒன்றை மட்டுமே இறைவன் உயிர்களிடம் எதிர்பார்த்திருக்கிறான். அன்புக்காகக் கல்லடியை விரும்பி ஏற்கிறான்.[6] பிரம்படி பட்டுப் பெருமை கொள்கிறான்.[7] வில்லடியில் விருப்பம் காட்டுகின்றான்[8]. செருப்பால் உதைக்கினும் அன்பு கண்டு சிந்தை குளிர்கிறான்..[9] அன்பர்களுக்காகத் தூது நடக் கிறான்.[10] அவர் துயர்தீர்க்க இல்லங்கள்தோறும் சென்று

பிச்சை ஏற்று அன்னம்பாலிக்கின்றான்.[11] ஆயின், அற்ப மானுடர்கள் அவனையும் அவன் கருணையினையும் இனங் கண்டு போற்ற இயலாதவர்களாகவே வாழ்ந்து மடி கின்றனர்.

குருவே சிவம்:

தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்து சிவனருள்பெற்ற அடியார் களைச் சிவனாகவே போற்றி வழிபடுதல் மரபு. உலகினை உய்விக்க வந்த இத்தகு அருளாளர்கள் இறைவனின் ஞானத் தூதுவர்களே! இவர்களைக் குருவாகக் கருதி, அவர் வழி நின்று உய்தி பெறவேண்டுமென்பதே சைவப் பெரு நெறி. குருவே சிவமெனக் கூறினன் நந்தி' என்பர் திருமூலர்.[12] பெரிய புராண அடியார்கள் போற்றிய நெறி குரு, லிங்க, சங்கமநெறியே என ஆய்வாளர்கள் அறுதியிட்டு உரைக்கின்றனர்.[13] பிறவாயாக்கைப் பெரியோனாகிய சிவபெருமான், ஒரு தாய் வயிற்றில் கருவாய்க்கிடந்து பிறந்ததாக வரலாறு இல்லை. இச்சா மாத்திரத்தில் அவன் விரும்பிய திருமேனி கொண்டு, விரும்பிய இடத்திற்கு எழுந்தருளும் இயல்பினன். தமிழ்நாட்டுச் சைவ அருளாளர்களும், சிவநெறிபோற்றிய தமிழ் நாட்டுச் சித்தர்களும், சிவமாகவே போற்றி வழிபடத்தக்கவர்கள் இக்கருத்திற்கு அருள்மிகு கோரக்கச் சித்தர் பெருவாழ்வு நமக்கு மேலும் அரண் செய்யும் அற்புதவாழ்வாய் அமைகிறது.

அம்மைக்கு உபதேசம்:

பலநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னே ஒருநாள் சிவபரம் பொருள் ஒரு கடற்கரையில் அமர்ந்திருக்கிறார். ஐயன் அளந்த இருநாழி நெல்கொண்டு உயிர்கள் உய்ய முப்பத் திரண்டு நல்லறங்களையும் அன்று இயற்றியவளும்,[14] பசித்தழுத குழந்தைக்குத் திருமுலைப்பாலில் சிவ ஞானம் குழைத்து ஊட்டியவளும்,[15] அமாவாசை நாளில் தம்

திருத்தோடுகளில் ஒன்றை விண்ணில் வீசித் தண்ணிலாவை வலம் வரச்செய்தவளும்,[16] தமிழ் பூண்ட மகிழ்வில் சிறுமியாக எழுந்தருளி மன்னன் மார்பிற்கிடந்த முத்தாரத்தை எடுத்துக் கவிஞனின் கழுத்தில் அணிவித்து மறைந்தவளும்,[17] உலகைப்படைத்தளிக்கும் பரம கருணை கொண்டவளுமாகிய உமையம்மையார் தம் துணைவர் எதிரில் அமர்ந்திருந்தார். சிவபெருமான் தாரக மந்திரத்தை நெடுநேரம் அம்மைக்கு உபதேசித்தார். சோர்வில் அம்மை சற்றே கண்ணயர்ந்தார்.

மச்சேந்திரர் வருகை:

தாம் உபதேசித்த தாரகமந்திரத்தைக் கடல் நீரிற் கிடந்த, கருவுற்ற மீன் ஒன்றும். அதன் வயிற்றில் கரு வாய்க்கிடந்த அதன் குஞ்சு ஒன்றும் விரும்பிக் கேட்டிருப் பதைக்கண்ட சிவபரம்பொருள், அயர்ந்திருந்த உமையம் மையை எழுப்பி இதனைக் கூறலானார். அதுகேட்டு அம்மையும் வியப்பு எய்தினார். 'தாரகமந்திரத்தின் பெருமை உணராதாள் போல் நீ உறங்கினை! அதனைச் செவிமடுத்த மீன் குஞ்சு எய்திய பேற்றினை இப்போது நீ காண்பாயாக!' எனச் சிவபரம்பொருள் கூறி, கருவுற்ற மீனைக் கருணையோடு நோக்கினார். தாரகத்தால் வாசகதீட்சையும், பார்வையால் நயன தீட்சையும் பெற்ற மீனின் வயிற்றிலிருந்து அழகிய ஆண்குழந்தை ஒன்று வெளிப்போந்து அம்மையப்பரை வணங்கி நின்றது. இறைவன் அக்குழந்தைக்கு 'மச்சேந்திரன்' எனத் திரு நாமஞ்சூட்டி, 'நாடெங்கும் சென்று நமது நெறிபரப்பி சித்தாடி மக்கள் துயர்தீர்த்து வருக' எனக் குழந் தைக்கு விடைகொடுத்து அம்மையோடு மறைந்தருளினார்.

சிவசித்தரராதல்:

மீன் வயிற்றில் தோன்றி, சிவபரம்பொருளின் பரம கருணையினைப் பெற்ற மச்சேந்திரர், ஓதாது உணர்ந்த

சிவஞானம் கைவரப்பெற்றார். அம்மையப்பர் நினைவோடு நாடெங்கும் சுற்றித்திரிந்தார். மலைகளிலும் காடுகளிலும் கடுந் தவம் புரிந்தார். இறையருளால் அழியாத திருமேனியும், இரும்பைப் பொன்னாக்கும் ரசவாதமும், மக்கள் நோய்தீர்க்கும் மருத்துவத்திறமும், அளவற்ற சித்துக்களும் கைவரப்பெற்றார். உலகத்தார் கண்களுக்குத் தம்மை அடையாளம் காட்டிக்கொள்ளாது, தாம் இருக்குமிடம் தேடிவந்து எவரேனும் அன்னமிட்டால் உண்டு, சிவஞானியாக-சிவயோகியாக- சிவசித்தராக மச்சேந்திரர் வாழ்ந்து வந்தார்.

மச்சேந்திரர் வழிநடை:

மச்சேந்திரர் நெடுநாள் கொல்லிமலையில் யோகத்தில் தலைநின்றார். ஓர் நாள் கொல்லிமலையை விட்டுப் புறப்பட்டுப் பொதிய மலைக்குச் செல்லும் விருப்போடு தென்திசை நோக்கிப் பயணம் மேற்கொண்டார். விண்வழிச் செல்லும் சித்து உடையவராயினும் மக்களைச் சந்திக்கவும், அவர்கள் துயர் தீர்க்கவும் வேண்டும் என்ற அவரது கருணை உள்ளம் நடந்து செல்லத் தூண்டியது. இடைவழியில் சம்பல்பட்டி என்ற சிற்றூர் வந்தடைந்த மச்சேந்திரர், தாகமேலீட்டால் நீர் பருகும் விருப்போடு ஓர் இல்லத்தின் வாயிலிற் சென்று நின்றார். அந்த இல்லத்துத் தலைவராகிய சிவராம தீட்சிதர் என்பார் அக்காலை இல்லத்தில் இல்லை. அவர்தம் துணைவியார் மட்டுமே இருந்தனர். அம்மையாரும் வாயிலில் நின்ற மச்சேந்திரரை இன்னார் என அறியார் எனினும், சிவஞானி என்பதை உணர்ந்தார். எனவே முகமன்கூறி வரவேற்று, அன்புடன் உணவளித்து, பசியும் தாகமும் தீர்த்துச் சித்தரைப் பணிந்து வணங்கினார்.

மகப்பேறளித்திடும் திருநீறு:

தாகம் தீர்த்ததோடு உணவும் படைத்தளித்த சிவராம தீட்சிதரின் மனைவியாரை வாழ்த்தி விடைபெற்ற

மச்சேந்திரர் அம்மையார் முகத்தில் இழையோடும் சோகத்தைக் குறிப்பால் உணர்ந்தார். பன்னலமும் பல் வளமும் பெற்றிருந்த அம்மையாருக்கும் ஒரு கவலை உண்டு என்பதை அவர் முகம் காட்டியது. குறிப்பில் குறிப்புணரும் திறம் பெற்ற மச்சேந்திரர் அம்மையாரிடம் அதன் காரணத்தை வினவினார். அம்மையார் கண்ணீர் வடித்த வண்ணம் தனக்கு மங்கலமாகிய மனைமாட்சிகள் அமைந்தும், அதன் நன்கலமாகிய பிள்ளைப்பேறு வாய்க்காத பெருங்குறையை மெல்லிய சொற்களால் சித்தர் திருமுன்பு விண்ணப்பித்தார். நெஞ்சம் நெகிழ்ந்த மச்சேந்திரர் 'தாயே! உன் கவலை நீங்கும்! பரமஞானி ஒருவன் நினக்கு நன் மகனாக வந்து பிறப்பான்' எனக்கூறி, இடையில் இருந்த திருநீற்றை எடுத்துத் திருவைந்தெழுத்து ஓதி, சிவனடியைச் சித்தித்து, ஓர் பச்சிலையுள் வைத்து வழங்கி 'அம்மையே! நீராடி விட்டு சிவத்தியானம் செய்து இக்கவசத்திருநீற்றினை நீயும் நின் கணவனும் அணிந்து மகிழுங்கள்; எஞ்சியதைத் தூய நீரில் இட்டுப் பருகுங்கள்; உங்கள் குறை நீங்கும்' எனக் கூறி ஆசீர்வதித்தார். பின்னர் மச்சேந்திரர் பொதிகை நோக்கிப் புறப்பட்டார்.

மகப்பேற்றை அழித்த ஐயம்:

சமயவாழ்வு நம்பிக்கையையே அடித்தளமாகக் கொண்டது. அற்பமான வெற்று ஐயப்பாடுகளும், பயனற்ற வீண் ஆராய்ச்சிகளும், சமயத்துறையில் ஈடேற்றத்திற்குத் தடைக்கற்களே! 'நம்பினோர் கெடுவதில்லை இது நான்கு மறைத் தீர்ப்பு' என்பர் முன்னோர். 'பழிக்கே சுழன்று, பாவங்களே செய்து, பாழ்நரகக் குழிக்கே விழும் கயவர் கூற்றுகளும், கூட்டுறவுகளும், அகலும் போதே இறையருள் கிட்டும். சிவராமதீட்சிதரின் துணைவியார், மச்சேந்திரர் வழங்கிய திருநீற்றினைப் பூசை அறையில்

வைத்து விட்டுப் பக்கத்து வீட்டுப்பெண்களுடன் நீர் முகந்துவரச் சென்றனர். பேச்சுப்போக்கில் மச்சேந்திரர் வந்த செய்தியையும், அவர் திருநீறு வழங்கிய கருணையினையும், மகப்பேறு சித்திக்கும் என்று அவர் கூறிய உறுதிப்பாட்டையும் அம்மையார் உடன் வந்த பெண்களிடம் எடுத்துரைத்தார். இதைக் கேட்ட பெண் ஒருத்தி, 'கண்டவரிடம் எல்லாம் திருநீறு பெறலாமா? கயவர் சிலர் பெண்களை வசியப்படுத்தவும் இங்ஙனம் செய்வர்; எனவே, அதனை அணியவேண்டாம்' என்று அவள் அறிவுக்கு எட்டியதைக் கூறினாள். உடனே அம்மையாரும் அவள் வார்த்தைகளை நம்பி மச்சேந்திரர் அளித்த திருநீற்றை எரியும் அடுப்பில் போட்டு விட்டு வாளாயிருந்து விட்டார். மச்சேந்திரரையும், அவர் கொடுத்த திருநீற்றையும் மறந்தே போய் விட்டார். பத்தாண்டுகள் உருண்டோடிவிட்டன.

சித்தர் வினா: அம்மையார் விடை:

பொதியமலை சென்று யோகம் புரிந்து சித்தி பல பெற்ற மச்சேந்திரர் மீண்டும் கொல்லிமலை நோக்கிப் பயணமானார். இடையில் சம்பல்பட்டி குறுக்கிட்டது. மச்சேந்திரருக்குச் சிவராம தீட்சிதரின் இல்லத்தில் உணவுண்டமை நினைவுக்கு வந்தது. அவர் இல்லம் நாடிச் சித்தர் சென்றனர். வாயிலில் நின்றிருந்த தீட்சிதரின் துணைவியாருக்குச் சித்தரை அடையாளம் தெரியவில்லை. சித்தர் பத்தாண்டுகளுக்கு முன் உணவிட்ட பாங்கினை நினைவு கூர்ந்து 'அம்மா! உன் மகன் நலந்தானே! அவனை அழை! கண்டு ஆசீர்வதிக்கின்றேன்!' எனக் கூறினார். தீட்சிதர் துணைவியார் உளம் நடுங்கிக் கண்ணீர் சிந்தித் தேம்பி நின்றனர். 'சுவாமிகளே! அந்தப் பேறு இவ்வேழைக்கு இப்பிறப்பில் இல்லை' என வருந்திக் கூறித் திருநீற்றைப் பயன் கொள்ளாது, ஐயுற்ற தன் அறியாமைக்கும் நாணி வாட்டமுற்று வருந்தி நின்றார்.

தனதுரை எனதுரை:

மச்சேந்திரருக்கு உள்ளத்தே சினம் சிறிது தோன்றிற்று. எனினும், அதனை வெளிக்காட்டாது, ஞானத்தால் நிகழ்ந்தனவற்றை உணர்ந்தார். 'திருவருள் வலிது' என்பதையும், 'திருநீறு அருமருந்து' என்பதையும், 'தம் வாக்கு இறைவன் உள்நின்று உணர்த்த உரைத்த வாக்கு ஆதலால் பொய்யாகாது' என்பதனையும் நினைந்தார். தீட்சதரின் துணைவியாரை நோக்கி 'விபூதியை அடுப்பில் இட்டதாகக் கூறினீர்களே! அந்த அடுப்புச் சாம்பலை எங்கே கொட்டினீர்கள்' என வினவினார். அம்மையார் கொல்லையில் இருந்த குப்பைக் குழியில் கொட்டியதாகக் கூறினார். உடன் மச்சேந்திரர் 'என்னை அழைத்துப்போய் அவ்விடத்தைக் காட்டுக' எனப் பணித்தார். அம்மையாரும் அழைத்துப்போய்க் குப்பைக் குழியைக் காட்டினர். இதற்குள் ஊரவர் அனைவரும் விரைந்து வந்து அங்கே குழுமினர்.

குப்பையில் உதித்த கோரக்கர்:

குப்பைக் குழியைக்கண்ட மச்சேந்திரர், இறையருளை நினைந்து தன் வாக்கு பொய்யாது என்ற உறுதியோடு, 'கோரக்கா' என உரக்கக் கூவி அழைத்தார். ஏன்? என ஒரு குரல் குப்பைக் குழியின் உள்ளேயிருந்து வெளிப்பட்டது. கேட்டோர் எல்லாரும் திகைப்பில் ஆழ்ந்தனர்! சிலர் கைவிதிர்த்தனர்! சிலர் நெஞ்சம் நடுங்கினர்! சிவராம தீட்சிதரின் துணைவியார் கண்ணீர் சொரிந்தனர். மச்சேந்திரரோ இறைவன் திருவருளை வியந்தவண்ணம் ஒரு கோல் கொண்டு குப்பைகளை அகற்றினர்: என்ன வியப்பு! நெற்றியில் திருநீறு துலங்க, அள்ளி முடித்துக் கட்டிய சிறு குஞ்சி அசைய, இடையில் சிற்றாடை உடுத்திய சிறுவன் ஒருவன் மலர்ந்த முகத்தோடு கை

கூப்பியவாறு குப்பைக் குழியிலிருந்து வெளிப்பட்டான். வெளிப்பட்ட சிறுவன் நேரே சென்று மச்சேந்திரர் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினான். மச்சேந்திரர் அவனை வாரி எடுத்து, உச்சிமோந்து ஆசீர்வதித்தனர். பின்னர் தீட்சிதர் மனைவியாரை நோக்கி 'அம்மா! இதோ உங்கள் அன்பு மகன்! இப்போது ஒன்பதாண்டுக் குழந்தையாக வளர்ந்துள்ளான்! இனி உங்கள் கவலை தீரும்' என்ற மச்சேந்திரர், கோரக்கரை நோக்கி 'உன் தாயை வணங்குக' என்று பணித்தனர்.

கோரக்கரின் குருபக்தி:

ஆசாரியன் கட்டளைப்படி அம்மையாரைக் கோரக்கர் வணங்கி எழுந்தார். மச்சேந்திரர் அம்மையாரிடம் விடை பெற்றுப் புறப்பட்டார். உடன் கோரக்கரும் தாயாரிடமிருந்து விடுபட்டு மச்சேந்திரரைப் பின் தொடரலானார். தாய் தடுக்க முனைந்த போது 'அம்மா! எனக்குத் தாயும் தந்தையும் எம் குருநாதரே அன்றிவேறொருவர் இல்லை! என்னைத் தடுக்க வேண்டாம்' எனக்கூறி அனைவரும் வியக்க அவரைப் பின் தொடர்ந்தார்.[21] தம் சீடரின் பரிபக்குவம் உணர்ந்த மச்சேந்திரர் கோரக்கரைத் தம் தலை மாணாக்கனாகக் கருதி ஞான நூல் பலவும் கற்பித்து, அருளுபதேசம் செய்து தம்மோடு உடனுறையுமாறு பணித்தனர். ஆசிரியரே எல்லாம் எனக் கொண்ட பண்பால் ஞானங்கள் யாவும் கோரக்கர்பால் நிரம்பின. அளவற்ற ஆற்றல்கள் பல அவர்பால் நிறைந்தன. குருவருளும் திருவருளும் கூடும்போது எல்லாப்பேறுகளும் வந்து இணைவதில் வியப்புக்கு இடமேது?

ஞானச் சீடர்கள்:

உத்தம சீடர்களுக்குரிய இலக்கணங்களோடு மச்சேந்திரரிடம் கோரக்கர் குருகுலவாசம் செய்து வந்தார்.

ஞானநெறி நிற்பார்க்கு உலகியல் நாட்டம் இருப்பதில்லை, உணவு - உடை - உறையுள் பற்றிய கவலைகள் அவர் களை ஒரு நாளும் அணுகா! சீடர்கள் தம் ஞானாசிரியரின் பக்குவமறிந்து அவர் தம் தேவைகளை உரியவாறு நிறைவு செய்வது தம் கடமை எனக் கருதி வாழ்ந்தனர். அதனை நிறைவேற்றுவதில் உள்ளார்ந்த மகிழ்வும் நிறைவும் கொண்டனர். ஆசாரியரின் நலத்திற்காகத் தம் உடல், பொருள், ஆவியையும் அர்ப்பணிக்கத் துணிந் தனர். 'அன்றே என்றன் ஆவியும், உடலும், உடைமை எல்லாமும் குன்றேயனையாய் என்னை ஆட்கொண்ட போதே கொண்டிலையோ'[22] என்ற தெளிவில் அவர்கள் வாழ்ந்தனர். 'தன்கடன் அடியேனையும் தாங்குதல்: என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே'[23] என்ற உறுதியில் தலை நின்றனர்.

கோரக்கர் பிச்சை ஏற்றல்:

தம் சீடர் கோரக்கரின் பரிபக்குவ நிலையை நன்கு உணர்ந்த மச்சேந்திரர், அதனை ஏனைய மாணாக்கர் களுக்கும் உணர்த்த விரும்பினர். அதற்குத் தக்க தருணம் ஒன்று வாய்த்தது. ஒரு நாள் கோரக்கர் தம் ஆசிரியரின் பசிப்பிணியை நீக்க வேண்டி, அருகில் இருந்த ஒரு சிற்றூரில் பிச்சை ஏற்கப் புறப்பட்டார். தம் சித்து வன்மையால் வேண்டியவற்றை, வேண்டியவாறே பெறும் வல்லமை கோரக்கருக்கு உண்டு. எனினும், சிவஞானிகளுக்கு உணவிட்ட புண்ணியப்பேறு மக்களுக்கும் வாய்க்க வேண்டும் என்ற கருணை உள்ளத்தால் அவர் பிச்சை ஏற்றுவர ஊருக்குள் சென்றார். அவ்வூர் அந்தணர் தெருவிற்குள் புகுந்து ஒரு பார்ப்பனர் இல்லத்தின் முன் பிச்சையிட வேண்டி நின்றார். அன்று அப்பார்ப்பனர் இல்லத்தில் நீத்தார் நினைவுநாள். ஆதலால், பார்ப்பனி உணவுகளோடு ஒரு வடையையும் கோரக்கருக்கு வழங்

கினார். ஆசிரமம் திரும்பிய கோரக்கர் உணவோடு வடையையும் மச்சேந்திரருக்குப் படைத்தார்.

துறவியின் பற்று:

கோரக்கர் படைத்த உணவினையும் வடையினையும் உண்ட மச்சேந்திரர் மறுநாள் மாணவர் பிச்சை ஏற்று வந்து உணவு படைத்தபோது கோரக்கரை நோக்கி, நாச்சுவைக்கு அடிமைப்பட்டவர் போல், 'நேற்று பிச்சை ஏற்று வந்து கொடுத்த வடையின் சுவை நாவில் நிற்கிறது. இன்னும் வடை உண்ண விருப்பமாக உள்ளது' என்றனர். ஆசாரியர் விருப்பம் உணர்ந்த கோரக்கர் முன்தினம் உணவிட்ட பார்ப்பனியிடம் சென்றார். தம் குருநாதர் விருப்பம் உரைத்து 'இன்றும் வடை ஒன்று தருக' என்று வேண்டினர். நகைத்த பார்ப்பனி, 'நேற்று எம் இல்லத்தில் நீத்தார் நினைவுநாள்; வடை சுட்டோம்! நாடோறும் வடை சுடுவாருண்டோ? துறவிகளுக்கு நாவடக்கம் வேண்டாமோ? ஆசிரியரே விரும்பினாலும் இவ்வாசை பொருந்தாது என நீர் எடுத்துரைத்தலாகாதோ' எனக் கோரக்கரிடம் ஏளனமாகக் கூறினள்.

பார்ப்பனியின் பரிகாசம்:

மெய்ஞ்ஞானிகளை, உலக வாழ்வில் சிக்குண்டு சுழலும் மக்களாகிய அஞ்ஞானிகள் உண்மையாக அறிதல் இல்லை. எனவே, பார்ப்பனி சொல் கேட்டுக் கோரக்கர் வருந்தவில்லை! மாறாக, 'அம்மா! ஆசாரியன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதை விட மேலான கடமை மாணாக்கருக்கு உண்டோ? மறுக்காது, எங்ஙனமாவது வடைசுட்டு உடன் வழங்கி உதவுங்கள்' எனப் பணிவுடன் வேண்டினர். பார்ப்பனி கோபமுற்று கோரக்கரை நோக்கி, 'குருவின் விருப்பம் என்று கூறுகின்றீர்களே; குருவின் பொருத்தமற்ற ஆசைகளுக்கும் உடன் படுவீர்களோ?' என வினாவினள். மேலும் 'உம்குரு ஒருநாள், உன்கண்களைத் தா'

'என்று கேட்டால் கொடுப்பீரோ?' என்று கேலியாகக் கேட்டாள். அங்ஙனம் தருவீராயின் நானும் வடை தருவேன் என்றாள். பார்ப்பனியின் பேச்சு கோரக்கர் உள்ளத்தில் மேலும்மேலும் உறுதியைத் தோற்றுவித்தது.

கண்ணே வேண்டினும் ஈயக் கடவேன்:

கோரக்கர் உடலும் உள்ளமும் சிலிர்த்தார். என் அடிமைத்திறத்தை என்னென்று நினைத்து இவள் இகழ்ந்தாள்? ஆசாரியனுக்காகக் கண் என்ன? உயிரையும் ஈயும் உறுதியுடையேன் நான்! என நெஞ்சில் உரம் கொண்டார். அடுத்த நொடியே தம் இடையில் வைத்திருந்த கூரிய கத்திஒன்றை எடுத்துத் தம் வலக் கண்ணினைப் பெயர்த்தார். அதனை இலை ஒன்றில் வைத்துப் பார்ப்பனி முன் நீட்டி, 'அம்மா! இதனைப் பெற்றுக் கொண்டு என் ஆசாரியார் விருப்பத்தை நிறை வேற்ற வடை ஒன்றை விரைவில் சுட்டுத்தாருங்கள்' என வேண்டிநின்றார். கோரக்கர் செயல் கண்ட பார்ப்பனி நடுங்கினாள். அவர் திருவடிகளில் வீழ்ந்து எழுந்தாள். விம்மிதமுற்ற அவள் விரைந்து சென்று நெய்யில் வடை சுட்டு, 'இதனை உம் ஆசிரியருக்குவழங்குக' என்று கூறி அளித்தனள். கோரக்கர் மகிழ்வோடு மச்சேந்திரர் திருமுன்பு சென்று வடையினைப் படைத்தனர். உண்டு மகிழ்ந்த மச்சேந்திரர் நிமிர்ந்து கோரக்கரை நோக்கினார். அவர் முகத்தில் வலக்கண் இல்லாதது கண்டு திகைத்துக் காரணம் வினவினார். நடந்தனவற்றைக் கோரக்கர் எடுத்துரைத்தார். மகிழ்ந்த மச்சேந்திரர் அதனை வெளிக் காட்டிக் கொள்ளாது இறையருளைச் சிந்தித்து இழந்த கண்ணை மீண்டும் அவருக்கு வழங்கியருளினார்.

கோரக்கர் உயர்வு:

கோரக்கரின் உள்ள உறுதி கண்டு ஒருசாலை மாணாக்கர் பலரும் வியந்து நின்றனர். உலகினர் அவரது ஆசாரிய அன்பினையும், பரிபக்குவ நிலையினையும் உணர்ந்து போற்றினர். இறையருளோடு குருவருளும் இணையப்பெற்ற கோரக்கர், சித்துக்கள் பலவும் கைவரப் பெற்றார். மாணாக்கரின் தகுதி உணர்ந்த மச்சேந்திரர் கோரக்கர் தனித்துத் தவமியற்றி மேலும் பல வல்லமைகள் பெற்றிட ஆசீர்வதித்தார். தாம் இந்திய நாடெங்கும் பயணம் மேற்கொள்வதாகக் கூறி, கோரக்கரிடம் விடை பெற்றார். ஆசாரியரைப் பிரிய மனமில்லையாயினும், அவரது ஆணைவழி நிற்பது கடமை எனக்கருதிய கோரக்கர் அவரை அரிதிற் பிரிந்து யோகநெறி தலைப் பட்டார். வடபுலம் சென்ற மச்சேந்திரர் பல ஆண்டுக ளுக்குப் பிறகு மலையாள நாட்டுக்குத் திரும்பி, சித்துக்கள் பல புரிந்து வாழ்ந்திருந்தார்.

காட்டாக்கால் காண்பார் யார்?

'சித்தம் போக்கு சிவம் போக்கு' என்பார்கள்![24] சித்தர் நெறி சிவநெறியே அன்றி வேறு பவநெறி அன்று என் பதே இதற்குப்பொருள். சித்தர்கள்-சிவஞானிகள் முதலி யோர் செயல்களில் பல, உலகியல் தொடர்புடைய நம்ம வர்க்குப் புதிராகவும், புதுமையாகவும் தோன்றும். அவர் களின் சீரிய நோக்கம் நமக்குப் புலனாவதில்லை;செயல்களே விளங்கித் தோன்றுகின்றன! இறைவனின் திருவிளை யாடல்கள் பல புதிராக அமைவனபோல், இறையருள் பெற்ற சித்தர்களின் செயல்களும் புதிராகவே அமை கின்றன. மனிதர்கள் தத்தம் அறிவால் அவைகளின் காரணம் காண முற்படுகின்றனர். கண்டு விட்டதுபோல் பேசுகின்றனர்!. காரணங்களைத்தாமே கற்பித்து மகிழ் கின்றனர்; உண்மைக் காரணத்தை இறைவன் அறிவான்! அடியவர் உணர்வர்! உலகினோர் உணர்வது என்பது மிகவும் அரிது

ஆசைக்கு ஆட்பட்டஞானம்:

மலையாள நாட்டில் தங்கிச் சித்துக்கள் செய்து மச்சேந்திரர் வாழ்ந்து வரும் நாளில், அந்நாட்டு இளவரசி பிரேமளா என்பவள் இவரைக் கண்டு மையல் கொள்கிறாள். மச்சேந்திரர் மறுத்துரைக்கவும் கேளாது இளவரசி இவரைத் தன்வயப்படுத்துகிறாள். இறைவன் சித்தம் இது போலும் என்று மச்சேந்திரரும் பிரேமளாவின் விருப்பத்துக்கு இசைகிறார். இல்லறம் இனிதே தொடங்குகின்றது. இல்லறப்பயனாய் ஓர் ஆண்மகன் பிறக்கிறான். அவனுக்கு 'மீனநாதன்' எனப் பெயரிட்டுப் பிரேமளா வளர்த்து வருகிறாள். ஆண்டுகள் சில சென்ற பின் மச்சேந்திரர் தம் மாணாக்கர் கோரக்கரைப் பற்றித் தம் துணைவிக்கு எடுத்துரைத்து, தன்னைத் தேடி அவன் வரக்கூடும் என்றும், அவன் வந்து அழைத்தால் தான்பிரிவேன் என்றும் கூறுகிறார் பிரேமளா இது கேட்டுப் பெரிதும் வருந்துகின்றாள்.

காமத்திற் பிறந்த கட்டளை:

மச்சேந்திரர் மேல் கொண்ட அளவற்ற காதலாலும், அரசியல் காரணங்களாலும் பிரேமளா அமைச்சர்களை அழைத்து, கோரக்கர் என்பார் நாட்டிற்குள் வராத வண்ணம் எல்லையில் காவல் அமைக்கக் கட்டளையிடுகிறாள். அவரை அடையாளம் தெரியாது என அமைச்சர்கள் கூறவே, துறவுக் கோலம் உடையவர் கோரக்கர்; எனவே, துறவியர் எவரும் நாட்டு எல்லைக்குள் வாராது கண்காணியுங்கள். மீறி வந்தால் அவர்களைக் கொலை செய்து விடுங்கள் என்று கட்டளை இடுகிறாள். அமைச்சர்களும் அவ்வாறே காவல் அமைக்கின்றனர். ஆண்டுகள் பல கடந்தும் மச்சேந்திரர் திரும்பாமையைக் கண்ட கோரக்கர் தம் ஞானத்தால் அவர் இருப்பிடமும் இருக்கும் நிலையும்

அறிந்து, அவரை அழைத்துவர மலையாள நாடு செல்கி றார். வான் வழி வந்த அவரைக் காவலர்கள் காணவில்லை.

கோரக்கர் துயரம்:

மச்சேந்திரரை அழைத்து வர மலையாளம் சென்ற கோரக்கர், பிச்சை ஏற்க ஓர் இல்லத்தின் வாயில் சேர்கிறார். துறவுக்கோலத்தில் துலங்கும் கோரக்கரின் இளமை அழகினைக் கண்ட அவ்வில்லத்தரசி, 'அரசியின் கட்டளையை இவர் அறியார் போலும்' என இரங்கு கின்றாள். தமது இல்லத்துள்ளே கோரக்கரை அழைத்து அரசியின் கட்டளையை எடுத்துரைக்கிறாள். அஞ்சிய கோரக்கர் மச்சேந்திரரைச் சந்திக்க அமையம் பார்த்துக் காவலர் கண்களில் புலப்படாது ஒரு மரநிழலில் வாழ்ந்து வருகின்றார், ஆசாரியரின் உலகப்பற்றும், அரசியின் காம நாட்டமும், அமைச்சர்களின் முறைகேடும் கோரக்கர் நெஞ்சில் துயர்விளைக்கின்றன. இந்நிலையில் மச்சேந்திரரைக் காணும் வாய்ப்பு ஒருநாள் எதிர்பாராத வாறு அமைகிறது.

கோரக்கர் மத்தளம் வாசிக்க உடன்படுதல்:

கோரக்கர் தங்கி இருந்த மரநிழலில் ஒருநாள் கூத்து இயற்றும் கூட்டத்தார் சிலர் வந்து தங்கினர். அவர்கள் தங்களுக்குள் உரையாடுகையில் கூத்தர் தலைவன் வருத்தம் கோரக்கருக்குப் புலப்படுகிறது. கோரக்கர் அவனிடம் காரணம் வினவுகின்றார். அவன், அரசியார் திருமுன்பு கூத்தியற்ற அழைக்கப்பட்டதாகவும், கூத்திற்கு மத்தளம் வாசிப்பான் உடல் நலக் குறைவால் வாராது போயினன் எனவும். இனி வேறு ஒருவனைத்தேடி அழைத்துச் செல்ல நேரம் இல்லை என்றும், உரிய நேரத்தில் கூத்தியற்றச் செல்லா விட்டால் அரசியாரின் கோபத்துக்கு ஆளாக நேரிடும் என்றும் கூறி வருந்தினன்.

கோரக்கர் அவனுக்கு ஆறுதல் கூறி, தாம் மத்தளம் வாசிப்பதில் வல்லவர் என்றும், கூத்துக்குத் தாமே வந்து மத்தளம் வாசிப்பதாகவும் கூறி அவனோடு அரசவை சேர்கிறார்.

கோரக்கர் மச்சேந்திரர் சந்திப்பு:

அரசவையில் கூத்து தொடங்குகின்றது. மச்சேந்திரர் பிரேமளா மற்றும் மீனநாதனுடன் அமர்ந்து கூத்தை ரசிக்கிறார். மத்தளக்காரன் வடிவில் உள்ள கோரக்கரை அடையாளமும் காணமுடியவில்லை. ஆனால் கோரக்கர் தம்மை அறிவிக்கும் நோக்கில் மத்தளத்தில் புதிய ஒலிப்பினை உண்டாக்குகின்றார். இத்திறம் கோரக்கனுக்கு மட்டுமே உண்டு; இவன் கோரக்கனே என உணர்ந்த மச்சேந்திரர் அஞ்சி, பிரேமளாவிடம் வந்திருப்பவன் கோரக்கனே எனத்தெரிவிக்கிறார். அவளும் கோரக்கருக்கு ஊறுவிளைக்க அஞ்சி அரண்மனையில் கோரக்கர் தங்கியிருக்க அனுமதிக்கிறாள். கோரக்கர் தம் குருநாதரைச் சந்தித்து, 'இப்பற்றுக்களைத் துறந்து தமிழ்நாட்டுக்கு வாருங்கள் என்று வற்புறுத்தி வேண்டுகிறார். பிரேமளாவையும் மீனநாதனையும் பிரிய மனமில்லாத மச்சேந்திரர் யாதும் உரையாது வாளாவிருந்தனர். ஆசாரியருக்கு உரியபணிவிடைகள் செய்து கொண்டு கோரக்கரும் அரண்மனையில் தங்கியிருந்தார்.

வியப்பூட்டும் நிகழ்ச்சி:

ஒருநாள் பிரேமளா மற்றும் மீனநாதனுடன் மச்சேந்திரர் படுத்துஉறங்குகையில், குழந்தை மீனநாதன் படுக்கையில் மலம் கழித்து விட்டான். மச்சேந்திரர் மாணாக்கர் கோரக்கரை அழைத்துத் தம் குழந்தையை அவர் கையில் கொடுத்துக் குழந்தையைத் தூய்மை செய்து வரப் பணித்தனர். கோரக்கர் மகிழ்வோடு குழந்தையை

எடுத்துப்போய் அரண்மனை அருகில் ஓடிய நதிஒன்றில் தூய்மை செய்யும் நோக்குடன் குழந்தையின் கால்கள் இரண்டையும் பற்றித் துணி வைக்கும் கல்லில் மோதி அடித்து. நீரில் நனைத்து வெய்யிலில் உலரவைத்துத் திரும்பினார். மீனநாதன் எங்கே? என்று மச்சேந்திரர் வினவ, தாம் கல்லில் துவைத்து அவனை உலரவைத்திருப் பதாகக் கோரக்கர் கூறினர். இது கேட்டுத் துடித்த மச்சேந்திரரும் பிரேமளாவும், வாயிலும் வயிற்றிலும் அடித்துக்கொண்டு அழுது புலம்பினர். இருவரும் கோரக் கரோடு மீனநாதன் உடல் சிதறிக் கிடக்கும் இடம் சென்று கண்டு மயக்கமுற்றனர்.

கோரக்கர் சித்தாடல்:

மயக்கம் தெளிந்து எழுந்த மச்சேந்திரர், கோரக்கர் மீது கடுஞ்சினம் கொண்டார். என் மகன் மீனநாதனைக் கொன்ற பாவி நீ! என்று வெகுண்டுரைத்தார். என் மகனை உயிரோடு மீட்டுத்தா என வற்புறுத்தினார். ஆசாரியரே! கவலை வேண்டாம்! இதோ! அவன் வருவான் எனக் கூறி, 'மீனநாதா! வா!' எனக் கோரக்கர் அழைத்தனர். அடுத்த நொடியில் சிதறிக் கிடந்த குழந்தையின் ஒவ்வோர் சிறு பகுதியும் ஒவ்வோர் குழந்தையாக மாறி, நூற்றெட்டு மீனநாதர்கள் ஒருங்கே எதிர்வந்தனர். கண்டு வியப்பெய்திய பிரேமளா இவர் களில் தன் மகன் மீனநாதன் யார் எனத் தெரியாது திகைத்து அரற்றினாள். கோரக்கர் நூற்றெட்டுக் குழந்தைகளையும் தம் இருகைகளால் பற்றி ஒன்றாக்கி னார். குழந்தைகள் ஒன்றாகி மீனநாதனாக வடிவெடுத் தது. மீனநாதனைக் கோரக்கர் தாயிடம் ஒப்படைத்துப் புன்னகை பூத்து நின்றனர்.

மடியில்கனம்: வழியில் பயம்:

மச்சேந்திரர், உலகியலில் பற்றுவிட்டவராய், கோரக்கர்பால் அச்சங்கொண்டு, பிரேமளாவிடம் விடை பெற்றுத் தமிழ் நாடு புறப்பட ஆயத்தமானார். பிரேமளாவும் மச்சேந்திரரைப் பிரிய ஒருவாறு ஒருப் பட்டனள். தம் காதலர், வழியில் செலவுகளுக்குத் துயருராதிருக்கப் பொற்பாளம் ஒன்றைப் பையில் இட்டு, கோரக்கர் அறியாது எடுத்துச் செல்லுமாறு மச்சேந் திரரிடம் வழங்கினாள். கோரக்கரும், மச்சேந்திரரும் பிரேமளாவிடம் விடைபெற்று வழிநடையாகத் தமிழ்நாடு நோக்கிப் பயணம் தொடங்கினர். வழியில் ஓர் இடத்தில் மச்சேந்திரர் கோரக்கரைப் பிரிந்து ஒரு குளக்கரையை அடைந்தார். அங்குள்ளவர்களிடம் இங்கே கள்வர் பயம் உண்டோ என வினவினர். இல்லை என அங்கிருந் தோர் உரைத்தனர். பொற்பாளம் இருந்த பையை அக் குளக்கரையில் வைத்துவிட்டு மச்சேந்திரர் கடன் கழிக்க அப்பால் சென்றார்.

ஓடும் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குதல்:

அவ்விடம் சென்ற கோரக்கர், அங்கு நின்றவர் களிடம் மச்சேந்திரர் வினவியனவற்றைக் கேட்டறிந்தார். மச்சேந்திரர் அறியாது அவர் பையைத்திறந்து பார்த்தார். பொற்பாளம் இருப்பதைக்கண்டு, அதனை எடுத்துக் குளத்தில் வீசிவிட்டு, ஓட்டுப்பாளம் ஒன்றைப்பையில் வைத்துவிட்டுத் தம் இருப்பிடம் சேர்ந்தார். இருவரும் மீண்டும் பயணம் தொடர்ந்தனர். வழியில் மீண்டும் மச்சேந்திரர் எதிர்வந்தாரைக்கண்டு 'இப்பக்கம் கள்வர் பயம் உண்டோ' என வினவினார். கோரக்கர் நகைத்த வாறே 'இனித்தங்களுக்கு இப்பயம் தேவை இல்லையே' என்றார். திடுக்கிட்ட மச்சேந்திரர் தம் பையைத் திறந்து

பார்த்தார். அதில் பொற்பாளம் காணப்படாது ஓட்டுப் பாளம் காணப்படுவதைக் கண்டு கடுங்கோபங் கொண்டார்.

கல்மலை பொன்மலையாதல்:

மச்சேந்திரர் கோரக்கரை நோக்கி, 'அன்று என் மகன் உடலைச் சிதைத்தாய்! இன்றுஎன் பொன்னைக் கொள்ளை கொண்டாய்! நீ என் மாணாக்கன் இல்லை. நானும் இனி உன் குருநாதன் இல்லை! என்னை விட்டு நீங்குக' என வெகுண்டுரைத்தார். கோரக்கர் ஆசாரியரை வணங்கி, 'என்னை மன்னிக்க வேண்டும்! தங்களுக்குப் பொன்தாமே வேண்டும்! இதோ தருகிறேன்' எனக் கூறி, வேகமாக நடந்து சென்று, அருகில் நின்றிருந்த குன்று ஒன்றின் மேல் ஏறி, அம்மலை மேல் சிறுநீர் பெய்தனர்! என்னே வியப்பு! அடுத்தகணம் கருங்கல் மலை செம்பொன் மலையாக உருமாறி ஒளிவீசியது! மீண்டு வந்த கோரக்கர் ஆசாரியரை நோக்கி, வேண்டிய பொன்னை இனித்தாங்கள் எடுத்துக் கொள்ளலாம் எனக் கூறிப்பணிந்தார். மச்சேந்திரர் நெஞ்சில் இருந்த பொருட்பற்று அக்கணமே அற்றது; மாயை அகன்றது. தம் சீடரைப் புகழ்ந்து, அவரோடு இணங்கித் தமிழ்நாடு சேர்ந்து, மீண்டும் தம் மாணாக்கர்களுக்கு உபதேசித்து இனிது வாழ்ந்து வரலானார்.

மீனாய் ஒளித்த திறம்:

தம் குருநாதர் மச்சேந்திரர் சித்திபெற்று இறையடிகளில் கலந்த பின்னர், கோரக்கர் சித்தர் தலைவராய்த் திகழ்ந்து பல மாணாக்கர்களுக்கு உபதேசித்திருந்தனர். ஒருமுறை கோரக்கர் யோகத்தில் தலைநின்றனர். பசி, உறக்கம், தாகம் மறந்து யோகத்தில் அமர்ந்திருந்த இவரது களைப்பை நீக்கக்கருதிய உமையம்மையார், இவர் திருமுன்பு தோன்றி, அன்னத்தைப் பொன் தட்டு ஒன்றில்

வைத்து மறைந்தார். நீராடிவிட்டு வந்த கோரக்கர், அம்மை அளித்த உணவினை உண்ணத் தலைப்பட்ட போது, வேறு ஓர் இடத்தில் யோகத்தில் அமர்ந்திருந்த தத்தாத்திரியர்[25] என்பார் உமையம்மை கோரக்கருக்கு வழங்கிய உணவைப் பறித்துத் தாம் உண்ணத் தலைப் பட்டார். கோரக்கர் தத்தாத்திரியரொடு மாறுபட்டுப் பலவுருக் கொண்டு சண்டையிட்டார். தத்தாத்திரியர் இறுதியில் மீன்கொத்தி வடிவம் எடுத்துவர, கோரக்கர் தாம் செம்மீன் வடிவம் கொண்டு, பழனிக்கு அருகில் உள்ள குளம் ஒன்றில் ஒளித்தனர். இக்குளம் இன்றும் மச்ச தீர்த்தம் என்ற பெயரால் வழங்கி வருகிறது.

ஞானம் விளைத்த செருக்கு:

அளப்பரிய சித்துக்கள் கைவரப்பெற்ற கோரக்கர் சித்தர் தலைவராய், உடலழியாப்பேறு பெற்றார். திருப் பருப்பதம் சென்று, அம்மலையில் நிலையாகச் சிலகாலம் தங்கியிருக்கின்றார். அளப்பரிய கல்வி, செல்வம், கலை ஞானம், ஆற்றல்கள் கைவரப் பெற்ற காலையும் செருக் கடையாத சிந்தையுடையவராய் வாழ்தல் அரிது. 'விய வற்க எஞ்ஞான்றும் தன்னை'[26], என்றும் 'வியந்தான் விரைந்து கெடும்'[27] என்றும் அறநூலாசிரியர் எச்சரிக்கை செய்கின்றனர். கோரக்கர் உள்ளத்தில் சற்றே இவ் வெண்ணம் தலை எடுக்கிறது. பிரபுலிங்கலீலையில் சிவப் பிரகாசர் இதனை விரித்துரைக்கிறார்.

'தனியுடல் சித்திபெற்றுத்
தருக்குமக் கோரக் கன்தான்
நனியுளம் மகிழ்ந்தி ருக்கும்
நல்லிடம் தனைய டைந்தான்'[28]

சிவபெருமான் அல்லமதேவராக நிலவுலகில் வந்த காலை, தம் அடியவன் நெஞ்சில் சிறிது செருக்கு இருப்பதை அறிந்து, அதனை அகற்றி, மீண்டும் ஞானத்தில் தலைப்

படச் செய்யத் திருவுளம் கொண்டு திருப்பருப்பதம் சேர்கிறார்.

ஆணவத்தில் உரைத்த சூளுரை:

திருப்பருப்பதத்தில், தம்மை நாடி வந்த அல்லம தேவரைச் சிவபரம்பொருள் என்று உணராது, அவரும் தம்மை ஒத்த ஒரு சித்தரே என்று கோரக்கர் கருதி அவரைமுறையாக வரவேற்று உரையாடுகிறார். அழியாச் சித்தி பெற்ற உடலைப் பெரிதென்று கருதியிருக்கும் கோரக்கருக்கு அல்லமர், அழியும் உடல்பற்றை விடுத்து நிலைபேறுடைய வீடுபேற்றை விழைக என அறிவுரை கூறுகிறார். அதனை உடன்படாத கோரக்கர் என் உடல் அழியாதது! அதனை உனக்கு மெய்ப்பித்துக்காட்டுகின் றேன் எனக் கூறுகின்றார்.

'ஏது சொல்லினும் என்னுடல்
அழிவுறா தென்றும்
வாது செய்வதென் காட்சியால்
உணர்த்துவன் வலியின்று
ஆதி நாத னருளினால்
என்றுகோ ரக்கன்
தீதிலா வருள் வாரியோ
டுரைத்திது செய்யும்' 29

தம் கருத்தை நிரூபிக்க வேண்டிக்கோரக்கர், அல்லமரிடம் வாள் ஒன்றைக் கொடுத்துத் தம் உடல் வன்மையை ஆரா யுமாறு கூறினார். மேலும், அல்லமரை நோக்கி 'நீவிர் என் உடலை வெட்டும் போது, ஈச்சிறகன்ன தோல் என் உடம்பில் அறுபட்டாலும் நான் சித்தன் அல்லன்' என உறுதிபட மொழிந்தார்.

இருள் அகன்றது! ஒளி சிறந்தது:

கோரக்கர் வேண்டியவாறு, அல்லமர் வாளை அவர் உடல் மேல் பாய்ச்சுகின்றார். பேரொலி ஒன்று எழுகிறது.

அவ்வொலி கேட்டு உமையம்மையும், உலகினரும் நடுங்குகின்றனர். கோரக்கர் உடலில் சிறிதும் ஊறு இன்றி நின்றார். இந்நிகழ்ச்சி கோரக்கர் நெஞ்சில் தன் முனைப்பைத்தோற்றுவிக்கின்றது. அதனை அகற்றக்கருதிய அல்லமர், வாள் ஒன்றைக் கோரக்கர் கையில் கொடுத்துத் தம்மை வெட்டுமாறு கூறினார். கோரக்கரும் அங்ஙனமே வாள்வீச, வாள் காற்றையும், சூரிய ஒளியையும் வெட்டிச் செல்வதுபோல் அல்லமர் உடல் புகுந்து வெளிப்பட்டதேயன்றி அவருக்கு ஊறு ஏதும் விளைத்திலது. இது கண்ட கோரக்கர், வந்திருப்பவர் சிவபரம்பொருளே! நம் செருக்கினை அகற்றவே இவர் வந்தனர் என உண்மை உணர்ந்து அல்லமரைப் பணிந்தார்.

> 'வாளெறிந்து கையிளைத்த கோரக்க
> நாதன்மிக மனம்வி யந்து
> நானிறைஞ்சும் பரஞ்சுடரே இவனென்று
> மெய்விதிர்ப்ப நடுந டுங்கித்
> தானடைந்த செருக்கொழிந்து தலையன்பின்
> நெறிநடப்பத் தலைப்பட் டெங்கோன்
> தேனடைந்த செழுங்கமலத் திருவடியில்
> வீழ்ந்தெழுந்து செப்பு கின்றான்'30

எனச் சிவப்பிரகாசர் கோரக்கர் மனமாற்றத்தைக் குறித்துள்ளார். சிவனருள்பெற்ற கோரக்கர்

> 'வானவரும் அறிவரிய பெரும்புகழ்கோ
> ரக்கனவண் மன்னி னானால்' 31

நிலைத்த புகழோடு திருப்பருப்பதத்தில் சிலகாலம் தங்கியிருந்தனர்.

இல்லறமா? துறவறமா?

கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்தல் என்பது சித்தர்களுக்குக் கைவந்த கலை. சித்தர் தலைவராகத் திகழ்ந்த திருமூலர் மாடு மேய்க்கும் இடைக்குலத்தான் உடலில் புகுந்து

சித்தாடிய செய்தி பெரிய புராணத்துள் காணப்படுகிறது. இதுபற்றி முன்னரே கூறப்பட்டது. கோரக்கர் தூய துறவு நெறி நின்றவரா அன்றி இல்லறத்தில் வாழ்ந்த வரா என்பதைத் திட்டவட்டமாக அறுதியிட்டுக் கூற இயலவில்லை.[32] சில சான்றுகள் உண்டு. அவை ஏற்கத்தக் கனவாக வில்லை. இறைவனை எய்த இல்லறம், துறவறம் இரண்டும் ஏற்ற நெறிகளே. இவற்றிடையே உயர்வு தாழ்வு கற்பிப்பது சைவ நெறிக்கு முரணானது. மேற் கொண்ட நெறி எதுவாயினும், அவ்வந்நெறிக்குகந்த ஒழுக்கநெறி நிற்றலே வேண்டத்தக்கது திருமூலர் வரலாற் றில் காணப்படுவது போல், கோரக்கர் வாழ்விலும் கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்ந்த செய்தி ஒன்று அகஸ்தியர் வைத்தியரத்னச் சுருக்கம் 360 என்னும் நூலுள் குறிக்கப் பட்டுள்ளது.

கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்ந்தமை:

கோரக்கர் என்பார் ஆதியில் விப்பிரராக வாழ்ந்தார். பின்னர், சேணியர் குடிப்பிறந்து வாழ்ந்தார். அழியாத உடல் பெற்றுச் சித்தராகிக் குகையில் வாழ்ந்திருந்தார். ஒருநாள் நந்தன் என்ற மாடுமேய்க்கும் இடையன் அங்கு வந்தான். அவனைப் பாம்பு ஒன்று தீண்டியதால் அவன் இறந்தான். அதனைக்கண்ட நந்தனின் நண்பர்கள் நந்தன் இறந்த செய்தியை அவன் மனைவிக்கு விரைந்து சென்று தெரிவித்தனர். அவள் அலறிப்புடைத்து விதியை நொந்து ஓடிவரக்கண்ட கோரக்கர், மலையின் ஒருபக்கத்தே தம் உடலைப் பாதுகாவல் செய்து, அருள் உள்ளத் தோடு நந்தன் உடலில் தம் உயிரைப் புகுத்தினார். நந்தன் எழுந்தான். மனையாள் மகிழ்ந்தாள்! நந்தனாக இடைக்குலப் பெண்ணோடு வாழ்ந்திருந்த கோரக்கர், தம் உடலைத் தேடிச்சென்றார். வேட்டைக்கு வந்த மன்னன் தனித்துக் கிடந்த கோரக்கர் உடலைப் பிணம் என்று

கருதிச் சுட்டு எரித்து விட்டான். தம் உடல் வைத்த இடத்தில் இல்லாமை கண்ட கோரக்கர், தம் இரு மாணாக்கருடன் குளிகை செய்து இடைத் திருமேனியைச் சித்தி செய்து அழியாத சடலமாக்கினார்.[33] அகஸ்தியர் வைத்திய ரத்னச் சுருக்கம் 360 குறிக்கும் இவ்வரலாற்றைப் பற்றி வேறு சித்தர் நூல்களில் குறிப்புக்கள் இல்லை. திருமூலர் வரலாற்றை ஒட்டி எழுதிவைக்கப் பெற்ற ஒரு கற்பனையாகவே இவ்வரலாறு தோன்றுகின்றது.

வரலாற்று உருவாக்கம்:

கோரக்கர் அருள் வரலாற்றில் வேறு சில அருளற் புதங்களும் நிகழ்ந்துள்ளன. கோரக்கச் சித்தர் ஆலயம் அமைந்துள்ள வடக்குப் பொய்கைநல்லூர் அன்பர் ஒருவர்[34] பல நாள் முயன்று திரட்டிய கைப்பிரதி ஒன்றில் சில செய்திகள் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன. செவிவழிச் செய்திகளும், கோரக்கர் ஆலய வழிபாட்டுக்கு வரும் அன்பர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களும் இத்திரட்டில் காணப்படுகின்றன. அதிற்காணப்படும் செய்திகளுள் பல, மேற் குறித்த வரலாற்றுச்செய்திகளோடு தொடர் புடையன. ஒரு சில மாற்றங்களும் இவற்றிடையே காணப்படுகின்றன. வரலாறுகள் பலவும், கிடைக்கும் சிறு சிறு தகவல்களையும் திரட்டி ஒழுங்கு செய்தே அமைக்க வேண்டியுள்ளன. கோரக்கர் அருள் வரலாறு எழுதுவதில் இது முதல் முயற்சியாதலின் கிடைக்கும் தகவல்கள் அனைத்தையும் பதிவு செய்யவேண்டுவது இன்றியமை யாததாகிறது.

பொதியமலைச் சித்தர்கள்:

பொதிய மலையில் மச்சேந்திரர் தமது 120 சீடர் களோடு சித்தர் தலைவராய் வீற்றிருந்தார். முதன்மைச் சீடராகத் திகழ்ந்தவர் கோரக்கர். மச்சேந்திரர் கோரக் கருக்கு 64 வகையிலான யோகசாதனக் கலைகளையும்,

சித்தமருத்துவக் கலையையும் முறையாக உபதேசித்திருந் தார். ஏனைய சீடர்களைவிட மச்சேந்திரருடைய உளக் குறிப்பை உணர்வால் அறிந்து செயற்பட்ட கோரக்கர், ஆசிரியரின் அன்புக்குரியவராக வாழ்ந்திருந்தார். கோரக்க ரோடு பொதியமலையில் வசிட்டர், துர்வாசர், காலாங்கி நாதர், இடைக்காடர், தன்வந்திரி, கருவூரர், கமலமுனி, சட்டைமுனி முதலியோரும் தனித்தனியே யோகநெறி பயின்று சித்தர்களாக விளங்கியிருந்தனர்.

அகத்தியர் நிகழ்த்திய வேள்வி:

இதே காலத்தில் இமயமலையில் அகத்தியர், திருமூலர், விசுவாமித்திரர், போகர், புலிப்பாணி, குதம்பைச்சித்தர் முதலியோர் வாழ்ந்திருந்தனர். அக்காலத்தில் அகத்தியர். நிடத பர்வதத்தில், மகரதமலை அடிவாரத்தில், கங்கை நதிக்கரையில் உள்ள சந்திரபுஷ்கரணி என்ற தீர்த்தக் கரையில் அன்னை இராஜராஜேஸ்வரியை நோக்கிப் பெரு வேள்வி ஒன்றை நடத்தத் திட்டமிட்டார். இவ்வேள்வி யைப் பொதியமலையில் 96 சீடர்களோடு வாழ்ந்து வந்த காலாங்கிநாதரை முன்வைத்து நடத்த வேண்டுமென்று அகத்தியர் விரும்பினார், அகத்தியர் விரும்பியவாறு காலாங்கிநாதர் தம் உடலைப் பாதுகாக்குமாறு மாணாக் கர்களுக்குக் கூறி, 45 நாட்களில் திரும்பி வருவதாக எடுத்துரைத்து விட்டு, வல்லூறு வடிவத்தில் இமய மலைக்குப் புறப்பட்டார். அகத்தியரையும் ஏனைய சித்தர் களையும் கண்டு மகிழ்ந்தார் காலாங்கிநாதர்! பின் அகத்தியர் விரும்பியவாறு ஒரு பௌர்ணமி நாளில் முன் னின்று வேள்வியை நிகழ்த்த, வேண்டும் வரம் பெற்று அகத்தியரோடு, காலாங்கிநாதர் இமயமலை மீண்டார்.

உடல்காத்த உத்தமர்:

காலாங்கி நாதர் குறித்த 45 நாட்கள் கடந்த பின்னரும், அவர் பொதிய மலை திரும்பாமையால்,

அவரது 96 சீடர்களும் தம் குருநாதர் மறைந்துவிட்டார்; இனித் திரும்பப் போவது இல்லை என்று கருதி, அவர் உடலைச் சிதையில் அடுக்கி எரியூட்ட முயன்றனர். இதனை அறிந்த கோரக்கர் தம் நிறை ஞானத்தால் காலாங்கிநாதர் உயிர் வாழ்வதை எடுத்துரைத்து, உடலை எரியூட்ட வேண்டாம் எனக் கேட்டுக்கொண்டனர். மாணாக்கர்கள் கோரக்கர் கூறியனவற்றை நம்ப மறுத்து, காலாங்கிநாதர் உடலை எரிக்க முயன்றனர். கோரக்கர் கடுஞ்சினம் கொண்டு, தம் சொற் கேளாத 96 சீடர் களையும் நையப்புடைத்து விட்டு, காலாங்கிநாதர் உடலை எடுத்துப் போய் ஒரு குகையில் பாதுகாவல் செய்து வைத்துவிட்டு, இராஜாளிப் பறவை வடிவில் இமயமலை சென்று, காலாங்கிநாதரைக் கண்டு, நடந்தன கூறினார். காலாங்கிநாதரின் மாணாக்கருள் ஒருவர் போகர். இவர் கோரக்கர் கூறியன கேட்டு மகிழ்ந்து, 'எம் குருநாதர் உடலைப் பாதுகாத்த நீவிர் எமக்கு உற்றதோழர், இனி என்றும் உமக்கு உறுதுணையாக நிற்பேன்' எனக் கூறி அவரைத் தழுவிக் கொண்டார். மூவரும் பொதியமலை மீண்டனர்.

போகரும் கோரக்கரும்:

காலாங்கிநாதரிடம் போகரும், மச்சேந்திரரிடம் கோரக்கரும் விடைபெற்று, பிற அண்டங்களுக்கும், புவனங்களுக்கும் சென்று சித்தாடி மகிழ்ந்தனர். விண் வழியே இவ்விருவரும் மண்ணுலகம் நோக்கித் திரும்பும் போது, திருநாகைக்காரோணத்தின் தென்மேற்குத் திசையில் அமைந்துள்ள, கடம்பர் வனத்தின் தென்புறம் உள்ள, சப்த கன்னியர் ஆசிரமம் என்று வழங்கப் பெறும் பத்தினி அம்மன் திருக்கோயில் இருக்குமிடத்தில் போகரின் குளிகை விழுந்துவிட்டது. அதனை எடுக்க போகரும், கோரக்கரும் கீழே இறங்கினர். குளிகையை, எடுக்க முயன்றனர். குளிகையை எடுக்க இயலவில்லை.

இருவரும் அன்னை இராஜராஜேஸ்வரியை நெஞ்சில் நினைந்து தியானித்தனர். அக்காலை அம்மையின் அசரீரி ஒன்று ஒலித்தது.

சித்தருக்கு அருள்தந்த நல்லூர்நாதன்:

'அன்பர்களே! இக்கடம்பர்வனத்தின் கிழக்கே இரண்டு கல் தூரத்தில், பன்னெடுங் காலமாக எண்ணிலாத சித்தர்கள் வந்து வழிபடுவதாகிய சித்தாச்சிரமம் ஒன்று உள்ளது. தென்காரோணம் என்ற பெயர் பெற்ற வடக்குப் பொய்கைநல்லூரில் இவ்வாச்சிரமம் அமைந்துள்ளது. இவ்வாச்சிரமத்தை அடுத்துள்ள திருத்தலத்தில் அருள்மிகு பால்மொழி அம்மை உடனாய நல்லூர் நாதனார் கோயில் கொண்டு அன்பர்களுக்கு அருள்பாலித்து வருகிறார். எனவே, நீவிர் இருவரும் அங்கே சென்று அம்மையப்பரை வழிபட்டால் இக்குளிகையை எடுத்துச்செல்லும் வரம் பெறலாம்'. அசரீரி ஒலித்த இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டுச் சித்தர் இருவரும் மெய்சிலிர்த்தனர். வடக்குப் பொய்கை நல்லூருக்குப் போகரும், கோரக்கரும் இணைந்து வந்து, அருள்மிகு பால்மொழி அம்மை உடனாய நல்லூர்நாதர் திருவடிகளைக் கசிந்துருகி வழிபட்டனர். இறைவன், குளிகையை எடுத்துச்செல்ல அருள் பாலித்தனன். இருவரும் குளிகை கைவரப்பெற்றுப் பொதிய மலை சார்ந்தனர்.

காசி விசுவேசன் தரிசனம்:

இதன் பிறகு போகர், கோரக்கரிடம் விடைபெற்றுச் சீன நாட்டிற்குச் சென்றார். அங்கு 500 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார். கோரக்கர் பொதியமலையில் 300 ஆண்டுகளும் கொல்லிமலையில் 200 ஆண்டுகளும் தவமிருந்தார். பின்னர் போகரைக் காணும் விருப்பத்தால், போகரின் மாணாக்கர் புலிப்பாணியையும் உடன் அழைத்துக்

கொண்டு கோரக்கர் சீனநாடு சென்று பல சித்துக்கள் செய்து போகரைக்கண்டு மகிழ்ந்தார்.[36] மூவரும் சீன நாட்டிலிருந்து புறப்பட்டு விண்வழியே இமயமலை சென்றனர். புலிப்பாணியை அங்கேயே தங்கச்செய்து விட்டுப் போகரும், கோரக்கரும் காசிநகர் அடைந்தனர். கங்கையில் நீராடி அருள்மிகு விசாலாட்சி அம்மை உடனாய விசுவநாதரைத் தரிசித்து மகிழ்ந்தனர்.

நவபரஷாணத் திருமேனி:

பின்னர், போகரும் கோரக்கரும் விண்வழியே காஞ்சி மாநகர் சேர்ந்தனர். அருள்மிகு காமாட்சி அம்மையையும், ஏகாம்பர நாதரையும் ஏத்தி மகிழ்ந்தனர். அடுத்து, சைவர்களுக்குக் கோயில் என்று கருதப்படும் தில்லைச் சிதம்பரம் வந்து சேர்ந்தனர். சிவகாமசுந்தரியையும், ஆனந்தநடராசப் பெருமானையும் கண்குளிரத் தரிசித்துப் போற்றினர். தற்காலத்தில் சிதம்பர ரகசியம் என்று போற்றப் பெறும் எந்திரத்தை நாற்பத்தி மூன்று கோணத்தில் 51 எழுத்துக்களை இட்டு நிரப்பி உருவாக்கி, நடராசப் பெருமானின் வலப்பாகத்தே நிறுவினர். பின்னர் திருவாவினன்குடி சென்று நவ்பாஷாணங்களால் அருள் மிகு தண்டாயுதபாணிப் பெருமானின் திருமேனியை உருவாக்கி எழுந்தருளச்செய்தனர். போகர் பழனியிலேயே தங்கிவிட்டார்.[36]

ஸ்ரீ கௌரி ராஜயோகம்:

கோரக்கர் போகரிடம் விடைபெற்று வன்மீகநாத புரம் என்ற பழம்பெயர் பெற்ற திருவாரூருக்கு வந்தனர்.[37] அருள்மிகு அல்லியம் கோதைஅம்மை உடனாய புற்றிடங் கொண்ட புனிதரை கோரக்கர் வணங்கி மகிழ்ந்தார். அருள்மிகு தியாகராஜப் பெருமானை நெஞ்சில் வைத்துப் போற்றிய முசுகுந்தச்சக்ரவர்த்தியைக் கோரக்கர் சந்தித் தார். சித்தாச்சிரமமாக விளங்கும் வடக்குப் பொய்கை

நல்லூரில், மூன்று பௌர்ணமி காலம் ஸ்ரீகௌரிராஜ யோகம் இயற்றவும், பெருவேள்விகள் செய்யவும் வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து தருமாறு சக்ரவர்த்தியைக் கேட்டுக் கொண்டார். முசுகுந்தச்சக்ரவர்த்தியும் வேள்விக்கு வேண்டுவன அனைத்தையும் மகிழ்வோடு வழங்கியருளினார்.

வேள்விக்கு ஏற்பட்ட தடை:

கோரக்கர் மிகுந்த மகிழ்வோடு நந்திநல்லூர் என்ற பழம் பெயர் கொண்ட வடக்குப் பொய்கை நல்லூருக்கு எழுந்தருளினார். அருள்மிகு சௌந்தரநாயகி உடனாய நந்தி நாதேசுவரரையும், அருள்மிகு பால்மொழி அம்மை உடனாய நல்லூர்நாதரையும் உளமுருக வணங்கி வழி பட்டார். அங்குள்ள சந்தன விருட்சத்தின் கீழ் ஸ்ரீகௌரி ராஜயோகத்தையும், பெருவேள்வியையும் ஒரு பௌர்ணமி நாளில் இயற்றத்தொடங்கினார். இரண்டு பௌர்ணமி காலம் வரை முறையாக நடைபெற்ற வேள்வி, இடையில் தடைப்பட்டது. எனவே கோரக்கர் முசுகுந்தச்சக்ரவர்த்தியோடு, அருள்மிகு பால்மொழி அம்மை உடனாய நல்லூர் நாதரை வழிபட்டு வேள்வி சிறக்க அருள் பாலிக்க வேண்டினர். இறையருளால் ஓர் அசரீரி 'இந்த சித்தாச்சிரமத்திற்கு உரியவராகிய புஜண்டர்[38] என்ற மகானைத் தரிசித்து, அவர் நல்லாசி பெற்றால் வேள்வி இனிது நிறைவுறும்' என்று ஒலித்தது. இது கேட்ட கோரக்கர் புஜண்டர் இருப்பிடம் நாடிச் சென்றார். அவரை அங்கே காண இயலவில்லை. உடனே கோரக்கர் பத்மாசனத்தில் அமர்ந்து புஜண்டரை நினைந்து தியானித்தார். கோரக்கர் கண்விழித்த போது புஜண்டர் தம் அருகில் அமர்ந்திருக்கக் கண்டார். அவரை வணங்கி, வேள்வியை அருகிருந்து நிறைவேற்றித் தரவேண்டினார்.

புஜண்டர் உரைத்த நெறி:

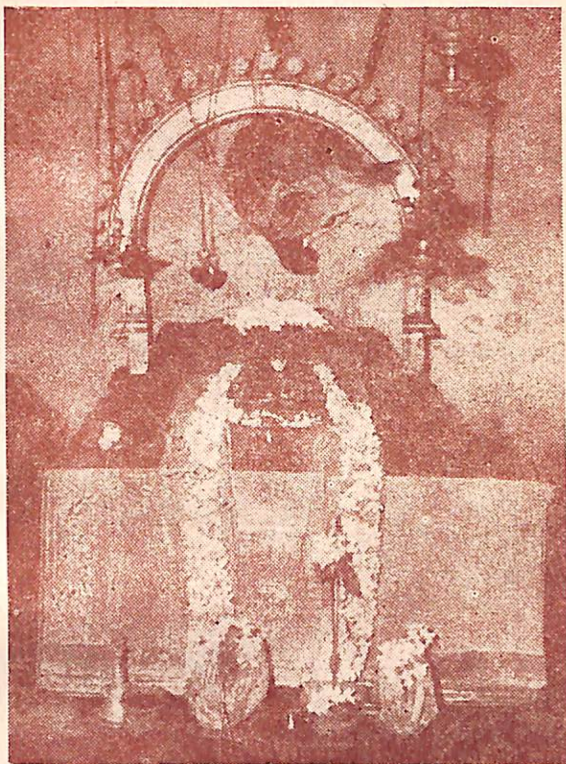
புஜண்டர் முகம் மலர்ந்து நல்லாசிகள் கூறினார்.

பின்னர்க் கோரக்கரையும், முசுகுந்தச் சக்ரவர்த்தியையும் நோக்கி அருள்மிகு நல்லூர்நாதர் ஆலயத்திற்குத் தென் கிழக்கில், சூரிய புஷ்கரணி என்ற புண்ணிய தீர்த்தம் ஒன்று உள்ளது. அதில் நீவிர் நீராடி, அருள்மிகு வாலாம்பிகையை முன்னிறுத்தி, ஒன்பது நாள் மூலமந்திர காயத்திரி[39] ஜபம் செய்தால் வேள்வி தடையின்றி நிறைவேறும்! வேள்வி முடிவில், வேள்வித் தீ நடுவே அருள்மிகு வாலாம்பிகை அன்னை திருக்காட்சி வழங்குவாள்! வேண்டியவரம் தருவாள்! எனக்கூறி தமது இருப்பிடமாகிய ஏமகூடபர் வதத்திற்கு எழுந்தருளினார். கோரக்கரும், புஜண்டர் அருளியவாறு வேள்வி இயற்றி, அம்மையின் திருக்காட்சி காணும்பேறு பெற்று, அவள் அருளிய வரபலத்தோடு பொதியைக்கு எழுந்தருளினார்.

சந்திரரேகை கூறும் வரலாற்றுச் செய்திகள்:

கோரக்கர் அருளிய நூல்கள் நாற்பது என்பது அவரது நூல்களால் தெரியவருகிறது. அவற்றின் திறம் தனியே ஓர் இயலில் பின்னே ஆராய்ந்து சுட்டப்படவுள் ளது.[40] கோரக்கர் இயற்றிய நூல்களுள்ளும், பிறசித்தர் களின் நூல்களுள்ளும் காணப்படும் சில செய்திகள் கோரக்கரின் அருள் வரலாற்றைத் தெளிவுபடுத்தத் துணை புரிகின்றன. கோரக்கர் நூல்களுள் சிறப்பாகக் கருதத் தக்கது சந்திரரேகை என்பது. இந்நூல் 200 பாடல்களைக் கொண்டது. கோரக்கர் காயகல்யம் செய்து வாழ்ந்து வரும் காலத்து இளைத்து எலும்பும் தோலு மாகக் காணப்பட்டார். பொதிய மலையில் வாழ்ந்திருந்த சித்தரெல்லாம் இவரை வேடிக்கையாகப் பார்க்கலாயினர். சிவயோகம் முற்றிச் சித்திபெற்ற போகர் மட்டும் இவர் தம் உண்மை நிலை உணர்ந்து கண்டு மகிழ்ந்தார். அம்பிகை அருளால் எல்லா நலமும் பெற்று இன்புற்றிருந்த கோரக்கரைப் போகர் சித்தாடி மகிழ்ந்து வர அழைத் தார். இருவரும் இணைந்து காசி, சிதம்பரம், பழனி ஆகிய

கோரக்கச் சித்தர் ஆலயக் கருவறையுள்
அமைந்துள்ள

கோரக்கச் சித்தரின் ஜீவசமாதி பீடமும்,
அம்மை, அப்பர்த் திருவடிக் கமலங்களும்.

இடங்களுக்குச் சென்று சித்துக்கள் பல செய்து மகிழ்ந்திருந்தனர். பின் இருவரும் சீன நாட்டில் 500 ஆண்டுகளும், பொதியையில் 400 ஆண்டுகளும் வாழ்ந்திருந்தனர். இறுதியில் இருவரும் பழனி வந்து முருகன் அருள் பெற்றனர்.[41]

கோரக்கர் ஜீவசமாதி:

பழனியில் வாழ்ந்திருந்த சித்தர்கள் பலரும் இவ்விருவரையும் அகப்படுத்த முயன்றனர். போகர் செனன சாகரம் என்ற தம் வரலாற்று நூலை எழுதினார்.[42] பின்னர்ப் போகர் கோரக்கரை நாகப்பட்டினம் செல்லப் பணித்தார். போகரைப் பழனியில் அடக்கம் செய்துவிட்டுக் கோரக்கர் நாகப்பட்டினம் அடைந்தார். போகர் ஏனைய சித்தர்கள் அறியாவண்ணம் சமாதிவிட்டுப் புறப்பட்டு நாகப்பட்டினம் வந்து சேர்ந்தார். வந்தவர் கோரக்கரை அழைத்துக் கொண்டு பொய்கைநல்லூர் அடைந்தார். பொய்கைநல்லூரில் கோரக்கரை அடக்கம் செய்து விட்டுப் போகர் கடல் கடந்து வேறு நாடு சென்று சேர்ந்தார்.[43] மேற்கண்ட வரலாற்றுச் செய்திகள் சந்திர ரேகையில் காணப்படுகின்றன.

சித்தர்களை மயக்கிய சித்தர்:

சித்தர்கள் பொருள் விளங்காத குறியீட்டுச் சொற்களால் பாடிய நூல்களை எல்லாம் பொருள் விளங்கும் வண்ணம் தெளிவுறுத்திவர் கோரக்கர். இவ்வாறு அவர் இயற்றிய நூல்களின் எண்ணிக்கை பதினாறாகும். இந்நூல்கள் வெளிப்போந்தால் தமக்கும் தமது நூல்களுக்கும் பெருமை குறையுமென்று கருதிய இடைக்காடர், அகப்பை முனி, நந்திதேவர், மச்சமுனி, சட்டைநாதர், பிரமமுனி, அழுகண்ணர் ஆகிய ஏழு சித்தர்களும் கோரக்கரிடம் வந்து அவர் இயற்றிய நூல்கள் பதினாறினையும் தம்மிடம் ஒப்புவிக்கும்படி வற்புறுத்தி வேண்டினர். கோரக்கரும்,

மறுக்க இயலாது தருவதாக அவர்களுக்கு வாக்குக் கொடுத்தார். பின்னர்த் தாம் பயிர்செய்து வைத்திருந்த கஞ்சா இலைகளை அரிசியோடு சேர்த்து அரைத்து வந்திருந்த சித்தர்களுக்கு அடை சுட்டு வழங்கச்செய்தார். அதை உண்ட ஏழு சித்தர்களும் மயங்கினர். இந்த நல்ல வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு தாம் முன் இயற்றிய பதினாறு நூல்களிலும் கூறப்பட்டிருந்த செய்திகளை எல்லாம் தொகுத்து 'சந்திரரேகை' என்ற 200 பாடல் களாலாகிய நூலைக் கோரக்கர் இயற்றி முடித்தார். சித்தர்களும் மயக்கம் நீங்கி எழுந்தனர். கோரக்கர் அவர்களிடம் தாம் வாக்களித்தபடி பதினாறு நூல் களையும் ஒப்படைத்தார். அவர்கள் அவற்றைப் பெற்றுச் சென்று அழித்தனர்.[44] இவ்வரலாறும் சந்திரரேகையில் இடம் பெற்றுள்ளது.

அகத்தியருக்குச் சாபம் இட்டது:

நமனாசத்திறவுகோல் என்பது கோரக்கர் இயற்றிய பிறிதோர் நூல். 100பாடல்களைக் கொண்டது. இந்நூலுள் சில வரலாற்றுச் செய்திகள் காணப்படுகின்றன. நமனாசத் திறவு கோல் என்பது, நமனாகிய கூற்றுவனை அழிக்க முனிவர்கள் கபாடமிட்டு வைத்த ஞான நூல்களைத் திறக்கும் திறவுகோல் என்பது பொருள். இந்நூல் ஒரு முதன்மையாகிய குருநூல்[46] பல்வேறு மறைபொருள்களை எல்லாம் வெளிப்படுத்திய அரிய நூல். பதினெண் சித்தர்கள் சதுரகிரியில் சங்கம்கூடி 4500 நூல்கள் இயற்றி வழங்கினர். கோரக்கர் உள்ளிட்ட பதினெண்மர் 4500 நூல்களின் உட்பொருள்களைத் தொகுத்து 'பதினெண்மர் பூரண பொக்கிஷம்' என்ற நூல்தொகுதியை வெளியிட்டனர்.[46] இந்நூலை வெளியிடலாகாது என அகத்தியர் கூறி பொதியையில் இதனை மறைத்து வைத்தார். மறைத்த அகத்தியருக்குக் கோரக்கரை உள்ளிட்ட சித்தர்கள் சாப

மிட்டனர்[47]. இவ்வரலாறு நமனாசத்திறவுகோலில் கூறப் பட்டுள்ளது. மேலும். அகத்தியரால் ஒளிக்கப்பெற்றநூல் இருக்கும் இடமும், அதனைப் பெற்றுப் படித்தறியும் வழியும் இந்நூலுள் விளக்கப்பட்டுள்ளன[48].

பரூர்ப்பட்டியில் சமாதி கூடியமை:

கோரக்கர் அருளிய வேறோர் நூல் 'தனிநூல் தொகுப்பு' என்பது. இந்நூல் ஒன்பது எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தங்களான் இயன்றது. இந் நூலிலும் கோரக்கர் வரலாறு குறித்த அகச்சான்றுகள் சில காணப்படுகின்றன. சந்திரரேகையில் குறித்த சித்தர் கள் கோரக்கரிடம் வந்து இவர் இயற்றிய 16 நூல்களைப் பெற்றுச் சென்ற பிறகு, இவர் இயற்றிய 22 நூல்களின் பெயர்களும் பாடல் தொகையும் இந்நூலுள் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன.[49] அந்நூல்களை இயற்றி வழங்கிய பிறகு சோழநாட்டில் கொள்ளிட நதிக்கு அப்பால் ஓடும் மணி முத்தாற்றின் கரையில் அமைந்துள்ள பரூர்ப்பட்டி என்ற சிற்றூரில் இவர் சமாதி கூடினர்.[50] பிறகு, இங்கிருந்து பல இடங்களுக்கும் சென்று, முன்னர்ப் போகரால் சமாதி கூட்டப்பெற்ற வடக்குப் பொய்கை நல்லூரை வந்தடைந் தார். அவ்வூரில் வாழ்ந்திருந்த சடையப்ப கவுண்டர் என்பார் கோரக்கரை வரவேற்று ஆதரித்தார்.[51]

கோரக்கர் காலம்:

உலகியல் வாழ்வில் சித்தாடி மகிழ்ந்த கோரக்கர் நிறைவாகத் தாம் சமாதி கூடிய இடம் வடக்குப் பொய்கைநல்லூர் என்கிறார். இவர் சமாதி கூடிய காலம் பற்றி இவரே, தனிநூல் தொகுப்பில்,

'அந்தமுடன் பரிவிருத்தி நானூற் றெட்டு
ஐப்பசிநேர் தசமிதிதி பரணி திங்கள்
சிந்தையுற சமாதிநிலை யான டைந்து
சிதறாமல் சிருலகில் வாழ்ந்து......'[52]

எனக் குறிக்கின்றார். கோரக்கர் குறிக்கும் பரிவிருத்தி என்ற ஆண்டுத்தொடர், கொல்லம் ஆண்டாகலாம் என அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.[53] அங்ஙனமாயின், கோரக்கர் இறுதியாக வடக்குப் பொய்கை நல்லூரில் சமாதி கூடிய காலம் கி.பி. 1233 ஆம் ஆண்டாக அமைகிறது. இதற்கு முன்னர் இவரே குறித்தவாறு சீனநாட்டில் 500 ஆண்டுகளும், பொதியமலையில் ·400 ஆண்டுகளுமாக 900 ஆண்டுகள் வாழ்ந்துள்ளமை தெரிய வருகிறது. பிரபுலிங்கலீலையில் வரும் அல்லமதேவர் காலம் கி பி.10 ஆம் நூற்றாண்டாகலாம்.[54] அவர் காலத்திலும் கோரக்கர் வாழ்ந்துள்ளார். பட்டினத்தார் அருளிய 'வெட்டாத சக்கரம்'[55] என்ற அரியபாடலுக்கு இவர் தம் நூலில் நுண்பொருள் கூறியுள்ளமையின்,[56] இவர் பட்டினத்தாரின் காலத்துக்குப் பின்னும் வாழ்ந்திருந்தனர் என்றும் தெரியவருகிறது. எனவே இவர் கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 13 ஆம் நூற்றாண்டு வரை ஏறத்தாழ ஓர் ஆயிரம் ஆண்டுகள், காயகல்பஞ் செய்து கொண்டு, சித்தாடி வாழ்ந்திருந்தனர் எனக் கொள்ளலாம். சித்தர்கள் காலத்தைத் துல்லியமாக வரையறை செய்தல் என்பது இயலாததொன்று என்பதை அறிஞர் உலகம் அறியும்.

வரலாற்றுச் சிதறல்கள்:

சித்தர் நூல்களிலும், சித்தர் பாடல் தொகுதிகளிலும் கோரக்கர் வரலாறு பற்றிச் சிற்சில குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. அகத்தியரின் வைத்திய ரத்னச் சுருக்கம் 360 என்ற நூல் கோரக்கரை 'ஆதிவிப்பிரர்' என்றும், 'சேணியர்' என்றும் குறிக்கிறது. ஆயின், போகர் 7000 என்ற நூல் இவரை 'மராட்டியர்' என்று குறிப்பிடுகின்றது.[57] அதே நூல், கோரக்கர் கார்த்திகைத் திங்கள் ஆயில்ய நட்சத்திரம் இரண்டாம் பாதத்தில் பிறந்தவர் என்று கூறுவதைக் காணலாம்.[58] முன்னர்க் குறித்த

கோரக்கரின் காலச்செய்திகளுக்கு முரணாகப் 'போகர் 7000' என்ற நூல் கோரக்கர் வயது 80 என்று குறிக்கிறது.[59] 'அகத்தியர் சௌமியசாகரம் 1200' என்னும் நூலுள் கோரக்கர் அகத்தியரின் பதினெட்டு மாணவர்களுள் ஒருவர் என்றும், இவர் எமநாட்டுச் சித்தர் என்பாரிடம் உபதேசம் பெற்றவர் என்றும் குறிக்கப் பட்டுள்ளன. கோரக்கரின் நூல்களிலேயே போகருடன் இவர் சீனநாடு சென்ற போது உலக நலம் கருதிப் பல பெண்களோடு கூடியதாக ஒரு செய்தி குறிக்கப்பட்டுள்ளது. சித்தர்களின் குடும்பம் பற்றிக் கூறவந்த கோரக்கரின் முத்தாரம் 91 என்ற நூல், கோரக்கருக்கு மனைவியர் ஐவர், குழந்தைகள் அறுபதின்மர் எனக் குறிக்கின்றது. மிகக் கோரமான நோய்களைத் தீர்க்க மருத்துவம் கண்டதால் 'கோரக்கர்' என இவர்க்குப் பெயர் அமைந்ததாக ஒரு குறிப்பும் காணப்படுகிறது.[60] வசிட்டமாமுனிவருக்கும் ஒரு குறவர்குலப் பெண்ணுக்கும் பிறந்தவர் கோரக்கர் எனப் போகரின் சப்த காண்டம் குறிக்கின்றது.[61]

சமாதி கூடிய இடங்கள்:

கோரக்கரின் ஜீவசமாதிகள் இந்திய நாடெங்கும் எட்டு இடங்களில் காணப்படுகின்றன. அவை 1. பொதிய மலை 2. ஆனைமலை, 3. கோரக்நாத்திடல் (பாண்டிய நாடு) 4. வடக்குப் பொய்கை நல்லூர், 5 பரூர்ப்பட்டி, (தென்னார்க்காடு மாவட்டம்), 6. கொல்லிமலை (சதுரகிரி), 7. பத்மாசுரன் மலை (கர்நாடக மாநிலம்), 8. கோரக்பூர் (வடநாடு). இவற்றுள் வடக்குப் பொய்கை நல்லூர் மற்றும் பரூர்ப்பட்டி ஜீவசமாதிகளைப்பற்றி கோரக்கரே தம் நூல்களில் குறித்துள்ளார். பொதிய மலை, ஆனைமலை சமாதிகள் பற்றி இன்று அறிய இயலவில்லை. கோரக்நாத் திடல் என்பது மானாமதுரை உத்தமனூர் வழித்தடத்தில், மானாமதுரையிலிருந்து ஒரு கல் தொலைவில் இன்று கன்னாரத்தெரு என

வழங்கும் இடத்தில் உள்ளது. இன்றும் சித்திரை பௌர்ணமி நாளில் நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் இத்திடலில் அமைந்துள்ள கோரக்கர் சமாதிக்குப் பொங்கலிட்டுப் படையல் செய்து வழிபட்டு வருகின்றனர்.[62] போகர் 555 என்ற நூலில் கோரக்கர் கொல்லி மலையில் கோயில் கொண்டுள்ளமை குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. போகரின் ஜனனசாகரம் கோரக்கர் கொல்லி மலையில் தம் மைந்தருடன் இன்றும் உயிர் வாழ்வதாகக் குறித்துள்ளது. மைசூருக்கு அருகில் உள்ள சாமுண்டி மலையில் கோரக்கர் ஒரு குகையில் வாழ்ந்திருந்ததாகப் போகர் 555இல் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. மகாராட்டிர மாநிலம் கோரக்பூரில் முழுவதும் பளிங்குக் கற்களால் கட்டப்பட்ட கோரக்நாத் மந்திர் என்ற சமாதிக்கோயில் அமைந்துள்ளது.

நிட்டை கூடிய இடங்கள்:

ஒருவரே எட்டு இடங்களில் சமாதி கூடுவது என்பது அறிவாராய்ச்சிக்குப் பொருந்துவதன்று. சித்தர் தலைவராக விளங்கிய கோரக்கர் மேற்குறித்த இடங்களில் குகை அல்லது நிலவறை அமைத்து, அதனுள் புகுந்து, வாயிலை மூடச்செய்து யோக நிட்டை கூடியிருப்பர். யோக நிட்டை கலைந்ததும் தம் உருவத்தை அட்டாங்க யோகத்தால் மாற்றிக் கொண்டு உலகவர் அறியாது வெளிப்பட்டிருப்பர். மக்கள் தத்தம் பகுதியில் கோரக்கர் யோகம் செய்த இடங்களையே சமாதியாகக் கருதிப் போற்றி வழிபட்டு வருகின்றனர். வடக்குப் பொய்கை நல்லூரே அவர் இறுதியாகச்சமாதி கூடிய இடம் என்பதும், ஏனைய இடங்கள் அவர் ஜீவசமாதி கொண்டு யோக நிட்டை கூடிய இடங்களேயாகும் என்பதும் தெளிவாக அறிய வருகின்றன. தமிழ்நாட்டில் பல அருளாளர்களுடைய வாழ்வியல் வரலாறுகளும் மேற்குறித்த கருத்துக்கு அரணாக அமைகின்றன.[63]

சித்தர்கள் போற்றிய சித்தர்:

கோரக்கர், தம்மை ஒத்த சித்தர்களாலேயே பெரிதும் போற்றிப் பாராட்டப்பெற்றவர் என்பதை சித்தர் நூல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. அகத்தியர் தாம் இயற்றிய சித்ராரூடம் என்ற நூலின்காப்புச்செய்யுளில்,

'குருபரன்! சித்தர்! இந்திரர்! கோரக்கன் கயிலையாளி
செருவினை வராகி சூலி சித்ராரூடம் காப்பாம்'

எனக் கூறுகின்றார். பாம்பு இயல் பற்றிக் கூறும் இந்நூலைக் காப்பதற்குக் கோரக்கரை வேண்டுவதில்ருந்தே கோரக்கரின் பெருமை நன்கு விளங்குகின்றது. அகத்தியர் 1200 என்ற நூல், கோரக்கர் உரைத்த மூலிகை மருத்துவத்தால் மக்கள் நெடுங்காலம் நோயின்றி வாழ்ந்தார்கள் எனக் குறிக்கிறது. கோரக்கர் மிகுந்த நேர்மையாளர் என்றும், அவர் பெருமையை அகத்தியராகிய தாமும், சித்தர்களும், சிவயோகிகளும் அறிவார்களேயன்றி மனிதர்கள் அறியமாட்டார் என்றும் அகத்தியரே குறித்துள்ளார்.

கோரக்கர் பெற்ற கலைஞானங்கள்:

மச்சமுனி 800 என்ற நூலில், மச்சேந்திரர் தாமே கோரக்கருக்குச் சித்த வைத்தியம் கற்பித்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

'வேரிந்த காண்டமொன்றில் சரக்குவைப்பு
மேலான வாதமுதல் கற்பந்தானும்
கூறிந்த குளிகை வைத்தியங்க ளெல்லாம்
கூறுகின்றேன் கோரக்கா குறிப்பாய்க்கேளே'

என்ற பாடல் வரிகள் இதனை மெய்ப்பிக்கின்றன. சட்டைமுனி தம் கற்பவிதி என்ற நூலுள் சித்தர் நூல்களின் சிறப்பையெல்லாம் கோரக்கரே தொகுத்து வழங்கினார் எனக் குறிக்கிறார். சட்டைமுனி வாத சூத்திரத்திரட்டு என்ற நூல்,

'திரட்டினார் எனதுகுத் திரத்தைப் பார்த்துச்
செய்ததொரு சித்தரது பெயரைக் கேளு
திரட்டினார் மச்சமுனி அஞ்சுகாண்டம்
செகமறிய கோரக்கர் அஞ்சுகாண்டம்'

எனக் கோரக்கர் சட்டைமுனி நூல்களை ஆராய்ந்து இரசவாத நூல் செய்தமையைக் குறித்துக் காட்டுகின்றது. நந்தீசர் ஞானம் 100 என்ற நூல் கோரக்கர் வகாரவித்தையாகிய வாசியோகம் செய்து வாழ்ந்ததைத் தெரிவிக்கிறது.

அருமையை எளிமைப்படுத்திய அன்பு:

கோரக்கர், தம் காலத்தும், தமக்குமுன்னும் வாழ்ந்த சித்தர்கள் பாடிய ஞானநூல்களும், மருத்துவநூல்களும் பல்வேறு சங்கேதக் குறியீடுகளால் பாடப்பெற்றிருப்பதைக்கண்டு மனம் நொந்தார். மக்கள் இந்நூல்களின் உண்மையான பயனைப் பெற யாவற்றையும் மறைத்துப்பாடும் நெறி தடையாயிருப்பதை உணர்ந்து, அவற்றின் உண்மைப் பொருள் விளங்குமாறு அந்நூற்கருத்துக்களை எளியதமிழில் பாடிவைத்தார்.[64] தமது மருத்துவ நெறிக்குக் கஞ்சாவை முதன்மைப் பொருளாகக் கொண்டார். ஆதலின் கஞ்சாவிற்கு 'கோரக்கர் மூலிகை' என்றே ஒரு பெயர் உள்ளது.[65] தமிழ் நாட்டுச் சித்த மருத்துவம் 'முப்பு' என்ற கலவையை முதன்மையாகக் கொண்டது.[66] அதன் உண்மையைக் கோரக்கர் பட்டாங்கு விளக்கினார்.[67]

கோரக்கர் புகழ்ஒளி:

கோரக்கர் வழிபாடு இன்று நேபாளத்தில் சிறந்துள்ளது. காட்மண்டுவில் கோரக்கர் ஆலயம் உள்ளது. கோரக்கருக்கு நேபாள அரசு விழா எடுக்கிறது. அந்நாட்டுப் பண நோட்டுகளிலும், நாணயங்களிலும் கோரக்கர் திருவுருவம் பதிக்கப் பெற்றுள்ளன. கூர்காஸ் என்ற

இனத்தினர் தம்மைக் கோரக்கர் வழிவந்தவர்களாகவே கூறிக் கொள்கின்றனர். கோரக்கருக்கு இவர்கள் பெரு விழா எடுக்கின்றனர். மகாராட்டிர மக்கள் கோரக்கரை வீரர் தலைவராகப் போற்றி வருகின்றனர். புகழ்பெற்ற மராட்டியவீரர் சிவாஜி கோரக்கரைத் தமது மானசீகக் குருவாகப் போற்றியதாகக் கூறப்படுகிறது. கோராகும்பர் என்ற கர்நாடக அருளாளர் கோரக்கரை வழிபட்டு உயர்ந்தவர் என்கின்றனர். நாகை-காரைக்கால் வழித் தடத்தில் நிரவி அருகே உள்ள ஜலந்தர்பா சமாதி கோரக்கர் சமாதியே எனச் சிலர் கூறுகின்றனர். நாகூர் தர்காவில் அமைந்திருப்பது போகர் மற்றும் கோரக்கரின் சமாதிகளே என்ற ஒரு கருத்தும் நிலவுகின்றது. இஸ்லாமியப் பெருமக்களாலும் கோரக்கர் போற்றி வணங்கப் பெறுகிறார் எனக் கூறப்படுகிறது. தற்போது மேல்மருவத்தூர் அருள்மிகு ஆதிபராசக்தி அருள்பெற்ற வராகக் கருதப்படும் தவத்திரு பங்காரு அடிகளார் கோரக்கரின் மறு அவதாரமே என அவர் சீடர்கள் கருது கின்றார்கள்.

வரலாற்று ஆராய்ச்சி:

பலவாறாகக்கூறப்படினும் கோரக்கர் பற்றிய உண்மை யான வரலாற்றை உணரக் கூடவில்லை. மேற்கூறப்பட்ட செய்திகளை நன்கு நடுநிலை நின்று ஆராய்ந்தால் சில உண்மைகள் புலப்படுகின்றன.

ஆய்வு முடிபுகள்:

கோரக்கர் தமிழ்நாட்டுச் சித்தர் பரம்பரையில் குறிக்கத்தக்க பெருஞ்சிறப்புடையவர். இவரது ஞானா சிரியர் மச்சேந்திரர். போகர் இவரது நெருங்கிய நண்பர். மருத்துவம், யோகம், ஞானம் பற்றிய நூல்கள் இவரால் எழுதப்பெற்றன. இவர் கஞ்சாவைத் தமது மருத்துவ

நெறிக்கு முதலாகக் கொண்டவர். சித்த மருத்துவம் குழப்பமில்லாது வெளிப்பட வேண்டும் என்ற விருப்பினர். காயகல்பம் செய்து அதனால் பல நூறு ஆண்டுகள் வாழ்ந்தவர். வான்வழிச் செல்லும் நெறி அறிந்தவர். இந்திய நாட்டின் பல பாகங்களுக்கும், சீனதேயத்திற்கும் சென்று சித்துக்கள் பல நிகழ்த்தியவர். சிவ நெறியினர். உமையம்மையை வாலைத் தெய்வமாகப் போற்றி வரம் பல பெற்றவர். உயர்ந்த பண்பு நலங்களும், பெருமித வாழ்வும் வாழ்ந்தவர் சமகாலத்துச் சித்தர்களால் நன்கு மதித்துப் போற்றப்பெற்றவர். நிறைவாக நாகையை அடுத்த சித்தாச்சிரமம் என்ற பழம்பெயர் கொண்ட வடக்குப் பொய்கைநல்லூரில் ஓர் ஐப்பசிப் பௌர்ணமி நாளில் சமாதி கூடியவர். வழிபடுவோர்க்கு இன்றும் வரம் பல நல்கும் பேரருளாளர். மேலும் மேலும் முயன்று கோரக்கர் வரலாறு ஆராயப்படும் போது இன்னும் பல வரலாற்று உண்மைகள் புலப்படக்கூடும்.

குறிப்பு விளக்கம்

1. ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார், 'அபிதான சிந்தாமணி' - நான்காம் பதிப்பு - 1984 - பக். 523 - 524.
2. மேற்படி நூல் - பக் - 1237 – 1238.
3. பிரபுலிங்கலீலையில் கோரக்கர் வரலாறு கூறும் கோரக்கர் கதி என்ற இயல் பத்தொன்பதாவதாக அமைந்துள்ளது. 63 பாடல்கள் உள்ளன.
4. இவை துணை நூற்பட்டியலில் தரப்பெற்றுள்ளன.
5. டாக்டர். இரா. செல்வக்கணபதி, 'தமிழ் வளர்க்கும் தருமபுரம்' பக். 35, 36.

6. சாக்கிய நாயனார் புராணம்-பெரியபுராணம்.
7. பிட்டுக்கு மண் சுமந்த படலம் - திருவிளையாடற் புராணம்.
8. அருச்சுனன் தவநிலைச் சுருக்கம் - வில்லிபாரதம்.
9. கண்ணப்பநாயனார் புராணம் - பெரியபுராணம்.
10. ஏயர்கோன் கலிக்காமனார் புராணம் - பெரிய புராணம்.
11. மேற்படி நூல்
12. திருமந்திரம் - பா. 1581.
13. குருவருளால் முத்திபெற்றவர் பன்னிருவர்: அடியார் வழிபாட்டால் முத்திபெற்றவர் பத்தொன்பதின் மர்: சிவலிங்க வழிபாட்டால் முத்தி பெற்றவர் முப்பத்திருவர்.
14. காஞ்சி காமாட்சியம்மை
15. சீகாழி திருநிலைநாயகி-திருஞானசம்பந்தர் வரலாறு.
16. திருக்கடவூர் அபிராமி அம்மை - அபிராமிபட்டர் வரலாறு
17. மதுரை மீனாட்சியம்மை - குமரகுருபரர் வரலாறு.
18. இப்பெயர் அபிதான சிந்தாமணியில் காணப்பட வில்லை. வடக்குப் பொய்கை நல்லூர் தேசிகர் கைப்பிரதியில் காணப்பட்டது.
19. தஞ்சை மாவட்டப் பகுதியில் வழங்கும் ஒரு பழ மொழி.
20. அபிராமி அந்தாதி - பா. 79.
21. இதனை ஒத்த நிகழ்ச்சி ஒன்று தருமையாதீன குரு முதல்வர் குருஞானசம்பந்தர் வாழ்வில் நிகழ்ந்த தாக ஆதீனவரலாற்றில் குறிப்பு உள்ளது.
22. திருவாசகம் - குழைத்தபத்து – பா. 7.
23. திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் - தலமுறை - திருக்கடம் பூர் - பா- 9.

24. தமிழ் மக்கள் பேச்சுவழக்கில் இத்தொடர் நிலவு கிறது.
25. இவர் ஓர் இருடி. கோரக்கர் காலத்தில் வாழ்ந்தவர்
26. திருக்குறள் - பா. 439.
27. மேற்படி நூல் - பா. 474.
28. பிரபுலிங்கலீலை - கோரக்கர் கதி. பா. 26
29. மேற்படி நூல் - பா. 44
30. மேற்படி நூல் - பா. 54-
31. மேற்படி நூல் - பா. 63.
32. சந்திரரேகை - பா. 21
33. அகஸ்தியர் வைத்திய ரத்னச் சுருக்கம் 360 என்ற நூலின 63, 64, 65 பக்கங்களில் இவ்வரலாறு காணப் படுகிறது.
34. வடக்குப் பொய்கைநல்லூர் திரு. சு. சண்முகசுந்தர தேசிகர்.
35. கோரக்கர் மலையாள நாட்டில் பிரேமளா அரண் மனையில் நிகழ்த்திய சித்துக்கள் பலவும், இவர் சீனநாட்டில் போகர் முன் நிகழ்த்தியதாகக் குறிக்கப் பட்டுள்ளது.
36. சந்திரரேகை - பா. 16
37. வன்மீகம் என்பது புற்று. புற்றே சிவலிங்கமாகச் சிறந்ததால் திருவாரூர் இறைவன் வன்மீகநாதன் என்றும், புற்றிடங்கொண்டான் என்றும் அழைக்கப் பெற்றார்.
38. காகவடிவில் வாழ்ந்திருந்த ஓர் இருடி. இவர் குமாரர் உரோமரிஷி என்பர்.
39. 'காலை, நண்பகல், மாலை ஆகிய காலங்களில் சைவர், வைணவர், ஸ்மார்த்தர்களால் அந்த அந்தச் சந்தியா ரூபங்களாகத் தியானிக்கப்பட்ட தேவதா மந்திர சுவரூபம்.'- அபிதான சிந்தாமணி - நான்காம் பதிப்பு - ப. 410.

40. இயல் மூன்று, கோரக்கர் நூல்கள் காண்க.
41. சந்திரரேகை - பாடல் 18 முதல் 21 வரை.
42. மேற்படி நூல் - பா. 22.
43. மேற்படி நூல் – பா. 23.
44. மேற்படி நூல் - பாடல் 153-155.
45. ந. சேதுரகுநாதன், 'ஏழு நூற்றொகுதி' - 1975. முகவுரை - ப. 6.
46. நமனாசத் திறவுகோல் - பா. 11.
47. மேற்படி நூல் - பாடல் 12–13.
48. மேற்படி நூல் - பாடல் 14-18
49. தனி நூல் தொகுப்பு - பாடல் 1-3
50. மேற்படி நூல் பா. 4
51. 'வந்தவுடன் சடையப்பக் கவுண்டன் என்னை
வாகுடனே அனுசரித்து வாழ்த்தி நின்றான்'

-தனிநூல் தொகுப்பு - பா. 5. கம்பரை ஆதரித்த சடையப்ப வள்ளலே இவர் என வடக்குப் பொய்கை நல்லூர் மக்கள் கூறுகின்றனர். இவர் மரபினர் இன்றும் இவ்வூரில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். கோரக்கர் ஆலயப் பராமரிப்பில் ஈடுபாடு கொண்டுள்ளனர்.
52. தனிநூல் தொகுப்பு பா. 5.
53. ந. சேதுரகுநாதன் 'ஏழுநூற்றொகுதி' ப. 5.
54. கா. சுப்பிரணியபிள்ளை, 'இலக்கிய வரலாறு' இரண்டாம் பாகம்-ப. 309.
55. 'வெட்டாத சக்கரம் பேசாத மந்திரம் வேறொருவர்க்கு
எட்டாத புட்பம் இறையாத தீர்த்தம் இனிமுடிந்து
கட்டாத லிங்கம் கருதாத நெஞ்சம் கருத்தினுள்ளே
முட்டாத பூசையன்றோ குருநாதன் மொழிந்ததுவே'

-பட்டினத்தார் பாடல் - 134. 'சித்தர் பாடல்கள்' பூம்புகார் பிரசுரம் - இரண்டாம் பதிப்பு, 1979.

56. ‘விந்துநிலை விமலையவள் பீடம் உச்சி
வெட்டாத சக்கரம்தான் கோசம் கோசம்
அந்தமுடன் இறைக்காத சலமே நாதம்
அன்புடனே பேசாத மந்திரம் சேர்க்கை
சுந்தரமாய் எட்டாத புட்பம் வாசி
சுகமுடனே கட்டாத லிங்கம் சுக்கிலம்
பந்தமறும் பரமனைய ஆன்ம சோதி
பகர்குருவைப் பூசையுற்றாலா ணவங்கள் போமே’
-சந்திரரேகை-60.

57. போகர் - 7000 - பா. 717.
58. மேற்படி நூல் - பா. 912.
59. மேற்படி நூல் - பா - 810
60. கோரக்கதாசர். - ‘குவலயத்தில் ஒருநாதர் கோரக்க நாதர்’ ‘சித்தர் செயல்’ மாத இதழ் - ஜனவரி 1981 ப. 15.
61. மேற்படி கட்டுரை - ப. 15.
62. மேற்படி கட்டுரை - ப. 14
63. தருமை ஆதீன குருமுதல்வர் குருஞானசம்பந்தர் அருள் வரலாற்றில் இத்தகு நிகழ்ச்சிகள் கூறப் பட்டுள்ளன.
64. முத்தாரம் - பாடல் 4 – 8.
65. ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார் -‘அபிதான சிந்தாமணி’ நான்காம் பதிப்பு - பக். 523-24.
66. கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை’ ‘இலக்கிய வரலாறு’ இரண் டாம் பாகம் - ப. 310.
67. சந்திரரேகை பாடல் 183-188

இயல்: மூன்று

கோரக்கச் சித்தர் நூல்கள்

முன்னுரை:

கோரக்கச் சித்தர் இயற்றிய நூல்கள் முப்பத்தெட்டு. இந்நூல்களின் பெயர்களும், பாடல் தொகைகளும், இவர் இயற்றிய இரு நூல்களுள் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன.[1] இந் நூல்களில் குறிக்கப் பெறாத வேறு இரண்டு நூல்கள் இவர் பெயரால் நிலவுகின்றன.[2] இவற்றையும் சேர்த்தால் இவர் இயற்றிய நூல்களின் தொகை நாற்பதாகிறது. இவற்றுள் பதினாறு நூல்களை இவர் காலத்து வாழ்ந் திருந்த சித்தர் சிலர், இவரை மறித்து வாதமிட்டுக் கவர்ந்து சென்று அழித்தனர் என்பது முன்னரே கூறப் பட்டது. எஞ்சிய இருபத்து நான்கு நூல்களுள் அச்சு வடிவம் பெற்றன சில! காலவெள்ளத்தில் மறைந்தன பல! ஏடுபெயர்த்து எழுதப்பெற்றும் அச்சிடப்படாமல் உள்ளன சில உள! இவர் இயற்றியனவாகக் கருதப்படும் நூல்களின் பட்டியலும் அந்நூல்களின் பாடல் தொகை யும் இவ்வியலில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அச்சிட்டு வெளி வந்துள்ள நூல்கள் இவண் ஆய்வுக்குட் படுத்தப் பட்டுள்ளன.

சித்தர் இலக்கிய நெறி:

சித்தர் பாடல்களுள் பல முறையான யாப்பமைதி கொண்டன. சில இசையமைதி கொண்டன. வேறு சில நாடோடி இலக்கியச் சாயல் கொண்டு விளங்குவன. மிகச் சில யாப்பமைதி இல்லாது காணப்படுவன. தனிப் பாடல்களையும் சிற்றிலக்கிய வகைகளையும் சித்தர்கள் கையாண்டுள்ளனர். சித்தர் பாடல்களில் மக்களிடையே வழங்கும் வழக்குச் சொற்களையும், சொற்றொடர்

களையும் காணமுடிகிறது. சில குறிப்பிட்ட துறைகளில் வழக்காற்றுச் சொற்களை பொருள் விளங்காவண்ணம் குறியீட்டுச் சொற்களாகவே வழங்கியுள்ளனர். ஞானம், யோகம் முதலிய துறைகளில் புதிய குறியீடுகளையும் படைத்துக் கொண்டுள்ளனர். மருத்துவத் துறையில் சொற்பொருள் வேறாகவும், உட்பொருள் வேறாகவும் அமையும் வகையில் பரிபாஷைச் சொற்களாலேயே குறித்துள்ளனர். தனித்தனியே குறிக்கத்தக்கச் சிறப்புக் கூறுகள் சிலவும் சித்தர் பாடல்களிலே நிறைந்துள்ளன.

குறியீட்டுச் சொற்கள் விளைத்த குழப்பங்கள்:

சித்தர்கள் கண்ட மருத்துவம், யோகம், ஞானம் முதலியன முறையான வளர்ச்சிபெற்று, மக்களிடையே பரவாமைக்கு இலற்றில் காணக்கிடக்கும் குறியீட்டுச் சொற்களே தடைக்கற்களாக அமைகின்றன. மிகமுயன்று, அரிதின் முயல்வார்க் கன்றி ஏனையோர்க்கு இக்கலை ஞானங்கள் எளிதில் புரிய வேண்டியதில்லை என்பது சித்தர்களின் உட்கோளாகலாம். இவற்றின் உண்மைப் பொருள் அறிந்த சிலரும், இவற்றைப் பிறர் அறிதல் தம் பெருமைக்குத் தீங்காகும் எனக்கருதிப் பிறர்க்கு உரையாது மறைத்தனர்.[3] சித்தர் நூல்களில் காணப்படும் பல சொற்களுக்கும் சொற்றொடர்களுக்கும் பொருள் கூற வல்லார் எவரும் இல்லையென்றே கூறிவிடலாம். அகராதி களும் இவற்றின் உண்மைப் பொருள்களை விளக்கும் வன்மை பெற்றிருக்கவில்லை. நூல்கள் காக்கப்பட்டனவே யன்றி, அவை உரைக்கும் நுண் பொருள்கள் அறியப் படாமலேயே இருண்டன. முற்றும் விளங்காத சங்கேதக் குறியீடுகளால் எழுதப்பெற்றதால் சித்தர் நூல்களுக்கு மக்களிடையே பரவலாக எதிர்ப்பும் தோன்றியது. சிலர் கண்டிக்கவும் செய்தனர். இவ்வகையில் முதல் கண்டனக் குரல் எழுப்பியவர் ஒரு சித்தரே! அவர்தான் கோரக்கர்!

கோரக்கர் கண்டனம்:

கோரக்கர் தமது சந்திரரேகையில் சித்தர் பாடல்களில் காணப்படும் பொருள் விளங்கா நிலையைக் கண்டிக்கிறார். தாம் நூல் பல இயற்றியதற்குக் காரணமே சித்தர்களின் இத்தகு சூழ்ச்சிகளை முறியடிப்பதற்காகவே எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'ஆச்சென்ற மூலியதால் அனேக சூட்சம்
ஆடிடவே அறிவித்தேன் மக்காள்! மக்காள்!
சூட்சியதாய்ச் சித்தர்கள்தாம் செய்து வைத்த
சூதான நூல்களுக்கு எல்லாம் முன்னே
காட்சிபெறத் தெளிவாகக் களங்க மின்றி...'

மக்களுக்கு விளக்கவே தாம் 'காளமேகம்' முதலிய பதினாறு நூல்களை இயற்றியதாகக் கோரக்கர் தமது சந்திரரேகையில் குறித்துள்ளார்.[4] சித்தர்களின் இச்செயல்களை வெறும் புரட்டு என்று கண்டிக்கவும் செய்கிறார்.

'நாட்டினிலே சித்தர்களின் புரட்டை எல்லாம்
நானுணர்ந்து விவரமுடன் செப்பி னேனே'[5]

இவ்வாறு சித்தர் நூல்களில் உள்ள பொருள் மறைப்பைக் கோரக்கர் தமது பதினாறு நூல்களால் வெளிப்படுத்த முயன்றபோது, சித்தர்பலர் கூடி இம்முயற்சியை எதிர்த்துள்ளனர்.

'மேதினியில் தெரிந்துற்ற தாலே சித்தர்
தப்பிதங்கள் இல்லாது தெளிவாய்ச் சூட்சம்
தாக்கினீர் மாந்தர்நமை மதியார் என்றார்'

தம்நூல்களின் உண்மைப் பொருள் விளங்கி விடுமானால் மக்கள் தம்மை உயர்வாக மதித்திடமாட்டார் என்ற அச்சம் சித்தர்களிடம் தங்கியிருந்தமை புலப்படுகிறது. தமது பதினாறு நூல்களையும் சித்தர்கள் வெளிவாராது தடுத்தபோது, அவற்றின் உண்மைகளை எல்லாம் சந்திர ரேகை என்ற நூல் வழியே வெளியிட்டேன் என்றும் கோரக்கர் கூறுகிறார்.

'பாங்குடனே பதித்துவைத்தேன் பாபம் நீங்கப்
பழிகாரச் சித்தர்களின் பகடி எல்லாம்:
தாங்குமுயர் வஸ்துவினைத் தானே காணத்
தாக்கிவைத்தேன் உமைபரனின் பாதத் தாணை'[6]

மருத்துவ நூல் மறைப்புக்களை மட்டுமின்றி, இறைவன் திருவடிப் பேற்றுக்கு வாயில்களாக அமைந்த ஞான நூல் மறைப்புக்களையும் அகற்றினேன் என்கிறார் கோரக்கர்.

கோரக்கரின் மறைக்கப்பட்ட நூல்கள்:

கோரக்கரை மறித்து வாதமிட்டுச் சித்தர்கள் கொண்டுபோன நூல்கள் பதினாறு. அவையாவன: 1. காளமேகம் 1000, 2. கபாடப்பூட்டு 800, 3. கமலாஞ்சனி 400, 4. பிரமபோதம் 800, 5. திலதரவி 500, 6. சுரபிவிந்து 300, 7. லலாடப்பூட்டு 680, 8. பஞ்சவர்த்தம் 58, 9. மறலிவாதம் 80, 10. சென்மசித்து 100, 11. ஆன்மசித்து 208, 12. வகாரகந்தம் 805, 13. ஞானசோதி 1000, 14. சோடரசம் 507, 15. கல்பபோதம் 507, 16. நிலையொடுக்கம் 507 என்பன. இந்நூல்களைப் பற்றியோ, இவை இன்ன இன்ன துறைகளை விளக்க எழுந்தன என்பன பற்றியோ யாதும் இன்று அறியக் கூடவில்லை. நூற்பெயர்களும், பாடல் தொகைகளும் மட்டுமே சந்திர ரேகையில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. மேற்கண்ட நூல்களில் சிலவற்றின் பெயர்களைக் கொண்டு அவை இன்ன துறையின என ஒருவாறு உய்த்துணரலாம்.

மறைக்கப்பட்ட நூல்களின் உட்கோள்:

'காளம்'என்ற சொல்லுக்குப் பல பொருள்கள் உண்டு. அவுரி, நஞ்சு, பாம்பு, எட்டி முதலியன காளம் என்ற சொற்பொருளாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.[7] மேகம்என்பதை 'மறைப்பு' என்று உருவகப் பொருள் கொண்டால், காளமேகம் 1000 என்பது பல்வேறு விஷ நீக்கங்களுக்கு விதிகூறும் நூலாகலாம். கபாடம் என்பது கதவு. கபாடப்

பூட்டு என்பது சித்தர்களால் மறைத்துக் கூறப் பெற்ற எண்ணூறு செய்திகளை விளக்குவதாக இருந்திருக்கலாம். இவ்வாறே மறலிவாதம் என்பது மரணத்துக்குக் காரண மான கொடிய வாத நோய்களின் இயல்புகளையும், அவற்றை அகற்றத்தக்க மருத்துவ முறைகளையும் கூறியதாகலாம். சென்மசித்து என்பது உடல் நலம் பேணும் முறை பற்றியும், ஆன்மசித்து என்பது உயிர் பெறும் ஈடேற்றத்திற்கு வழி கூறுவதாகவும் அமைந் திருத்தல் கூடும். எங்ஙனமாயினும், இவை அனைத்தும் சித்தர்கள் மக்கள் எளிதில் உணராவண்ணம் செய்த மறைப் புக்களை வெளிப்படுத்தும் நோக்கில் அமைந்தனவேயாகும்.

கோரக்கரின் இருபத்திரண்டு நூல்கள்:

கோரக்கர் பாடிய தனித் தொகுப்பு என்னும் ஒன்பதே பாடல்களைக் கொண்ட நூலுள், இவர் இயற்றி யனவாக இருபத்திரண்டு நூல்களின் பெயர்கள் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன. அவை: 1. சந்திரரேகை 200, 2. ரவி மேகலை 75, 3. நமனாசத்திறவுகோல் 100, 4. நாதபேதம், 25, 5. கனகபிந்து 85, 6 கரிசல் 201, 7. ஞானம் 1101, 8. சீவரத்தினம் 95, 9. மூலிமர்மம் 800, 10. முச்சோதி நாதம் 86, 11. வாதகாண்டம் 200, 12. கன்மகாண்டம் 300, 13. முத்தாரம் 91, 14. முப்புக்காண்ட நிகண்டு 300, 15. சித்தர்வாதம் 66, 16. அம்சதீபம் 67, 17. மெய்ஞ் ஞானம் 1100, 18. சித்தர் மறைப்புண்மை 100, 19. சித்தர் சம்வாதம் 100, 20. கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்தல் 200, 21. மறைப்புச் சூட்சம் 55, 22. மந்திரலீலை 35 என்பன. இவை இருபத்திரண்டுமன்றிக் கோரக்கர் மலைவாகடம், கோரக்கர் மாந்திரீகம் 105 என இருநூல்கள் வழங்கு கின்றன. ஆயின், இவ்விரு நூல்களின் பெயர்கள் கோரக்கர் நூல்களுள் குறிக்கப்பெறவில்லை. அபிதான சிந்தாமணி ஆசிரியர் கோரக்கர் வைப்பு என்று ஒரு நூல்

கோரக்கரால் பாடப் பெற்றதாகக் குறிக்கின்றார்.[8] கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை இதனை உடன்படுகிறார்.[9]

பாடல் தொகை குறிக்கும் முறை:

மேற்குறித்த கோரக்கரின் நூல்களில், நூற்பெயர்களுக்குப் பின்னே தொடரும் எண்கள், நூல்களில் உள்ள பாடல் தொகைகளைக் குறிப்பன. நூலாசிரியரே தம் நூற்பெயரொடு பாடிய பாடல் தொகையையும் இணைத்துக் கூறுவது புதுமரபாகும். புறம் நானூறு, அகம் நானூறு, நற்றிணை நானூறு முதலிய சங்க நூற்பெயர்களுள் தொகை குறிக்கப் பெற்றுள்ளன. எனினும் அவை தொகுத்த பாடல்களின் எண்களைச் சுட்டுவன. சித்தர் பாடல்களில் குறிக்கப்படும் தொகை நூலாசிரியரே தாம் பாடிய பாடல்கள் இவ்வளவு என்று கூறுவதாகும். இம்முறை, நூற்பாடல்கள் ஒன்றிரண்டு குறைந்தாலும் தேடிக்காணும் முயற்சிக்குத் துணைசெய்வதோடு, இடைச்செருகல் இல்லாமலும் காக்கவல்லதாகும். பெரும்பாலான சித்தர் நூல்களுள் இம்முறை காணப்படுகின்றது.

கோரக்கர் நூல்கள்: பொது அமைப்பு:

கோரக்கர் நூல்களாகக் குறிக்கப் பெற்றனவற்றை உற்றுநோக்கினால் அவை, மருத்துவம், ஞானம், ரசவாதம், கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்தல், சித்து, மந்திரம் முதலிய பல துறைகளைச் சார்ந்தன என்பது தெரியவரும். கிடைக்கப் பெற்று அச்சிட்ட நூல்களை ஆராயும் போது கோரக்கர் நிறைந்த தமிழ்ப் புலமையும், இலக்கணத் திறமும், உலகியல் அறிவும் நிறையப் பெற்றவர் என்பதைத் தெளிவாக அறிய முடிகிறது. பெரும்பாலான பாடல்கள் எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தங்களால் அமைந்துள்ளன. மந்திரப்பகுதிகள் அவற்றின் தமிழ் வடிவில் யாப்புக்கட்டு இன்றி வரிவரியாகத் தரப்பெற்றுள்ளன.

கலித்தாழிசை, கலி விருத்தயாப்புக்களும் சில இடம் பெற்றுள்ளன. பல பாடல்களுள் ஏடு பெயர்த்து எழுது வோர் செய்த பிழைகள் காணப்படுகின்றன. தளை தடுமாற்றம், இடையில், ஓர் அசைச்சீர் வருதல் போல்வன பின் வந்தோர் செய்த பிழைகளே என்பது தெளிவு. கோரக்கர் நூல்களில் சில அந்தாதித் தொடையில் அமைந்துள்ளன.

ஏழு நூற்றொருகுதி:

கோரக்கர் மற்றும் போகர் அருளியனவாகக் கருதத் தக்க ஏழு நூல்களைப் பழனி, அருள்மிகு. தண்டாயுத பாணி சுவாமி திருக்கோயில் சித்த மருத்துவ நூல் வெளியீட்டுக் குழுவினர் கி.பி. 1975 ஆம் ஆண்டு வெளி யிட்டுள்ளனர். சிவயோகி. மா. இரத்தினசபாபதிப்பிள்ளை ஏடுபெயர்த்து எழுதி வைத்திருந்த கைப்பிரதிகளைக் கொண்டு ஏழுநூற்றொகுதி என்ற பெயரில் இந்நூல் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது. ந. சேதுரகுநாதன் அவர்களின் குறிப்புரையுடன் இந்நூல் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது. இந்நூலுள் கோரக்கர் அருளிய ஆறுநூல்களும், போக நாதர் அருளிச் செய்த கற்பசூத்திரம் 18ம் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன. இத்தொகுப்பில் கோரக்கரின் 1. சந்திர ரேகை 200, 2. நமனாசத் திறவுகோல் 100, 3. இரவி மேகலை 75, 4. முத்தாரம் 91, 5. நாதபேதம் 25 ஆகிய ஐந்து நூல்களும், கோரக்கர் தம் நூல்களுள் குறிக்காத தனித்தொகுப்பு 9 என்ற நூலும், ஆகிய ஆறு நூல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. பதிப்பாசிரியரின் பொருளடக்கப் பகுப்பும், மருத்துவப் பாடல்களுக்கு மட்டும் எழுதியுள்ள குறிப்புரைகளும் இந்நூற் பொருட்களைக் கண்டறியத் துணை செய்வனவாகும்.

சந்திரரேகை 200:

கோரக்கச் சித்தரின் நூல்களுள் தலையாயது சந்திர ரேகையே! இந்நூல் இருநூறு எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தப்பாக்களால் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. பாடல்கள் அந்தாதித் தொடையில் அமைந்துள்ளன. கோரக்கரின் அளப்பரிய பெருமைகளையெல்லாம் நிலைக்கச் செய்யும் நிகரற்றநூல் என இதனைக் கூறலாம். அந்தாதித் தொடையில் அமைந்திருப்பதால் இடைச் செருகல்களுக்கோ, பாடல்கள் இடம் மாறி இருப்பதற்கோ இடம் இல்லை. என்றாலும், எடுத்துக்கொண்ட செய்திகள் முறையாக இடம் பெறாமல் அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாக இடம் பெற்றுள்ளன. இன்னதுறைக்குரியது என்று திட்டவட்டமாகக் கூற இயலாத வகையில் பல்வேறு துறைக்கருத்துக்களும் இந்நூலுள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஏனைய சித்தர்களால் வாங்கிச் சென்று அழிக்கப் பெற்ற கோரக்கரின் பதினாறு நூல்களின் சாரமே 'சந்திரரேகை' எனலாம்.

பெயர்க் காரணம்:

சந்திரரேகை என்ற பெயர், கோரக்கராலேயே இந்நூலுக்குச் சூட்டப்பெற்றது. சூரியனின் பல்வேறு நிறக் கதிர்களை எல்லாம் ஏற்றுத் தம்முள் பதிய வைத்துக் கொண்டு தண்ணொளி வீசும் திங்களைப் போல், இறைவன் அருளிய கலைஞானங்கள் பலவற்றையும் பதிவு செய்து வைத்திருப்பது என்ற அடிப்படையில், இந்நூலுக்குச் 'சந்திரரேகை' என்ற பெயர் சூட்டப் பெற்றிருக்கலாம். இந்நூலின் முதல் இருபாடல்கள் தற்சிறப்புப் பாயிரமாக அமைந்து தெய்வ வணக்கமும், செயப்படு பொருளும் கூறி நிறைகின்றன.

உமையம்மை காப்பு:

'சித்தர் நெறி சிவநெறியே' என்ற உண்மைக்கு ஏற்பச் சிவபரம்பொருளின் அருட்சக்தியாகிய உமை

யம்மைக்கே ஆசிரியர் காப்புக் கூறி வேண்டுகின்றார். உமையம்மையைப் பார்வதி, தாய், சாமளரூபி, சூலி, வீரி, பாஸ்கரி, பஞ்சாட்சரதேவி, பரிபுரை, பங்கயவேணி, மாலி என்பன போன்ற திருநாமங்களால் விளித்து 'நின் நாமங்கள் தோத்திரமே'[10] என்ற கருத்தில் அஞ்சலி செய்கிறார்.

'கதாகிரண கசானனி நற்சந்திர ரேகை
கருத்துடனே கழறவுமை அருட்டாள் காப்பே'

எனக் காப்புரைக்கிறார். நூல் எழுந்த நோக்கமும், நூல் கூறும் கருத்தும்,

'காப்பதற்குக் காருண்யத் தாயே யல்லால்
காசினியில் எவருண்டு கவலை தீர்க்க
மூப்புபிணி சாக்காடு துன்பம் நீங்க
முறையுடனே ஞானசித்து யோக மார்க்கம்
ஏய்ப்பின்றிக் காயகற்பம் இகத்து ளோர்க்கு
எடுத்துரைப்பேன் நீடுழி காலம் ஓங்க
வாய்ப்புடனே வாசிபரி அமுத சூட்சம்
வண்மையுடன் விந்துநிலை வளமே சந்திரன்'

என்ற இரண்டாம் பாடலால் நன்கு விளக்கப்படுகின்றன. ஞானம்,சித்து, யோகமார்க்கம், காயகல்பமுறை இவற்றை விளக்குவதே இந்நூலின்நோக்கம் என்பது தெளிவாகிறது.

வரலாற்று அகச்சான்றுகள்:

சந்திரரேகையில் கோரக்கர் தம் வாழ்வியல் செய்திகள் பலவற்றையும், தாம் பெற்ற அருளனுபவங்களையும் பல பாடல்களில் பதிவு செய்துள்ளார். கோரக்கர் பெற்ற தீட்சை (16) அவரது உடல் அமைப்பு (18) போகரோடு கூடிப் பலதலங்கட்கும் சென்றமை (19) இருவரும் சீன நாடு சென்றுப் பின்னர் பொதிகை மீண்டமை (20-21) கோரக்கர், போகரைப் பழனியில் அடக்கம் செய்தமை (22) போகர், கோரக்கரை வடக்குப் பொய்கைநல்லூரில்

அடக்கம் செய்தமை (23) கோரக்கர் அருளிச்செய்த பதினாறு நூல்களின் பெயர்கள் (151-152) ஏழு சித்தர்கள் கோரக்கரை நூல் கேட்டமை (153) சந்திரரேகை தோன்றிய சூழல் (154) சித்தர்கள் கோரக்கரின் நூல்களை வாங்கிச் சென்றமை (155) முதலிய பல அரிய செய்திகளைச் சந்திரரேகை வெளிப்படுத்துகிறது. இவ்வகையில் சித்தர், மற்றும் சித்தர் நூல் ஆய்வுகளுக்குச் சந்திரரேகை பெரிதும் துணை நிற்கிறது எனலாம்.

கோரக்கர் குறிக்கும் சித்தர்கள்:

சந்திரரேகையில், கோரக்கர் காலத்து வாழ்ந்த பல சித்தர்களின் பெயர்கள் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன. போகர் (19, 20, 21, 22, 23, 141, 189, 199), இடைக்காடர், அகப்பை முனி, நந்திதேவர், மச்சமுனி, சட்டைநாதர், பிரமமுனி, அழுகண்ணர் (153), கலைக்கோட்டார் (189), முதலியோர் பெயர்கள், செயல்கள், நூல்கள் முதலியன இந்நூலுள் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. சித்தர்கள் உலகியல் நோக்கும், சமூக வளர்ச்சி நாட்டமும் உடையவர்கள் என்பதைச் சந்திரரேகை நன்கு விளக்குகின்றது. அரசுநிலை[11], கெடு குறிகள்,[12] கலிகாலத்தின் கோலம்[13] முதலியனவும் கோரக்கரால் இந்நுாலுள் சுட்டப்பட்டுள்ளன. இந்நூலில் 75 முதல் 81 வரையுள்ள ஏழு பாடல்கள் இவர்தம் சோதிட நூற் புலமைக்குச் சான்று பகர்வனவாகும்.

சந்திரரேகை கூறும் மருந்து வகைகள்:

சந்திரரேகையில் நிறைவாகக் காணப்படுவன சித்த மருத்துவக் குறிப்புக்களே எனலாம். குருமூலி, முதார் சிங்கிச்சுண்ணம், தாமிரச் சுண்ணம், சீனச்சுண்ணம், வெங்காரச் சுண்ணம், இலிங்கமெழுகு, துருசுப்பற்பம், கெந்தகச் சுண்ணம், இரசகெந்திச் சுண்ணம், சிலைபற்பம், இரசமணி, விரோசனத்துக்கு மூலிவேர், செயராசபூபதி,

கௌரிராசசிந்தாமணி, கருவங்கச் செந்தூரம், அரிதாரச் செந்தூரம், வெடியுப்புச் செந்தூரம், சீனக்காரச் செந்தூரம், நவச்சாரச் செந்தூரம், முப்பூவின் உண்மை, தாளகச் சுண்ணம் முதலிய மருந்துவகைகளும், இவற்றைச் செய்யும் முறைகளும், தேவையான மூலப்பொருள்களும், இம்மருந்துகள் விளைக்கும் நலங்களும் மறைப்பின்றி வெளிப்படையாக இந்நூலுள் கூறப்பெற்றுள்ளன.

வியப்பூட்டும் வேறு செய்திகள்:

மேற்கண்ட மருத்துவக் குறிப்புக்களோடு, விந்திறங்காமல் போகம் செய்யும் முறை (57, 117, 142), நரைதிரை நீங்க யோகபானம் செய்தல் (66) உடல் தளர்ந்திடாமைக்கு வழி (69) வயது மிக வளர்ந்தோங்க வழி (73) ஆயுள் ஓங்க வாயில் (77) ஊழ்வினை நீங்க வழி (79) பிறப்பற வாயில் (80-81) காய கற்பம் இன்னது எனல் (108) பேய், பில்லி, சூனியம் ஓட்டவழி (114-115) பிறர் கண்ணுக்குத் தோன்றாமல் தான் மறைய வழி (116) மோடி வைப்பவனை எதிர்த்துத் தோல்வியுறச் செய்யும் வகை (121) என்றும் பதினாறு வயதோடு வாழ நெறி (128) கரண யோகம் (130) சிவனைக் காணும் மந்திரம் (143) போன்ற வியப்பூட்டும் அரிய செயல்களுக்குரிய மந்திரம், செயல் முறை, வழிபாடு முதலியன சந்திர ரேகையில் காணக் கிடக்கின்றன.

சந்திரரேகையின் சிறப்பு:

சந்திர ரேகை என்ற இந்நூலின் சிறப்பினைக் கோரக்கரே எடுத்துரைப்பதையும் இங்குக் காணலாம்.

'ஏழுநூற்றாம் ஐந்ததுவே நிலையொ டுக்கம்
நிகழ்த்தியதன் உண்மையெல்லாம் குறுக்கி நன்றாய்
வாழுதற்காய்ச் சந்திர ரேகையிரு நூறு
ஆமிக்க வையகமும் தழைத்து ஓங்கத்

தாழுதலும் இல்லாமல் இந்நூல் மார்க்கம்
தானறிந்து நடத்திடிலோ பேதம் போகும்
சூழுலக நிலையறிவான் ஞானி ஞானி
சொல்லிவிட்டேன் சாபமில்லை இந்நூற் காமே'

சந்திரரேகையை அதன் உண்மைப் பொருள் உணர்ந்து கற்றால் உலகபேதம் நீங்கும்: உலகியல் அறிவு சிறக்கும்: கற்பார் சிறந்த ஞானியாகத் திகழ்வர். இந்நூல் அரிய செய்திகளையெல்லாம் தன்னுள் திரட்டி வைத்திருக்கும் கருத்துக் கருவூலம் எனலாம்.

நமனாசத் திறவுகோல் *100:*

கோரக்கர் இயற்றிய பிறிதோர் நூல் நமனாசத் திறவுகோல் என்பதாகும். இந்நூலுள் நூறு பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. நூல் இறுதியில் யாப்புச் சிதைந்த நிலையில் சித்தர்கள் துதி ஒன்று அமைந்துள்ளது. இந் நூலில் 19, 22, 65, 69, 99 எண்பெறும் ஐந்து பாடல் களின் சிலவரிகள் ஏடுகளில் காணப்படவில்லை. இந் நூலின் 23-24 ஆம் பாடல்களுக்கிடையே பத்தொன்பது பாடல்களில் கோரக்கர் உட்பட பத்தொன்பது சித்தர் களின் கொள்கை முடிவுகள் தனித்தனியே எடுத்துரைக்கப் பட்டுள்ளன. 48ஆவது பாடல் சக்தி சிவக்கிணறு பற்றிய 18 பாடல்களின் தொகுப்பாக நீண்டு செல்கிறது. 49ஆம் பாடலுக்கும் 50ஆவது பாடலுக்கும் இடையே வேறு 43 பாடல்களும், பத்து மந்திரங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. இதே போல் 84-85 ஆம் பாடல்களுக்கிடையே வேறு சில பாடல்களும், மந்திரங்களும் துதிகளும் காணப்படு கின்றன. சந்திரரேகையில் காணப்பட்ட நூல் ஒழுங்கு இந்நூலுள் காணப்படவில்லை.

நூற்சிறப்பு:

நமனாசத் திறவு கோல் என்ற இந்நூலின் சிறப்புப் பற்றிக் கோரக்கரே இந்நூலின் இறுதிப்பாடலில் குறித் துள்ளார்.

'முறையாமென் திறவுகோல் சொல்மார்க்க முன்னி
முக்காலும் எக்காலும் துதித்துப் போற்றில்
இறையவனின் அருளுண்டு அழிவோ யில்லை
இறப்பிறப்பு நீங்கியுயிர் எந்நாளு மோங்கும்
மறைப்பாகச் சித்தர்கள்செய் பலநூற் கெல்லாம்
மாநிலத்துக் கோரக்கன் திறவுகோல் கொண்டே
உரைபெருகச் செப்பிவைத்தேன் உமையா ளின்தாள்
உண்மையுடன் சித்தர்கள்தாள் துதித்தேன் முற்றே'

சித்தர் நூல்களின் மறைப்புக்களை எல்லாம் திறக்க வல்ல திறவுகோலாய்த் திகழும் இந்நூலை ஓதினால், சிவனருள் பெற்றுப் பிறப்பு இறப்பின்றி நிலைத்து வாழலாம்.

மருத்துவக் குறிப்புக்கள்:

நமனாசத்திறவு கோலாகிய இந்நூலுள் மறைப்பின் வெளியுண்மை, பதினெண் சித்தர்களின் மருத்துவக் கொள்கை முடிவுகள், சிவஉப்பு, சத்திஉப்பு, பேரண்டச் சுண்ணம், சங்குச்சுண்ணம், பிரமகற்பம், செயநீர் கலக்கும் முறை, ஆயுள் வளர்ச்சிக் குளிகை, ஐங்கோலத் தயிலம், கௌரிச் சுண்ணம், நவபாஷாணச் சுண்ணம், வகார குருச்சுண்ணம், கெந்தகச் செம்பு, தங்கபஸ்பம், பஞ்சபூத வகாரக்குருச் சுண்ணம், சகலசரக்கும் நிற்கச் செயநீர், பஞ்சபூதக்குருச் செந்தூரம், சிவப்புக்கல் செந்தூரம், நவதசாமிர்த மெழுகு ஆகிய மருந்துவகைகள் பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. இந்நூலுள் கூறப் பெற்றுள்ள குறிப்புக்கள் அனைத்து வகை மருத்துவத்திற்கும், செம்பொன் செய்யவும், சாவாமூவா வாழ்வு பெறவும் துணைபுரிய வல்லன.

பதினெண் சித்தர் கொள்கை முடிவு:

கோரக்கர் இந்நூலுள் சித்தர்களின் குடும்ப வாழ்வு பற்றியும், அவரொடு சேரும் வகைமைபற்றியும் பல

செய்திகள் கூறியுள்ளார்.[14] பதினெண் சித்தர் கொள்கை முடிவு கூறும் பகுதியில் அகத்தியர், நந்தீசுவரர், மச்ச முனிநாதர், அகப்பைநாதர், பாம்பாட்டிச் சித்தர், இடைக்காட்டுச் சித்தர், குதம்பைச்சித்தர், தன்வந்திரிச் சித்தர், வான்மீகிச்சித்தர், இராமதேவர் என்ற யாக் கோபுச்சித்தர், கொங்கணச்சித்தர், கருவூர்ச்சித்தர், சுந்தரானந்தச்சித்தர், திருமூலச்சித்தர், போகசித்தர் ஆகியோர் கொள்கைகளை விரித்துரைத்துள்ளார். இவற்றுள் மூன்று மற்றும் பத்தாம் பாடல்களால் குறிக்கப்படும் சித்தர்கள் இன்னார் என அறிய இயலவில்லை. இங்ஙனம் இந்நூலின் இடையிடையே காணப்படும் பாடல்களும், அவை கூறும் செய்திகளும் இந்நூல் உரைக்கும் செய்திகளோடு தொடர்புடையனவாக அமைகின்றன.

ஓர் எடுத்துக்காட்டு:

கோரக்கர் தமது நமனாசத் திறவுகோலில் பல்வேறு குளிகைகள் செய்யும் முறைகளையும் நன்கு விளக்கியுள்ளார். சான்றாக 'மிருத்யுவிஞ்சுக் குளிகை' செய்யும் முறையும், இக்குளிகையின் இயல்புகள் பற்றியும் இங்குக் காண்போம். இந்நூலில் 49-50 ஆவது பாடல்களுக்கிடையே, 'கிடக்கிது போகட்டும் காணே' என்று தொடங்கும் பாடல் முதல் 12 பாடல்களில் இக்குளிகையின் திறன் விரித்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. உயிர் உடலில் தங்கித் தன்மணம் வீசி என்றும் வாழ ஆயுள் வளர்ச்சிக்குளிகை (மிருத்யுவிஞ்சுக் குளிகை) பற்றிக் கூறுகின்றேன் என்ற முன்னுரையுடன், இக்குளிகையைச் செய்யும் முறையைக் கோரக்கச் சித்தர் கூறுகின்றார்.

ஆயுள் வளர்ச்சிக் குளிகை:

சிப்பியை எடுத்து வந்து, உடைத்து உள்ளேயிருக்கும் தசையினைத் திரட்டிக் கொண்டு, அதன் அளவுக்குப்

பாதியளவு வெங்காரத்தைத் தூளாக்கிப் போட்டுப் பிசைந்து ஒரு நாள் வைத்திருக்க, நீர் வடியும். பின் அதனை ஒரு பழகிய பாண்டத்தில் இட்டுக் குடநீரும், சிறு நீரும் சம அளவாகக் கலந்து, சிறுதீயாக எரித்துக் காய்ச்ச வேண்டும். சுண்டக் காய்ந்து மெழுகான பின், மெழுகளவில் எட்டில் ஒரு பங்கு, பிறந்த குழந்தைமேல் பூத்திருக்கும் மாவினைச் சேர்த்துக் கொண்டு வந்து கலந்து, கல்வத்திலிட்டு அரைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பின்னர், திருநீற்றுவேர், வேளைவேர், மேனிவேர், பேய்க் குறிஞ்சாவேர், கொடிவேலிவேர், சத்திச்சாரணைவேர், நாகதாளிவேர் ஆகிய ஏழு வேர்ப் பொடிகளையும், வகைக்கு அரைப்பலமாகச் சேர்த்துச் சிறு நீர் விட்டரைத்துப் பின்பு, திருநீற்றுச்சாறு விட்டரைத்து மென்மையாக ஆக்கவேண்டும். பின்னர்க் கருக்குட நீர் விட்டுக் கல்வத்திலாட்டி மயனமாகச் செய்யவேண்டும்.

செய்முறை:

இனி, முன்னர்க் கூறிய மதலை மாச் சேர்ந்த மெழுகுடன் இதனைச் சம அளவு சேர்க்கவேண்டும். இவ்வாறு சேர்த்தால் ஏழு பலமாகும். அத்துடன், அண்டச்சுண்ணம், வீரச் சுண்ணம், சத்தியுப்புச் சுண்ணம், சிவஉப்புச் சுண்ணம், விந்துச்சுண்ணம், வங்கச் சுண்ணம், சிங்கி, தாளகம், கௌரி, கெந்தி, வெள்ளை, வெங்காரம், வெடியுப்பு, சீனம், துருசு, சூடன் ஆகிய இவற்றின் சுண்ணங்களும் சேர்த்துச் சுண்ணங்கள் பதினாறாகும். இச் சுண்ணங்களில் வகைக்குக் காற்பலம் எடுத்து, முற் கூறப்பட்ட மெழுகுடன் சேர்த்துத் திருநீற்றுச் சாறு சம எடை கலந்து, இரண்டு யாமம் அரைத்து, மெழுகுபோல் எடுத்துக் குன்றியளவாக உருட்டி நிழலில் உலர்த்த வேண்டும். இதுவே ஆயுள் வளர்ச்சிக் குளிகையாகும்.

இறந்தாரை எழுப்பலாம்:

ஆயுள் வளர்ச்சிக் குளிகையை, ஆயுள் வளர்ச்சி மந்திரம்[15] ஓதிப் பூசை செய்து, அம்பிகையைத் தியானம் செய்து கொண்டு, ஆவின் வெண்ணெய்க்குள் வைத்து, நாள் ஒன்றுக்கு இருவேளை, 40நாள் உண்ணவேண்டும். புளி இல்லாப் பத்தியம் மேற்கொண்டு, போகத்தை நீக்க வேண்டும். இக்குளிகையை உண்டால் உடலும், உயிரும் வலுக்கும். சாவு இல்லை. உயிர் பிரிந்த உடலின்மேல் சிறு நீரில் ஆயுள் விருத்திக் குளிகையை உரைத்துப் பூசினால், சூதின்றி இறந்தவர் எழுந்து பேசுவர். ஆயுள் வளர்ச்சி மந்திரம் 108முறை ஓதிக் குளிகையைக் கொடுக்கவேண்டும். உயிர் பெற்று எழுந்தவனுக்கு, மூன்றே முக்கால் நாழிகைக்குள் மேலும் மருந்து வழங்கி உயிரை நிலை பெறச் செய்யவேண்டும். இறந்தோரைப் பிழைத்தெழச் செய்யும் குளிகை இது. இப்பகுதியில் குறிக்கப்பெற்ற பதினாறு வகைச் சுண்ணங்களும், அவற்றின் செய்முறை களும் கோரக்கர் நூல்களிலேயே முறைப்படுத்துக் கூறப் பெற்றுள்ளன. தகுதிமிக்க மருத்துவ நூல் அறிஞர்கள் துணையோடு இத்தகு குளிகைகளை முறையாகச் செய்து மனித குலத்தை நீடு வாழவைக்கச் சித்த மருத்துவர்கள் முன்வரவேண்டும்.

இரவிமேகலை-75

கோரக்கரின் இரவிமேகலை என்ற நூல் 75 பாடல் களால் இயன்றுள்ளது. அறுபத்தெட்டாவது பாடலின் இறுதியில், நான்கு சீர்கள் காணப்பெறவில்லை. இந் நூலின் 41-42 ஆம் பாடல்களுக்கிடையே ஈடுவசிய மருந்து பயன் நல்குவதற்குத் துணையான 'ஓம், ஆம், ஊம்...' என்று தொடங்கும் ஐந்து வரிகளினாலான மந்திரஜெபம் ஒன்று காணப்படுகிறது. 52-53 ஆம் பாடல்களுக்கிடையே மறைவு மைக்குரிய மந்திரஜெபம் ஒன்று குறிக்கப்

பெற்றுள்ளது. 66-67 ஆம் பாடல்களுக்கிடையே சித்தர் மந்திர எந்திர ஜெபம் காணப்படுகிறது. இந்நூற் பாடல்கள் யாவும் மந்திர, தந்திர, மருத்துவக்குறிப்புக் களையே வழங்குகின்றன. நமநாசத் திறவு கோல் 13 ஆவது பாடலில், இரவிமேகலையில் தாம் கூறியுள்ள சித்தர் மந்திரத்தினை ஓதுபவர்களுக்குச் சித்தர்கள் எதிரில் தோன்றி அகத்தியர் மறைத்த நூல்களைக் காட்டுவர் என்ற குறிப்பு உள்ளது.

இரவிமேகலை உள்ளீடு,

இரவிமேகலையின் முதற்பாடலில் உமையவள் காப்புக் காணப்படுகிறது. இரண்டாவது பாடலில்,

'வாழ்நலங்கள் பெருகிடவும் வாத யோகம்
வழுத்திடுவேன் வைத்தியமும் ஞான சூட்சம்
பாழ்போகா ரவிமேகலை எழுபத் தைந்தில்
பலம்பெற்ற சித்தர்களின் மறைப்பைத் தானே'

எனக் கோரக்கர் குறித்துள்ளார். இந்நூலும் சித்தர் மறைப்புண்மை கூறுவதேயாகும்.

'ஊனென்ற உடலாகி உகந்துற் றுய்ய
உண்மையுடன் கற்பவகை சுண்ண முந்தான்
பானென்ற மாதவமாங் கருவின் சூட்சம்
மகிழ்ச்சியுடன் ஓதிவைத்தேன் மனுக்கள் வாழ'

என்ற குறிப்பால், கற்ப வகைகளும், சுண்ண வகைகளும் மக்கள் ஈடேற்றத்திற்காகக் கோரக்கரால் இந்நூலுள் எடுத்துரைக்கப் பெற்றுள்ளமை தெரிய வருகிறது. அடுத்துச் சித்தர்கள் தம் நூல்களில் மறைத்துக் கூறிய சில பொருள்களையும், அவை பல பெயர்களால் கூறப் பெற்றுள்ளமையையும் இருபாடல்களில் விளக்கியுள்ளார்.

இரவிமேகலை கூறும் மருந்துவகை:

இரவிமேகலை, ஐங்கோலக் கருவின் மார்க்கம், ஐங் கோலப்பூ செய்முறை, சரக்குகள் கட்டும் முறை, வெங்

காரச்சுண்ணம், செபதேவிச்சுண்ணம், துருசுச்சுண்ணம், கற்பூரச்சுண்ணம், கருவங்கச்சுண்ணம், முப்புச்சுண்ணம், தாம்பூரச் சுண்ணம், கோரக்கர் குருமெழுகு, ஈடுவசிய மருந்து, வெடியுப்புச் சுண்ணம், பதினொரு சரக்குக் கட்டுத்திராவகம், வீரமுப்பு, மறைவுமை, அப்பிரேகச் சுண்ணம், வெடியுப்பு மெழுகு, கண்பூவிற்கு மருந்து, அட்டகுன்மத்திற்கு மருந்து, இளைப்பு - இருமல் காசத் திற்கு மருந்து, கோடசச் செயநீர் முதலியனவற்றை மிக விரிவாக எடுத்துரைத்து நிறைகிறது. மக்கள் பிணி, மூப்புச் சாக்காடு நீங்கி வாழத் தம் நூலைத் தவிர வேறு நூல் துணையாதல் இல்லை எனக் கோரக்கர்த் திடம்பட எடுத்துரைக்கிறார்.

'இல்லைஎன்னாது சொன்னேன் உலகத் தோர்க்கே
இகபரத்தில் இருந்துதினம் வாழ்வ தற்குத்
தொல்லையில்லா ரவிமேகலை எழுபத் தைந்தில்
தொகுத்திட்டேன் பின்னமற பேத மேக...'

தொல்லையில்லா வாழ்விற்கு வழிகாட்டும் இந்நூல், சித்தமருத்துவத் துறையில் சிறப்பிடம் பெற்றிலங்கு கின்றது.

மருந்தும், பலனும்:

இரவி மேகலையில் கூறப்பட்ட மருந்துகள் போக்கும் நோய்களின் பெயர்களும் கோரக்கரால் இந்நூலுள் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. செபதேவிச் சுண்ணம், குட்டம், குறைநோய், வாதம் நீக்கும். துருசுச்சுண்ணம், பலகோடி நோய்களுக்கும் ஐயமின்றி நலந்தரும். கருவங்கச்சுண்ணம் இருபத்தொருவகை மேகம் போக்கும். தாம்பூரச்சுண்ணம் பெருநோய் அகற்றும். குட்டம், குறை நோய், எண்பது வாதம், குன்மம் முதலியனவும் இதனால் நீங்கும். கோரக்கர் குரு மெழுகு, மேகம், சன்னி, சுரம், புற்று, காமாலை, ஏறுகின்ற விரைவாதம், குட்டம், குன்மம் ஆகிய நோய்

களை அகற்றும். வீரமுப்பு பொல்லாத மாநோய்களை எல்லாம் குணமாக்கும். அப்பிரேகச் சுண்ணம் நீரிழிவு நோய், காசம், ஈளை, சுரம், மாந்தம் முதலிய நோய்களை நீக்கும். இவ்வாறான பல நோய்நீக்கும் ஆற்றலுடைய மருந்துகளைச் செய்யும் முறைகளும் இந்நூலுள் முறையாகத் தொகுத்துச் சுட்டப்பட்டுள்ளன.

வெடியுப்பு மெழுகு:

எளிதாக எல்லாரும் செய்து பயன் பெறத்தக்க மருத்துவக் குறிப்புக்கள் பல இரவிமேகலையில் கூறப் பெற்றுள்ளன, வெடியுப்பு மெழுகு என்பது வயிற்றுக் கட்டி, நீராம்பல், மகோதரம் எனப்படும் பெருவயிறு ஆகிய நோய்களுக்குச் சிறந்த மருந்து. இம்மெழுகினைச் செய்யும்முறை இந்நூலுள் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. வெடியுப்பு, துவரையுமி, ஓமஅரிசி, பனைவெல்லம், இவற்றை வகைக்கு ஒருபலம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஓம அரிசியையும், துவரை உமியையும் தனித்தனியாக அரைத்துத் தூளாக்கிப் பின்னர் வெடியுப்பும் சேர்த்து அரைத்து இறுதியில் பனை வெல்லத்தையும் சேர்த்து அரைத்தெடுக்க வெடியுப்பு மெழுகு உருவாகும். இம் மெழுகை நோய் நீங்கும் வரை சுண்டைக்காய் அளவு வழங்கி வரவேண்டும். கோவைச் சாற்றை இருபத்தொரு நாள் தலையில் தேய்த்து முழுகக் 'கண்பூ' நோய் குணமாகும். இவை போன்ற எளிய மருத்துவக் குறிப்புக்கள் அனைவரும் பின்பற்றத்தக்கனவே!

முத்தாரம் 91:

கோரக்கரின், 91 பாடல்களான் இயலும் பிறிதோர் நூல் முத்தாரம் என்பது. முற்கூறப்பெற்ற மூன்று நூல்களைப் போன்ற உள்ளீடு கொண்டதே இந்நூலும்! இந்நூலில் இடையிடையே சில மருந்துகள் செய்யும்

முறைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. கோரக்கர் இந்நூலுள் தமக்குக் குருவாக நந்தியைக் குறித்துள்ளார். இந்நூல் எட்டாம் பாடலுள் நமனாசத் திறவுகோல் என்பது நவநாதத்திறவுகோல் என்று குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. நூல் முடிவில் ஐந்து பாடல்களில் சித்தர்களின் குடும்ப வாழ்க்கை பற்றிக் கோரக்கர் விரிவாகப் பல செய்திகளைக் கூறியுள்ளார்.[16] இறுதிப் பாடலில் 'அரனுமைவேல் இருதாள் சரணம்' எனக் கூறி முடித்துள்ளார். 'அரனுமைவேள்' என்று பாடம் கொண்டால் சிவன், சக்தி, முருகன் ஆகிய மூவரையும் போற்றுவதாகக் கொள்ளலாம். இறுதி பாடல் நூற் செய்திகளின் தொகுப்பைக் கூறுகின்றது.

முத்தாரம் கூறும் மருத்துவக் கூறுகள்:

முத்தாரம் என்ற இந்நூலுள், பூச்செயநீர், செயநீரின் வகை, செயநீரின் முறை, முப்புக்குரு முடிப்பு, புகையும் சரக்குக்கள், செந்தூரம், வெள்ளீய நாகவறுப்பு, தாம்பரச்சுண்ணம், துரிசுச்சுண்ணம், மேகசஞ்சீவி மெழுகு, நாகச்சுண்ண பற்பம், இரசமணியும் பற்பமும், அரிதாரக் கட்டும் சுண்ணமும், அமிர்த சஞ்சீவிக் குழம்பு, செம்பு சுத்தி, சகல நோய்களுக்கும் எண்ணெய், முப்பூரம், உப்புச் செந்தூரம், தாமிரச்சுண்ணம், தங்கச்சுண்ணம், துரிசுச்சுண்ணம், இரசச்சுண்ணம், அமிர்த சஞ்சீவிச் செந்தூரம் முதலிய பல அரிய மருந்துகளும், அவற்றின் செய்முறைகளும், அவை விளைக்கும் நலன்களும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. பல மருத்துவ முறைகளுக்கு, மனிதர் மற்றும் விலங்குகளின் சிறுநீர் இன்றியமையாதது என்பதைக் கோரக்கர் இந்நூலுள் குறித்துள்ளார்.

சகல நோய் தீர்க்கும் ஓர் எண்ணெய்:

எண்பத்து நாலு வகை வாதம், பதினெட்டுவகைச் சூலை போன்ற சகல நோய்களுக்கும் ஓர் எண்ணெய்

இந்நூலுள் கூறப்பட்டுள்ளது.[17] ஒருபெட்டைக்கோழியை அறுத்துக் குடல், மயிர், தலை நீக்கி, சுக்கு, பெருங் காயம், பூண்டு, பரங்கிப்பட்டை இவற்றை வகைக்கு ஒரு பலமாகக் கோழியுடன் சேர்த்து இடித்துப் பானை ஒன்றில் இவற்றை இட்டுப் பத்துபடி தண்ணீர் ஊற்றிச் சிறுதீயாய் எரித்து, முக்காற் படியாக வற்றியவுடன் பிசைந்து இறுத்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதனு டன் வேம்பு, எள், ஆமணக்கு, கடுகு, புன்கு, புன்னை, இலுப்பை ஆகிய ஏழுவகை எண்ணெய்களை வகைக்கு அரைப்படி சேர்க்க எல்லாம் சேர்ந்து நாலரைப்படியாகும். அதனுள், வீரம், பூரம், வெங்காரம் ஆகியன வகைக்கு அரைப்பலம் கல்வத்திலிட்டு அரைத்துக் கலந்து கொள்ள வேண்டும். பின்னர், வசம்பு, மிளகு, வெள்ளைப்பூண்டு, சதகுப்பை, சுக்கு, ஓமம், அரிசித் திப்பிலி, கொடிவேலி வேர்ப்பட்டை, கிராம்பு, வாய்விளங்கம் கடுகுரோகணி, கருங்காக்கணத்தின் வேர் இவற்றை வகைக்கு அரைப் பலம் செயநீர் விட்டு அரைத்து, எண்ணெய்க் கியாழம் விட்டுக் குழப்பி, அடுப்பேற்றி எரித்துக் கடுகு பதம் கண்டு, வடித்து உரிய திரவத்தில் கலந்து வழங்க மேற்கூறப்பெற்ற நோய்கள் அகலும். இது போன்ற எளிய மருத்துவக் குறிப்புக்கள் பல முத்தாரத்தில் காணப் படுகின்றன.

நாதபேதம் 25:

கோரக்கர் அருளிய நாதபேதம்-25 இல் தற்போது 20 பாடல்களே கிடைத்துள்ளன. பதினொராம் பாடலின் நாலாம் வரியில் எண்சீர்களும் காணப்படவில்லை. 'ஓம் நமசிவாய' என்ற ஐந்தெழுத்தோதுவதாலாகும் பயன் களையும், பூசையால் வரும் முத்திநிலையையும், வால் மிளகுக்கற்பம், சாதிக்காய்க்கற்பம், சாதிக்காய்க்குளிகை, ஓதாண்டுக்கற்பம், இரசமணிக்கோவை போன்ற மருந்துப் பொருள்களையும் நாதபேதம் விரித்துரைக்கிறது.

'பக்தியுடன் ஓம்நமசி வாய வென்றே
பார்மகனே உருவேற்றப் பலிக்குஞ் சித்தி
சுத்தமுடன் தேகம்வச்சிர காய மாகும்...'

எனத் திருவைந்தெழுத்தின் சிறப்பினைக் கோரக்கர் போற்றியுரைக்கிறார்[18].

'கலையாத மனதாகப் பூசை செய்தால்
கருவான தேகமது முத்தி யாகும்
சிலையான தேகமது முத்தி யானால்
சிவசிவா சிவயோகம் இதுதான் பாரு...'

எனச் சிவபூசைச் சிறப்புச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.[19]

தனிநூல் தொகுப்பு 9:

கோரக்கரின் தனிநூல் தொகுப்பில் ஒன்பது பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. முற்கூறப்பட்டவாறு இந்நூலின் முதன் மூன்று பாடல்களில் கோரக்கர்ப் பிற்காலத்துப்பாடி வைத்த 22 நூற்பெயர்கள் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. நான்கு ஐந்தாவது பாடல்களில் கோரக்கர் ஜீவசமாதி கொண்ட காலம், இடங்கள் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. ஆறாம் பாடலில் பரிவிருத்தி 1120இல் சித்தர் வெளிப்பட்டு வந்து உலகினை ஆள்வர் எனக் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. எஞ்சிய மூன்று பாடல்கள், இவர் சித்தர்கள் ஒளிப்பை வெளிப் படுத்திச் சித்தர்கள் மறித்து வாதமிட்ட காலை, குளிகை பூண்டு வான்சென்று மதியோடு கலந்து மதியாக நின்ற செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன. கோரக்கர் வரலாறு காண இந்நூல் பெரிதும் துணை செய்யவல்லது. இந்நூற் பாடல் களிடையேயும் அந்தாதித் தொடை அமைந்துள்ளது.

முடிவுரை:

கோரக்கச் சித்தரின் அருள் வரலாற்றை ஆராயும் நோக்கில், அவரது மருத்துவ நூல்கள் சிலவற்றின் ஆய்வு மட்டுமே இவ்வியலில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. தனிப்பட்ட

நிலையில் கோரக்கரின் நூல்கள் ஆராயப்படும்போது இவர் தம் பல்துறை ஆற்றல்கள் மேலும் புலனாதல் கூடும். சித்தர் நெறியில், செந்தமிழில், யாப்புக் கட்டுக் கோப்பில் நின்று பாட வல்லவர் கோரக்கர் என்பது மேற்கொண்ட நூலாராய்ச்சியால் அறிய வருகிறது. அந்தாதித் தொடையில் எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தங் களால் நூல் செய்யும் விருப்புடையவர் இவர் என்பதும் விளங்கித் தோன்றுகின்றது. ஒரே செய்தி பல இடங் களுள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. சில பாடல்களில் யாப்பமைதி சிதைந்து காணப்படுவது ஏடு பெயர்த்து எழுதியோரால் ஏற்பட்ட குறையாகலாம். சித்தர் வரலாற்றுச் செய்திகள் பலவற்றை இவர் விருப்புடன் பதிவு செய்யும் இயல்பினர் என்பதும், சித்த மருத்துவம் குழப்பமின்றி விளக்கம் பெற்று ஓங்கவேண்டும் என்ற பெருவிருப்பினர் இவர் என்பதும் நன்கு புலனாகின்றன.

குறிப்பு விளக்கம்.

1. சந்திரரேகை - பாடல். 151. 152; தனித்தொகுப்பு - பாடல் 1,2,3.
2. ந. சேதுரகுநாதன் 'ஏழுநூற்றொகுதி'- முகவுரை, ப.4.
3. சந்திரரேகை - பா. 153
4. மேற்படி நூல் - பா. 151.
5. மேற்படி நூல் - பா. 152.
6. மேற்படி நூல் – பா. 155.
7 ஆனந்தவிகடன் அகராதி. ப. 852.
8. ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார், 'அபிதானசிந்தாமணி' ப. 524.

9. கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, 'இலக்கிய வரலாறு' இரண்டாம் பாகம், ப. 309.
10. அபிராமி அந்தாதி, பா. 66.
11. சந்திரரேகை - பா. 24
12. மேற்படி நூல் – பாடல் 25-27
13. மேற்படி நூல் - பாடல் 82-87
14. நமனாசத்திறவுகோல் பாடல் 21-23
15. ஏழுநூற்றொகுதி, ப. 30
16. முத்தாரம். பாடல் - 86-89
17. மேற்படி நூல் – பா. 68
18. நாதபேதம். பா. 4
19. மேற்படி. பா. 9.

இயல்: நான்கு

கோரக்கச் சித்தர் ஆலயம்

வடக்குப் பொய்கைநல்லூர்:

கோரக்கச் சித்தர் ஜீவசமாதி கூடிய ஆலயம் வடக்குப் பொய்கைநல்லூரில் அமைந்துள்ளது. இவ்வடக்குப் பொய்கைநல்லூர், தமிழ்நாட்டில், தஞ்சை மாவட்டம், நாகப்பட்டினம் வட்டத்தில் கீழைக் கடற்கரைக்கு அருகில் அமைந்துள்ளது. நாகப்பட்டினத்திலிருந்து கடற்கரையை ஒட்டித் தெற்கு நோக்கி வேளாங்கண்ணி செல்லும் சாலை வழியே ஏறத்தாழ இரண்டு கிலோ மீட்டர் தூரம் பயணம் செய்தால் வடக்குப் பொய்கைநல்லூரை அடையலாம். மற்றும், நாகப்பட்டினம் – திருத்துறைப் பூண்டி நெடுஞ்சாலையில், நாகப்பட்டினத்திலிருந்து தெற்கே ஐந்து கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ள கருவேலங்கிடை என்ற சிற்றூரில் இறங்கி, கிழக்கே செல்லும் சிறுசாலை வழியே ஒரு கிலோ மீட்டர் பயணம் செய்தால் வடக்குப் பொய்கைநல்லூர் எதிர்ப்படும். இவ்விரு வழித்தடங்களிலும், நாகப்பட்டினத்திலிருந்து நகரப் பேருந்துகள் இவ்வூருக்குச் சென்று வருகின்றன. இவ்வூருக்குத் தெற்கே அமைந்துள்ள சிற்றூர், தெற்குப் பொய்கைநல்லூர் என்று வழங்கப்படுகிறது. இவ்வூரைப் 'பறவை' என்றும் கூறுவர். இவ்வூர் காய்கறி நாட்சந்தை கூடும் சிறப்புடையது.

தேவாரத்தில் பொய்கைநல்லூர்:

வடக்குப் பொய்கைநல்லூர், நெய்தல் வளமும், மருத வளமும் சிறந்திலங்கும் வளமான சிற்றூர். இவ்வூரில், தேவார ஆசிரியர்களுள் ஒருவராகிய திருநாவுக்கரசர் காலத்திற்கும் முற்பட்ட சிவாலயம் ஒன்று உள்ளது.

இறைவன் திருநாமம் நல்லூர்நாதர். அம்மை திருநாமம் பால்மொழி அம்மை. இப்பொய்கைநல்லூர் தேவார வைப்புத் தலங்களுள் ஒன்றாகும். திருநாவுக்கரசர், தமது க்ஷேத்திரக் கோவைத் திருத்தாண்டகத்தில் 'புலி வலம் புத்தூர்' என்று தொடங்கும் பாடலில் இவ்வூரைப் 'பொய்கை நல்லூர்' என்று குறித்துள்ளார். இவ்வூர்ச் சிவாலயத்தை 'நிலவு பெருங்கோயில்' என்றும் குறித் துள்ளார். அத்திருத்தாண்டகம் வருமாறு:

'புலிவலம் புத்தூர் புகலூர் புன்கூர்
புறம்பயம் பூவணம் **பொய்கை நல்லூர்**
வலிவலம் மாற்பேறு வாய்மூர் வைகல்
வலஞ்சுழி வாஞ்சியம் மருகல் வன்னி
நிலமலி நெய்த்தானத் தோடெத்தா னத்தும்
நிலவுபெரும் கோயில்பல கண்டால் தொண்டீர்
கலிவலிமிக் கோனைக்கால் விரலாற் செற்ற
கயிலாய நாதனையே காண லாமே'

திருநாவுக்கரசர் குறித்த இத்திருக்கோயில் தற்காலத்தில் வடக்குப்பொய்கைநல்லூரின் தென்பால் அமைந்துள்ளது.

நாகப்பட்டினம்:

வடக்குப் பொய்கை நல்லூரை அடுத்து விளங்கும் பாடல் பெற்ற சிவத்தலம் நாகப்பட்டினம்.[1] தமிழ் நாட்டின் கீழைக் கடல் துறை முகப்பட்டினங்களுள், நாகப்பட்டினமும் ஒன்று. தேவாரம், இவ்வூரைக் 'கடல் நாகை' என்றும், இவ்வூர்ச் சிவாலயத்தைக் 'காரோணம்' என்றும் குறிக்கும். இறைவன் காயாரோகணர். இறைவி கருந்தடங்கண் அம்மை. நீலாயதாட்சி என வழங்குவதே பெருவழக்கு. சப்தவிடங்கத் தலங்களுள் ஒன்றாகிய இத் தலத்தில் தியாகராசர், அழகிய விடங்கராக எழுந்தருளி யுள்ளார். பெரியபுராணத் தனி அடியார்களுள் ஒருவரா கிய அதிபத்தநாயனார் வாழ்ந்திருந்த தலம் இது.[2] தமிழ் நாட்டுச் சித்தர்களுள் ஒருவராகிய அழுகணிச் சித்தரின்

சமாதிக் கோயில் ஒன்றும் இத்தலத்தில் காயாரோகணர் ஆலயத்தின் எதிர்ப்புறம் அமைந்துள்ளது. வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க நாகப்பட்டினத்தில் கி. பி. 10ஆம் நூற்றாண்டில் பௌத்த விகாரம் ஒன்று கட்டப் பெற்றது என்றும், அதற்குப் பிற்காலச் சோழ மன்னர்கள் நிதி உதவினர் என்றும் கல்வெட்டு ஒன்று குறிக்கிறது. நாகர்கள் வரலாற்றோடு தொடர்புடைய இத்தலத்தில் புலவர் பலர் வாழ்ந்திருந்தனர்.

காரோணத் தலபுராணம்:

பல்வேறு சிறப்புக்கள் நிறைந்த, நாகப்பட்டினத்தில் அமைந்துள்ள காரோணம் என்ற சிவாலயத்தைச் சிறப்பித்து மகாவித்துவான். மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை, தல புராணம் ஒன்றை இயற்றியுள்ளார். இந்நூல், திருநாகைக் காரோணப் புராணம் என்ற பெயரில் வழங்கி வருகிறது. தல புராணங்களிலெல்லாம் முதன்மையானது இந்நூல் என அறிஞர் மதிப்பிட்டுரைத்துள்ளனர்[3]. அறுபத்தொரு படலங்களையும், 2506 திருவிருத்தங்களையும் கொண்டிலங்கும் இப்புராணத்தின் 26 மற்றும் 27 ஆவது படலங்கள், கோரக்கர் ஆலயம் அமைந்துள்ள இவ்வடக்குப் பொய்கை நல்லூரைப் பலபட பாராட்டிச் சிறப்பிக்கின்றன. இருபத்தாறாவதாக அமைந்துள்ள நந்திநாதப் படலத்தின் 68 பாடல்களும்,[4] இருபத்தேழாவதாக அமைந்துள்ள சித்தாச்சிரமப் படலத்தின் 47 பாடல்களும்,[5] வடக்குப் பொய்கை நல்லூரின் மூர்த்தி, தலம் மற்றும் தீர்த்தச் சிறப்புக்களை விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றன.

சித்தாச்சிரமம்:

நந்திநாதப்படலம், வடக்குப் பொய்கை நல்லூரின் பழம் பெயர் சித்தாச்சிரமம் என்று குறிக்கிறது, இவ்வூர் நாகப்பட்டினத்திற்குத் தென் கீழ்த் திசையில் ஒரு

குரோசத் தூரத்தில் அமைந்துள்ளதாகவும் குறித்துள்ளது. குரோசம் என்பது $2\frac{1}{4}$ மைல் என்பர்.[6] இச்செய்திகளை இப் படலத்தின் 21 ஆவது பாடலில் காணலாம். அப் பாடல்,

'மேய காரோணத் தென்கீழ்
 வியன்திசை அமரர் போற்ற
ஆயதாம் ஒருகு ரோசத்
 தலங்குமாச் சிரம மொன்று
தூயவான் சித்தர் பல்லோர்
 துதைதலாற் பன்னூற் கேள்வி
ஏயயா வோருஞ் சித்தாச்
 சிரமமென் றிசையா நிற்பர்'

என அமைந்துள்ளது. தேவர்களால் போற்றப்பெற்ற ஆச்சிரமம் ஒன்று இவ்வூரில் இருந்தமையும், இவ்வாச் சிரமத்தில் சித்தர் பலர் வாழ்ந்திருந்தமையும் இப்பாட லால் தெளிவாகிறது.

நந்திநாதேசுவரர் ஆலயம்:

வடக்குப் பொய்கை நல்லூரில், கோரக்கர் ஆலயத்தின் நேர் வடக்கில் தான் அருள்மிகு. நந்திநாதேசுவரர் திருக் கோயில் அமைந்துள்ளது. இத்திருக்கோயிலுக்கு நேர் எதிரில் கிழக்குத் திசையில், நாகை, வேளாங்கண்ணிச் சாலைக்கு அப்பால், வருணவிநாயகர் ஆலயத்தை அடுத்து நந்தி தீர்த்தம் என்ற தீர்த்தக்குளம் அமைந்துள்ளது. இக்குளம் தற்காலத்தில் கற்குளம் என்று வழங்கப்படு கிறது. நந்திநாதேசுவரர் ஆலயமும், நந்தி தீர்த்தமும் சித்தாச்சிரமமம் என்ற பழம் பெயர் கொண்ட வடக்குப் பொய்கை நல்லூரில் அமைந்தமை பற்றிய வரலாறு ஒன்று நந்திநாதப் படலத்துள் சுவைபடக் கூறப்பட்டுள்ளது.

திருக்கயிலாயத்தில் ஒரு நாள்:

ஒரு நாள் நைமிசாரணியத்தில் வாழ்ந்திருந்த முனிவர் கள், வியாச முனிவருடைய மாணவராகிய சூதமுனிவரை

வணங்கி, வடக்குப் பொய்கை நல்லூரில் கோயில் கொண்டு அருள் வழங்கும் நந்திநாதரின் பெருமைகளைத் தமக்கு எடுத்துரைக்குமாறு வேண்டினர். அவர் அவ் வரலாற்றை விரித்துரைத்தார். சிவபெருமான் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கயிலாய மலையின் முன் வாயிலைக் காத்துவந்தவர் நந்திமாகாளர் என்பவர். விநாயகரும், பிருங்கி முனிவரும் தென்திசை வாயில் காத்துவந்தனர். இடபதேவரும், முனிவர்களும் மேலை வாயில் காவல் பூண்டிருந்தனர். கொற்றவையும், வீரசண்டன் என்பானும் வடக்கு வாயில் காத்து நின்றனர். ஒரு சமயம் கயிலை மலைக்கு வந்த துருவாச முனிவர், மேற் கூறப்பெற்ற வாயிற் காவல் பூண்டு நிற்போரைப் பொருட்படுத்தாது உள்ளே புகுந்தார். இறைவன் அக் காலை, அந்தப்புரத்தில் உமையோடு இருந்தார். இறைவன் திருவோலக்கத்தில் எழுந்தருள்வதற்குள் துருவாச முனிவர் அந்தப்புரத்துள்ளேயே புகுந்து இறைவனை வணங்கி, வரம்பல பெற்று மீண்டார்.

நந்திமாகாளர் பெற்ற சாபம்:

துருவாச முனிவரை அந்தப்புரத்தில் நுழைய விடுத்த நந்திமாகாளர் முதலியோரைச் சிவபெருமான் அழைத்தார். காவல் பிழைத்தமை பற்றி அவர்களைச் சினந்து, நில வுலகில் சென்று பிறக்கக்கடவீர் எனச் சாபமிட்டனர். நந்திமாகாவர் முதலியோர் தம் பிழைக்குப் பெரிதும் வருந்திச் சாபவிமோசனம் வேண்டி இறைஞ்சினர். சிவ பெருமான், 'மண்ணுலகில் நாகப்பட்டினத்தில் சென்று பிறந்து, நமது திருவடிகளை அன்போடு அருச்சித்து சாபவிமோசனம் பெறக்கடவீர்' என அருளி மறைந்தான். நந்தி மாகாளரும், ஏனைய வாயில் காவலரும் நாகையிற் பிறந்து, தேவதீர்த்தத்தில் நீராடி, காரோண நாதரையும் கருந்தடங்கண்ணியையும் வணங்கி, நாகையைச் சுற்றி

அமைந்துள்ள தலங்களை எல்லாம் சென்று ஏத்தி, சிவலிங்கத்தை எழுந்தருளச் செய்து பூசிக்கத்தக்க இடத்தை ஆராய்ந்தனர்.

சித்தாச்சிரமத்தில் ஓர் ஆலமரம்:

அக்காலை, நாகைக் காரோணத்தின் தென் கீழ்த் திசையில் அமைந்துள்ளதும், பழங்காவிரிநதி கடலிற் கலக்கும் இடத்தில் நிலவுவதும், அமரர் போற்றுவதும், சித்தர் பலர் வாழ்ந்திருப்பதும், இறைவியின் சொரூபமாக விளங்கும் பசிய நிற மரங்கள் நிறைந்ததுவுமாகிய இச் சித்தாச்சிரமத்தை வந்தடைந்தனர். இங்கிருந்த காட்டில் பல நூறு ஆண்டுகள் நிறைந்த ஆலமரம் ஒன்று நிலவியிருந்தது. அப்பெரிய ஆலமரத்தின் நிழலில் தேவர்கள் பலரும் வந்து இளைப்பாறினர். பிரமன் படைத்த பறவைக் கூட்டங்கள் செறிந்து வாழ்ந்திருந்தன. இதனால் அந்த இடம் ஆலங்காடு என்றே போற்றப்பெற்றது. சாய்க்காடு, வெண்காடு, செங்காடு, மாமறைக்காடு என்னும் காடுகளுக்கெல்லாம் மேம்பட்டு இவ்வாலங்காடு விளங்கியிருந்தது.

நந்திநாதர் பிரதிட்டை:

சித்தாச்சிரமத்தின் ஒரு பகுதியாக விளங்கிய இவ்வாலங் காட்டின் நடுவில் நின்றிருந்த தொன்மையான ஆலமரத்தடியில் நந்தி மாகாளர், ஏனைய வாயிற் காவலர்களுடன் சிவலிங்கத் திருமேனி ஒன்றை எழுந்தருளச் செய்து, எதிரில் புகழ்மிக்க தீர்த்தம் ஒன்றையும் உண்டாக்கி, அத்தீர்த்த நீரால் சிவலிங்கத்தை நீராட்டி, மலர்களால் அலங்கரித்து, உரிய படையலிட்டு அன்புடன் பூசித்து வரலானார். முறையாகப் பல்வேறு தோத்திரங்கள் பாடிப் போற்றினார்.

"அடியவர் புரிந்தகுற்றம் அனைத்தையும் பொறுப்பாய் போற்றி!
நெடியவன் முதலோர்வேண்ட நீலநஞ் சயின்றாய் போற்றி!
கடியவா ளரக்கன் ஏத்தக் கருணையின் அளித்தாய் போற்றி!
படியவாம் புகழ்சால் சித்தாச் சிரமத்துப் பரம போற்றி!"

எனப் போற்றிய அளவில், சிவலிங்கத்திலிருந்து சிவபெருமான் வெளிப்பட்டுக் காட்சி தந்து, நந்தி மாகாளரை நோக்கி 'நீ வேண்டும் வரங்களைக் கேள்' எனக் கூறி அருளினார்.

நந்திமாகாளர் கேட்ட வரங்கள்:

நந்தி மாகாளர் சிவபெருமானை நோக்கி, 'நான் சித்தாச்சிரமமாகிய இத்தலத்தில், ஆலமரத்தின் அடியில் எழுந்தருள்வித்து வழிபாடியற்றிய இச் சிவலிங்கத் திருமேனியில் சிவபரம்பொருளே! எக்காலத்திலும் மகிழ்வோடு தங்கியிருந்து அருள் செய்யவேண்டும்; நான் உண்டாக்கிய இந்த நந்தி தீர்த்தத்தில், உலகில் உள்ள எல்லாப் புனித தீர்த்தங்களும் வந்து கலந்து உரிய பலன்கள் நல்கவேண்டும்; இத்தலத்தில் 'நந்திநாதன்' என்ற பெயர் பூண்டு நின்று எம்மை வாழ்த்த வேண்டும்; எக்காலத்திலும் உன் திருவடிக்குத் தொண்டு செய்யும் வரத்தை எமக்கு அருள வேண்டும்'[8] எனப் பலவாறாக வேண்டிப் பணிந்தார், இறைவன் மகிழ்ந்து அவ்வாறே வரம் நல்கி,

'நந்திநன் கமைத்த இந்த
    நந்தி தீர்த்தத்தின் மூழ்கி
முந்தியிந் நந்திநாதன்
    முளரியஞ் சரணம் தாழ்வோர்
பந்திசெய் கொடிய மாபா
    தகமெலாம் பாறி மாயச்
சிந்திநம் உலகஞ் சார்ந்து
    செழித்து வாழ்ந்திடுவர் உண்மை'[9]

என்றுரைத்து மேலும் பல வரங்களை வழங்கினார்.

சிவபெருமான் வழங்கிய வரங்கள்:

மேலும் சிவபெருமான் 'இந்த நந்தி தீர்த்தக் கரையில் எவரேனும் அன்னதானம் செய்தால், ஒவ்வொரு கவளத்திற்கும், சிவலோகத்தில் ஓர் ஆயிரம் வருடம் போகந்துய்த்து வாழும் சிறப்பினைப் பெறுவர்! இத் தலத்தில் பங்குனி மாதத்தில் தண்ணீர்ப் பந்தல் வைத்துத் தாகம் தீர்ப்பவர், திருமாலாலும் பெற முடியாத பெருவளங்களையும் நிலவுலகில் பெற்று வாழ்வர்! நந்தி நாதர் திருக்கோயிலின் மேல் திசையில் விருத்த காவேரி யின் பக்கத்தில் நின்று நீத்தார் கடன் செய்வோர்க்கு, 'கயை' என்ற தலத்தில் கடன் செய்வோர் பெறும் புண்ணியத்தைக் காட்டிலும் நூறு மடங்கு புண்ணியம் கிடைக்கும்' எனக் கூறி வேறு பல வரங்களும் அருளி ஏகினார். நந்தி மாகாளர், நந்திநாதருக்கு இவ்வூரில் அழகிய ஆலயம் ஒன்றை அமைத்து, சௌந்தரநாயகி மற்றும் பரிவார தெய்வங்களையும் எழுந்தருளச் செய்து வழிபட்டு வரலானார். கொடிமதில், விமானம், செம் பொன் கோபுரம், மண்டபங்கள் முதலியனவற்றோடு திருக்கோயில் அமைத்து, திருவீதிகளையும் முறைப்படுத்தி, இவ்வூரில் கவலையற்று வாழும் வண்ணம் பல குடிமக்களைக் குடியேறச்செய்து, முறையான பூசனைகளை யும் செய்தார்.

நந்திநாதேசுவரர் திருக்கோயில் பெருவிழா:

நந்திநாதருக்கு நாள்வழிபாட்டோடு, ஆண்டுதோறும் பத்துநாள் பெருவிழா எடுக்கவும் நந்திமாகாளர் ஏற்பாடு செய்தார். ஆண்டுதோறும் மாசிமாதம் வளர்பிறையில் துவாதசி அன்று இடபக்கொடி ஏற்றப்பட்டுத் திருவிழாத் தொடங்கிற்று. ஏழாம் நாள் தேர்த்திருவிழாவும், எட்டாம் நாள் நடராசப் பெருமானுக்குத் திருச்சாந்து புனைதலும் நடத்தப்பட்டன. விருத்த காவிரியில்,

பத்தாம் திருநாளன்று, சஷ்டித்திதியில், அஸ்திரதேவரை நீராட்டித் தீர்த்தவாரி விழா நிகழ்த்தப்பெற்றது. இவற்றை நடத்தி முடித்த பிறகு நந்தி மாகாளரும், பிறரும் கயிலை சேர்ந்து தத்தம் தொழிலில் தலை நின்றனர். இவ்வாறு நந்திநாதப் படலத்துள் சிறப்புமிக்க இத்தல வரலாறு விரித்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், ஆண்டுதோறும், நாகப்பட்டினம் அருள்மிகு காயா ரோகண சுவாமி திருக்கோயில் ஏழூர்ப்பெருவிழாவில் ஆனி மாத பூத அஷ்டமியன்று ஏழூர்த்தேர், முதலாவதாக வடக்குப் பொய்கைநல்லூர் வந்து மக்களுக்கு அருள் வழங்கிச்செல்வது பற்றியும் இப்புராண பஞ்ச குரோச மான்மியப் படலத்தில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது.

சித்தாச்சிரமப் படலம்:

சித்தாச்சிரமப் படலத்துள், ஒன்பது கோடிச் சித்தர் கள் நான்முகன் அருளால் சித்திபெற்றும், அதில் விருப்ப மிலராய் வீடுபேற்றினை விரும்பி, அதனைப் பெற வழி கூறியருளுமாறு பிரமதேவனை வேண்டினர். பிரமதேவன், நீவிர் விரும்பும் வீடு பேற்றை அடையத் தூய்மையான ஒரு தலத்திற்குச் சென்று சிவபிரானை அருச்சனை முதலியவற்றால் போற்றித் துதித்தல் வேண்டும்; நந்தி மாகாளர் முதலியோர் போற்றிப் பேறுபெற்றதும், நந்தி நாதர் என்ற திருநாமத்தோடு இறைவன் ஆலமரத்தடி யில் எழுந்தருளியிருப்பதுமாகிய தூய தலம் ஒன்று நாகப்பட்டினத்திற்குத் தென்கிழக்கே அமைந்துள்ளது. அங்கே சென்று நந்தி தீர்த்தத்தில் நீராடி, நந்திநாதரை வழிபட்டால் வீடுபேறு சித்திக்கும் எனக்கூறி விடுத்தார். சித்தர்கள் அத்தலத்தை அடைய வழிகாட்டியருள்க என வேண்டினர். நான்முகன் தம் மாணாக்கன் ஒருவனை அனுப்ப, அவன் விண் வழியே சித்தரை அழைத்து வந்து வடக்குப் பொய்கைநல்லூரை அடையாளம் காட்டி மீண்டனன்.

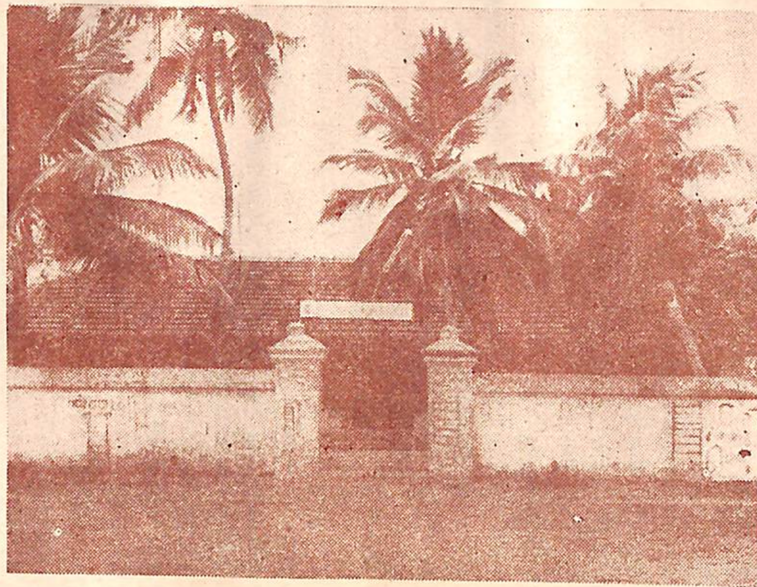
சித்தர்கள் முத்தி பெற்றமை:

ஒன்பது கோடிச் சித்தர்களும், முறையாகக் கடல் முதலிய தீர்த்தமாடி, நந்திநாதரை வழிபட்டுத்துதித்தனர். சிலாத முனிவர் புத்திரராகிய திருநந்திதேவர் சித்தர்கள் முன் தோன்றி, பரமசிவன் உபதேசித்த சைவசித்தாந்த முத்திநெறியை விளக்கியருளினார். அதனை முறைப்படக் கேட்டு, சித்தாந்தச் செந்நெறி நின்று சித்தரெலாம் முத்திபெற்றனர். சித்தர்கள் வழிபட்டு முத்திபெற்ற இத்தலம் சித்தாச்சிரமமாயிற்று. அன்று முதல் சித்தாச்சிரமம் என்ற பெயர் பெற்று இச்சிற்றூர் சிவராஜதானியாய் விளக்கமுற்றது. சித்தாச்சிரமப் படலம் கூறும் செய்திகளின் சாரம் இவையேயாகும். புஜங்கட வனம் என்ற பெயரும் இவ்வூருக்கு உண்டு என்பது முன்னரே குறிக்கப்பெற்றது.

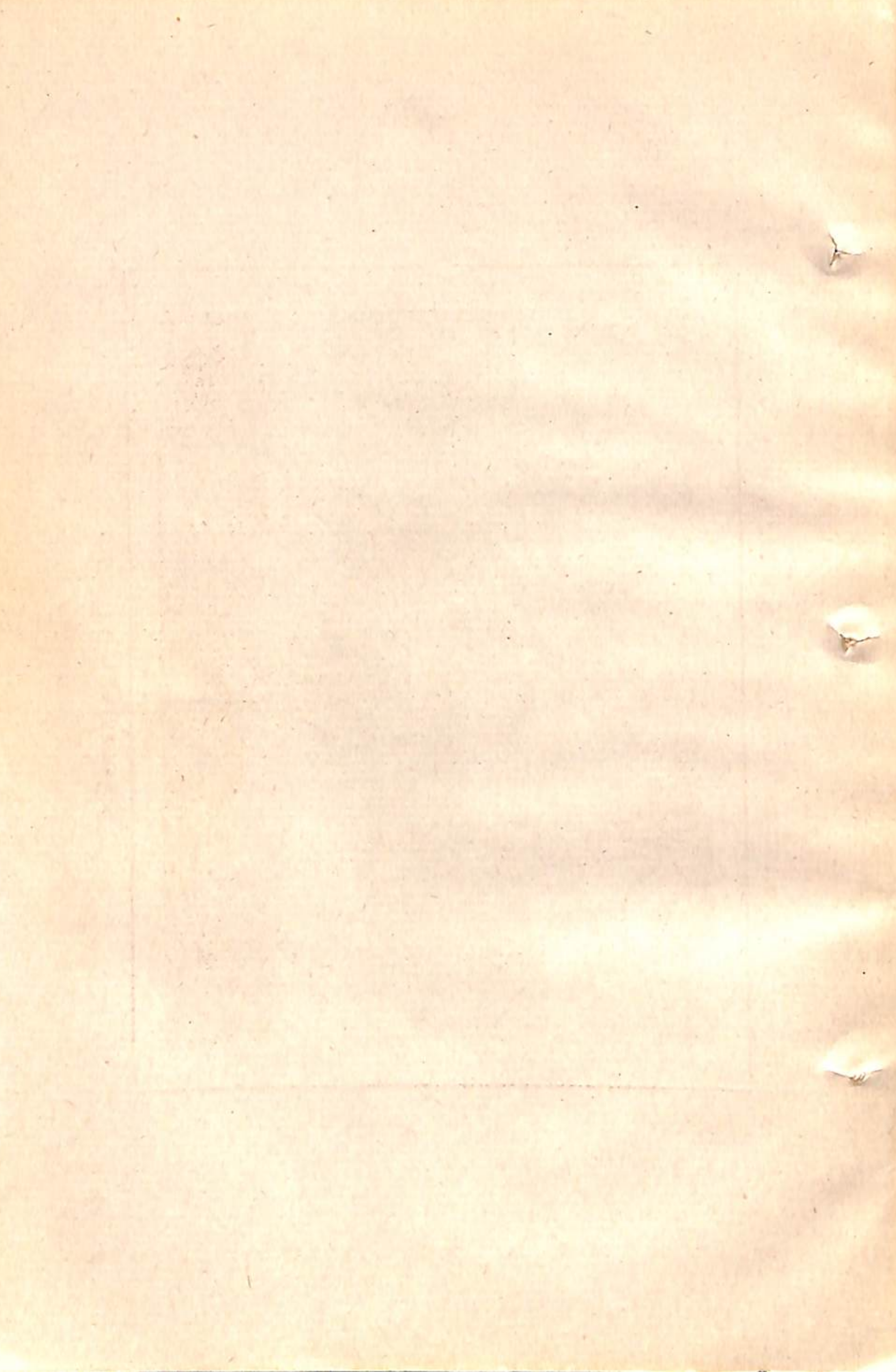
'பொய்கை நல்லூர்' பெயர்க் காரணம்:

சித்தாச்சிரமமாக விளங்கிய இவ்வூரில் நந்திமாகாளர் குடியமர்த்திய மக்கள், வேளாண்மை தொழில் பூண்டு, 'வேளாளன் என்பான் விருந்திருக்க உண்ணாதான்' என்ற பழமொழிக்கு ஏற்ப, தம் இல்லம் நாடி வருவோர்க்கு முகமலர்ச்சியோடு விருந்தளித்து நிறைந்த பெருவாழ்வு வாழ்ந்து வந்தனர். நல்லூர் நாதரையும், நந்திநாதேசுவரரையும் உள்ளன்போடு வழிபட்டுப் பக்தியும், பண்பாடும் இணைய நல்லொழுக்கத்தில் தலைநின்றனர். நன் மக்கள் நிறைந்து வாழ்ந்தமையால் மக்கள் இவ்வூரை 'நல்லூர்' என்றே அழைக்கலாயினர். நல்லூர் என்ற பெயரில், சிவபெருமான், திருநாவுக்கரசருக்குத் திருவடி தீட்சை அளித்த ஊர் ஒன்று கும்பகோணம் தஞ்சாவூர் நெடுஞ்சாலையில் சிங்கப்பெருமாள் கோயில் அருகில் உள்ளது.[10] வேறு சில மாவட்டங்களிலும் நல்லூர் என்ற பெயரில் சிற்றூர்கள் சில உள்ளன என்பர்[11]. இவற்றிடையே

கோரக்கச் சித்தர் ஆலயத்தின்

திருவாயில் தோற்றம்

வேறுபாடு தோன்ற மக்கள் இவ்வூரைப் 'பொய்கை நல்லூர்' என அடைமொழி சேர்த்து வழங்கலாயினர். பூக்கள் நிறைந்த குளங்களுக்குப் பொய்கை என்பது பெயர். இவ்வூரில் இத்தகு பொய்கைகள் 121 உள்ளன. இதற்குச் சான்றாக இவ்வூர் திரௌபதி அம்மன் கோயில் அருகில் உள்ள குளத்துக்கு நூத்திருகுளம் என்ற பெயர் வழங்கி வருகிறது. நூற்றி இருபத்தொன்றாவது குளம் என்பதே நூற்றிரு குளம் என மருவி வழங்குகிறது. இவ்வூரின் அருகில் பொய்கைநல்லூர் என்ற பெயரில் வேறு ஒரு சிற்றூர் உள்ளதால் இவ்வூரை 'வடக்குப் பொய்கை நல்லூர்' என அழைத்துள்ளனர். இவ்வூருக்குப் பொய்கை நல்லூர் என்ற பெயர் கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே அமைந்திருந்தது என்பது முற் குறித்த திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தால் அறியவருகிறது.

வடக்குப் பொய்கைநல்லூர் ஆலயங்கள்:

கோரக்கச் சித்தர் ஜீவசமாதி கூடிய அருள்மிகு கோரக்கநாதர் ஆலயம் இவ்வடக்குப் பொய்கை நல்லூரின் நடுவிடத்தில் கிழக்கு நோக்கி அமைந்துள்ளது. சித்தர் ஆலயத்தின் தெற்குத் திசையில் நல்லூர் நாதர் ஆலயமும், வடக்குத் திசையில் நந்திநாதேசுவரர் ஆலயமும் அமைந் துள்ளன. நல்லூர் நாதர் ஆலயத்தின் ஒரு பகுதியாகத் திருமால், லக்ஷ்மி தேவியுடன் சௌந்தரராஜப் பெருமாளாக எழுந்தருளியுள்ளார். நந்திநாதர் ஆலயத்தின் எதிரில் கீழ்த்திசையில், நாகை-வேளாங்கண்ணிச் சாலைக்கு அப்பால் நந்திதீர்த்தத்தின் அருகில் வருணவிநாயகர் ஆலயம் காணப்படுகிறது. நந்திநாதர் ஆலயத்தின் வட திசையில், மேற்குறித்த சாலையின் மேற்பால் கலிங்க மாகாளி என்ற பெயரில் பிடாரி அம்மன் கோயிலும், அதனை அடுத்துப் பிடாரி குளம் என்ற தீர்த்தமும் அமைந்துள்ளன. அடுத்துச் சாலையை ஒட்டிய பகுதியில்,
15. வடக்குத் தெருவில் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக

இயங்கி வரும் 'வள்ளலார் ஞானசபை' காணப்படுகிறது. அதனை அடுத்து இவ்வூர் வாயிலில் திரௌபதி அம்மன் திருக்கோயில் காட்சி தருகிறது. சித்தர் ஆலயத்தின் தென் திசையில் நல்லமுத்து மாரியம்மன் திருக்கோயிலும், அதன் எதிரில் கீழ்த்திசையில் ஐயனார் கோயிலும், நல்லூர் நாதர் ஆலயத்தின் தென்கிழக்குத் திசையில், சாலை ஓரமாக, வீரன்குடிக் காட்டுப் பகுதியில் பாலசந்திர விநாயகர் திருக்கோயிலும அமைந்துள்ளன. வேறு, சிறு கோயில்களும் உள்ளன.இவை யாவும் வடக்குப் பொய்கை நல்லூர் மக்களின் வளம் நிறைந்த வாழ்விற்கும், பக்திக்கனிவிற்கும் சான்றாகத் திகழ்கின்றன.

சித்தர் ஆலய அமைப்பு:

வளம் நிறைந்த, வடக்குப் பொய்கை நல்லூரில் அருள்மிகு கோரக்கச் சித்தர் ஜீவசமாதி கூடிய, சித்தர் ஆலயம், ஊரின் நடுநாயகமாக அமைந்துள்ளது. கிழக்கு நோக்கிய சந்நிதியோடு கூடிய இவ்வாலயத்தின் கருவறை ஸ்தூபி, சிதம்பரம் நடராஜப்பெருமானின் பொற்சபை அமைப்பில், உயர்த்தி அழகுற, சுதை வேலைப் பாடுகளுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. முன் பகுதியில் அழகிய பெரிய அர்த்த மண்டபம் ஒன்றும், கோயிலைச் சுற்றி அன்பர்கள் வலம்வர, மதிற்சுவரோடு கூடிய உள் திருச் சுற்றும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சித்தர் ஆலயத் திருச் சுற்றில் நந்த வனமும் கிடைத்தற்கரிய சிற்றகத்தி முதலிய மூலிகை வகைகளும் சிறந்துள்ளன. உள்நுழை வாயிலை அடுத்து மக்கள் தங்கி இளைப்பாற வசதியாக இருபுறங்களிலும் தாழ்வாரங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆலயத்தின் வாயிற் பகுதியில் திருமதிலும், சிறிது திறந்த வெளியும், அதனை அடுத்து நூற்றுக்கணக்கான அன்பர்கள் தங்குவதற்கு வசதியான ஓடு வேயப்பெற்ற பெரிய இரு திண்ணைகளும் அமைந்துள்ளன.

உமையம்மை, சித்தர் ஓவியங்கள்:

கருவறையை அடுத்தத் திருச்சுற்றில் நந்தவனமும், திருமடைப்பள்ளியும் அமைந்துள்ளன. மகா மண்டபச் சுவர்களின் மேல் பகுதியில் கோரக்கர் அருளிய சந்திர ரேகை-200 என்ற நூலிலிருந்து சிறந்த பாடல்கள் பல தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்று, அழகுற எழுதப்பெற்றுள்ளன.[12] உள்வாயிலின் மேல் பகுதியில், கையில் கரும்பேந்திய கோலத்தில், வாலையாகிய உமையம்மை அமர்ந்த திருக் கோலத்தில் காணப்படும் ஓவியம் ஒன்று தீட்டப் பெற்றுள்ளது [13] அம்மையின் வல-இடப் புறங்களில் தனித் தனியே இரண்டு சித்தர்களின் அமர்ந்த திருக்கோலங்கள் ஓவியமாகத் தீட்டப்பெற்றுள்ளன. இவை போகர் மற்றும் கோரக்கரின் ஓவியங்களாகலாம். இவ்வோ வியங்களின் கீழே, 'ஓம் அருள்மிகு கோரக்கநாதர் அருளிச் செய்த சந்திரரேகை' என்று பெரிய எழுத்தில் எழுதப் பெற்றுள்ளது. அதன் கீழே,

'சதாநந்தி பார்வதிஓம் சதுட்கோ ணத்தாய்
சகலவுயிர் நிறைந்தோங்கும் சாமளரூபி
இதாஇதங்கள் இலங்கிவளர் இதிகாசஞ் சொல்
இகபரத்தி லூடாடும் சூலி வீரி
பதாதிபத பாஸ்கரி பஞ்சாட்சர தேவி
பரிபுரை பங்கசவேணி கபாலி மாலி
கதாகிரண கசானனி நற்சந்திர ரேகை
கருத்துடனே கழறவுமை அருட்டாள் காப்பே'

என்ற சந்திரரேகையின் முதற்பாடல் நான்கு வரிகளில் எழுதப் பெற்றுள்ளது.

சித்தர் ஆலயத்தில் அம்மை அப்பர் திருவடிகள்:

கோரக்கச்சித்தர் ஆலயக் கருவறையில், அழகிய நீள் சதுர வடிவில், செங்கற்களால் கட்டப்பெற்ற சமாதி மேடை ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மேடைக்குக் கீழ் அமைந்திருந்த நிலவறையில்தான் போகர், கோரக்

கரை ஜீவசமாதி கூட்டினார். ஜீவசமாதி மேடையின்மேல் முன் பகுதியில் கருங்கற்களால் செய்யப்பெற்ற பாதரட்சை யுடன் கூடிய, அளவில் சற்றுப் பெரிய இரண்டு திருவடிக் கமலங்கள் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. இவற்றை அடுத்துப் பின்பகுதியில் அரை அடி தூரத்தில் சிறிய இரண்டு திருவடிக்கமலங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இத்திருவடிகள் இலிங்கத்திருமேனிகளாகக் கருதப்பெற்று, கோமுகியுடன் கூடிய ஆவுடையார் அமைப்பின் மேல் இடம்பெறச் செய்யப்பெற்றுள்ளன. முன்னர் உள்ள திருவடிகளின் கீழாக இருபத்து நான்கு உருத்திராக்க மணிமாலை ஒன்றின் இடையில் ஆறு இதழ் கொண்ட மலர் ஒன்று இடம் பெற்றிருப்பதான சுதை ஒன்று அமைக்கப் பட்டுள்ளது. சமாதி மேடைமேல் அமைக்கப்பெற்றுள்ள பெரிய திருவடிகள் சிவபெருமானின் திருவடிகளாகவும், சிறிய திருவடிகள் உமையம்மையின் திருவடிகளாகவும் கருதப்பெற்று, இவற்றிற்கே அபிடேக ஆராதனைகள் யாவும் நிகழ்த்தப்படுகின்றன.

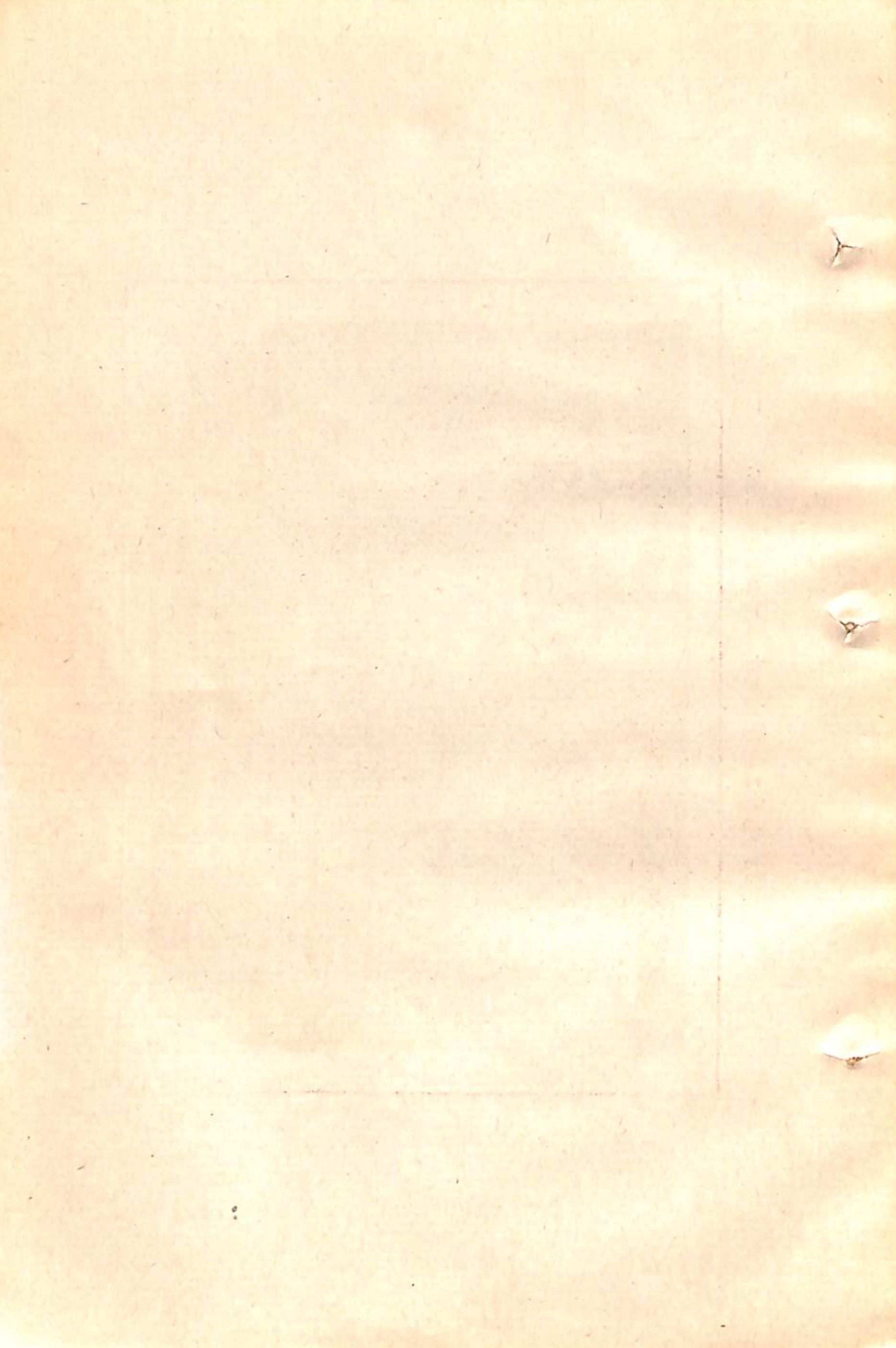
திருவடி அமைத்து வழிபடும் மரபு:

ஞானிகள், அருளாளர்கள், ஆசாரியப் பெருமக்கள் மறைந்த பின்னர், அவர்கள் திருமேனிகளை அடக்கம் செய்து, அடக்கம் செய்யப்பெற்ற இடத்தின்மேல், சிவ லிங்கப் பிரதிட்டை செய்வது தமிழ்நாட்டில் இன்றும் சைவர்களிடையே தொடர்ந்து வரும் மரபாகும். திருக் கயிலாய பரம்பரையில் வந்த சைவசித்தாந்த ஆதீனங் களில் ஒன்றாகிய தருமபுர ஆதீனத்தில் சிவலிங்கப் பிர திட்டை செய்வதே மரபாக இருந்து வருகிறது. எனினும் இதே பரம்பரையில் வந்த திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் சமாதி மேடையின்மேல் இரண்டு திருவடிகளைப்பதித்துப் பூசிக்கும் மரபு பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. சிவபரம் பொருளின் திருவடிகளில் கலந்த இவ்வருளாளர்களின்

கோரக்கச் சித்தர் ஆலயத்தின்

உள்வாயில் மேல் தோற்றம்

சிரத்தின்மேல் சிவபெருமானின் திருவடிகள் நின்று நிலவுவதாகக் கருதும் மரபு பற்றிய வழக்காறாக இம்முறை இருத்தல் கூடும். அம்மை, அப்பர் இருவரது திருவடிகளையும் அமைக்கும் முறை கோரக்கர் ஆலயத்திலேயே காணப்படுகிறது. சித்தர் ஆலயக்கருவறையின் வல-இடச் சுவர்களின் மேற்பகுதியில் ஒன்பது அங்குலச் சதுரத்தில் இரு சுவாசத் துவாரங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றின் உள்ளே கீழ்நோக்கிச் சிறிய படிக்கட்டுக்கள் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன.

சிவநெறி வழுவாத செட்டியார்:

கோரக்கர் ஆலயத்தில் காணப்படும் சமாதி மேடை, மற்றும் அதன்மேல் காணப்படும் அம்மை அப்பர் திருவடிகள் பற்றிய வரலாறு மேலே கூறப்பட்டது. இதற்கு மாறாக, வடக்குப் பொய்கை நல்லூர் மக்களிடையே வேறு ஒரு சுவையான வரலாறு நெடுங்காலமாக வழங்கி வருகிறது. சோழ நாட்டு வேளாளர்கள் சோழிய வெள்ளாளர் என அழைக்கப்பெறுவர். இவர்களுள் பெருவணிகம் நிகழ்த்தியவர்களுக்குச் 'செட்டி' என்ற பட்டமும் உண்டு என்பது தமிழ் நூல்களுள் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. வடக்குப் பொய்கைநல்லூரில் பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், சிவநெறி வழுவாது, கடல்கடந்து, கீழைநாடுகளுக்குச் சென்று பெருவணிகம் செய்து வந்த செட்டியார் ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார். தம் குலத்து உதித்த கற்பிற் சிறந்த பெண் ஒருத்தியை[14] மணந்து, இல்லறமாகிய நல்லறத்தை நடத்திவந்த இவ்வணிகர், இவ்வூர்க் கடற்கரையில் வணிக நிலையம் ஒன்று அமைத்துக் கொண்டு கடல் வணிகத்தைச் சிறப்பாக நிகழ்த்தி வந்தார். சொந்தத்தில் இவருக்குப் பாய்மரக் கப்பல்கள் பல இருந்தன.

சிவனடியரர் பசி தீர்த்தல்:

இவ்வணிகரின் துணைவியார், நாள்தோறும் உணவு சமைத்துப் பாத்திரத்தில் தாமே எடுத்துக் கொண்டு போய்க் கடற்கரை அலுவலகத்தில் தம் கணவருக்கு அன்போடு உணவுபடைத்து வரும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டிருந்தார். ஒரு நாள், அம்மையார் தம் கணவருக்கு உணவு கொண்டு செல்லும்போது சிவனடியார் ஒருவர் எதிர்ப்பட்டார். உடல் தளர்ந்து, வாடிய முகத்தோடு எதிர்ப்பட்ட அடியார், இவ்வம்மையாரை நோக்கித் தம் பசி தீர உணவிடுமாறு வேண்டி நின்றார். மனமிரங்கிய அம்மையாரும், சிறிதும் தாமதியாது, அடியார் பசித் துயர் தீர்ப்பதே பேரறம் என்ற நினைவோடு, கொண்டு வந்த இலையை அவ்விடத்திலேயே விரித்துத் தம் கணவருக்குக் கொண்டு சென்ற உணவைச் சிவனடியாருக்குப்படைத்தார். உண்டு பசித்துயர் தீர்ந்த அடியார் அவ்வம்மையாருக்கு ஆசிகள் பல கூறிப் புறப்பட ஆயத்தமானார்.

சிவபிரானின் சித்தாடல்:

அம்மையார் பாத்திரங்களை எடுத்துக் கொண்டு மீண்டும் உணவு கொண்டுவர இல்லம் நோக்கி நடக்கத் தலைப்பட்டார். சிவனடியார் அவரைத் தடுத்து 'இப் பாத்திரங்களையும், இலையையும் எடுத்துக்கொண்டு உன் கணவன் இருப்பிடம் செல்! அவனுக்கு உணவு படை' என்று கூறி அகன்றார். அம்மையாரும் அடியவர் சொல் வழியே கணவர் இருப்பிடம் சேர்ந்து, கணவர் முன்னே இலையை விரித்துப் பாத்திரங்களைத் திறந்தார். என்னே வியப்பு! அவைகளில் உணவு குறைவற நிரம்பியிருந்தது! அம்மையார் தம்வியப்பை வெளிக்காட்டாது கணவருக்கு உணவைப் படைத்தார். உண்ட கணவர் சிவப்பிரசாத

மாக வந்த அவ்வுணவு, என்றுமில்லாத சுவையாக இருப்பதை அறிந்து தம் துணைவியாரிடம் உண்மை கூறுமாறு வினவினார். அம்மையார் நடந்ததனை, நடந்தபடி கணவனாருக்கு எடுத்துரைத்தார்.[15]

பரணி நாளில் விளைந்த அற்புதம்:

துணைவி உரைத்தன கேட்டு வியந்த வணிகர், தம் மனைவியையும் அழைத்துக் கொண்டு, சிவனடியாருக்கு உணவளித்த இடத்திற்கு விரைந்தார். அங்கே சிவனடியாரைக் காணவில்லை. மணல்வெளியில் இரண்டு திருவடிகளின் சுவடுகள் மட்டுமே காணப்பெற்றன. அருகில், உணவளித்த வணிகர் தம், துணைவியாரின் இரண்டு அடிச் சுவடுகளும் காணப்பெற்றன.சிவனடியாராக எழுந்தருளித் தம் துணைவியாரிடம் உணவு பெற்று உண்டும், மீண்டும் பாத்திரத்தில் உணவு வரச்செய்தும் திருவிளையாடல் நிகழ்த்தியருளியவர் சிவபெருமானே என உணர்ந்து மெய் சிலிர்த்தார் வணிகர். சிவனடியார்த் திருக்கோலத்தில் சிவ பெருமானைக் காணும் பேறு பெற்ற தம் துணைவியாரின் தவத்தை எண்ணி மகிழ்ந்தார். தமக்கு அக்காட்சிக் கிட்ட வில்லையே எனச் சிந்தை நொந்தார். இறைவன் இவ்வாறு சிவனடியார் திருக்கோலத்தில் எழுந்தருளிச் செட்டிக் குலப் பெண்ணிடம் திருவமுது பெற்று உண்டது ஓர் ஐப்பசித் திங்கள் பரணி நாளாகும்.

செட்டியார் கட்டிய கோயில்:

கடல்வணிகம் செய்துவந்த செட்டியார், திருவடிகளின் சுவடுகள் பதிந்திருந்த இடத்திலே ஒரு மேடை அமைத்து வழிபாடு தொடங்கினார். மக்கள் இவ்வருளற்புதம் கண்டு அதிசயமுற்றனர். திருவடிச் சுவடுகள் பதிந்திருந்த மேடையை மையமாக அமைத்துச் செட்டியார் ஒரு ஆலயத்தைக் கட்டி முடித்து நாள்தோறும் நித்திய பூசைகளுக்கு உரிய

நிவந்தங்களையும் ஏற்படுத்தினார். வடக்குப் பொய்கை நல்லூர் மக்கள் நாள் தோறும், சிறிது சோற்றைக் கொண்டு வந்து, திருவடிகள் முன்வைத்து நைவேத்தியம் செய்து, அடியவர்களுக்கு அளித்த பின்னரே தாம் உண்ணும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டனர். நாளடைவில் சிவனடியார் ஒருவர் நாள்தோறும் தம்தோளில் அன்னக் காவடி ஒன்றை ஏந்தி மக்கள் இல்லந் தோறும் சென்று, அவர்கள் விரும்பி இடும் புதிய உணவைப் பெற்று வந்து சிவபெருமான் திருவடிகளுக்குப் படைத்து, அங்கே வந்து கூடும் ஏழை எளியவர்களுக்கு வழங்குவதைப் பழக்கமாகக் கொண்டார். வடக்குப் பொய்கை நல்லூர் மக்களும் அன்னக் காவடிக்கு உணவிட்ட பின்னரே உண்பர். உணவு படைக்கப் பெற்றமைக்கு அறிவிப்பாகத் திருக்கோயிலில் நகரா முழக்கப்பட்டு, சங்கொலி எழுப்பப் பெறும். அவ்வொலி கேட்ட பிறகே மக்கள் உண்பர். ஆண்டு தோறும் ஐப்பசிப் பரணி நாளில் பெருவிழாவும் எடுத்து அன்ன தானத்தைச் சிறப்பாகச் செய்து வந்தனர்.

கனவிடைத் தோன்றிய கண்ணுதற்கடவுள்:

சில ஆண்டுகள் கடந்தன. ஒருமுறை வணிகநிமித்தம் மலேயா சென்ற செட்டியார் ஐப்பசிப் பரணி வருவதை மறந்து போயினர். ஆண்டுப் பெருவிழாவின் முதல் நாளன்றுதான் நாளை ஐப்பசிப் பரணி என்பது அவர் நினைவுக்கு வந்தது. சிந்தை நொந்து, நாளைக்குள் வடக்குப் பொய்கைநல்லூர் எங்ஙனம் செல்வேன்! ஐப்பசிப் பரணி விழா தடைப்பட்டு விட்டதே என்று கலங்கிக் கண்ணீர் உகுத்தார். கவலையில் கண்ணயர்ந்த செட்டியாரின்கனவில் சிவபெருமான் தோன்றி, 'அன்பனே! கவலை வேண்டாம்! உன் அன்பை அறிவோம்! நீ கண் விழிக்கும் போது வடக்குப் பொய்கைநல்லூர் கடற் கரையில் உன் கப்பல் நிற்கும்! கரை சேர்ந்து வழக்கம்

போல் ஐப்பசிப் பரணி விழாவை நடத்துக! ஆனால், நடந்தனவற்றை உன் மனைவி உள்பட எவரிடமும் கூறாதே! கூறினால் உன் ஆவி பிரியும்' என்று கூறி மறைந்தார்.

சிவனருள் நினைந்து சிரிப்பு:

திடுக்கிட்டுக் கண் விழித்த செட்டியார் தம் கப்பல் கீழைக் கடற்கரைத் துறையில், தம் அலுவலகம் அருகே நிற்பதைக் கண்டு, மெய்சிலிர்த்தார். கரையேறித் தம் இல்லம் சேர்ந்து, மிகச் சிறப்பாக ஐப்பசிப் பரணிப் பெரு விழாவை அன்னதானப் பெருவிழாவாக நடத்தி மகிழ்ந் தார். விழா சீரும் சிறப்புமாக நடந்தேறிய பின், ஒரு நாள் இல்லத்தில் அமர்ந்திருந்த செட்டியார் சிவபெரு மானின் கருணைத் திறத்தை நினைந்து ஆனந்தக்கண்ணீர் உகுத்துத் தாமே சிரித்தார். அதனைக்கண்டு திடுக்கிட்ட துணைவியார், அவர் சிரிப்புக்கு என்ன காரணம் என்று வினவினார். செட்டியார் வேறு காரணம் கூறியபோது நம்ப மறுத்த அம்மையார் உண்மையை மறைக்காது தம்மிடம்கூறுமாறு வற்புறுத்தினார். செட்டியார் உண்மை கூறினால் என் ஆவிபிரியும் என்று கூறியும், அதனை உடன்படாத அவ்வம்மையார் கணவன் தம்மை அந்நிய ராகக் கருதி மறைப்பதாகக் கூறி வருந்தினார்.

அம்மை அப்பர் திருக்காட்சி:

இறைவன் தம் திருவிளையாடலைத் தம் துணைவி வழி நிகழ்த்தத் தொடங்கியமையைச் சிந்தித்த செட்டி யார், இடுகாட்டில் சிதை அடுக்கி அதன்மேல் படுத்த வாறு உண்மை கூற முற்பட்டபோது, துணைவியாரும் அவ்வாறே தமக்கும் ஒரு சிதை அடுக்கி அதன்மேல் படுத்தவாறு சிரிப்பின் காரணத்தைக் கேட்கத்துணிந்தார்.
16. இறைவன் நிகழ்த்திய திருவிளையாடலைச் செட்டியார்

தம் துணைவிக்கு எடுத்துரைத்தவுடனேயே அவர் ஆவி பிரிந்தது. கணவர் ஆவி பிரிந்தமை அறிந்த அம்மை யாரும் உயிர் நீத்தார். இறைவன் உமையம்மையாரோடு எழுந்தருளி வந்து இவ்விருவருக்கும் திருக்காட்சி நல்கித் தம் திருவடிகளில் இவர்களை இணைத்துக்கொண்டனன். செட்டியார் கட்டிய திருக்கோயிலே தற்காலத்தில் சித்தர் ஆலயமாகத் திகழ்கின்றது என்றும், கருவறையில் காணப்படும் திருவடிகள் சிவபெருமானின் திருவடிச் சுவடுகளே என்றும், செட்டியார் துணைவியிடம் இறைவன் சோறு பெற்று உண்ட நாளே ஐப்பசிப்பரணி விழா நிகழும் நாள் என்றும் இவ்வூர் மக்களிடையே நெடுங்காலமாக ஒரு நம்பிக்கை நிலவி வருகிறது. கால காலமாகச் செவிவழிச் செய்தியாக வழங்கிவரும் இக் கதைக்கு வேறு இலக்கிய ஆதாரங்கள் கிடைத்திலது[16].

ஐதிகத்திருவிழா:

மேற்குறித்த செட்டியாரும், அவர் தம் துணைவி யாரும் சிவனருள்பெற்ற செவிவழிச்செய்தியோடு தொடர் புடைய சில அடையாளங்களும், சில நிகழ்வுகளும் வடக்குப் பொய்கைநல்லூர் இன்றும் உள்ளன. தற்போது சித்தர் ஆலயமாகக் கருதி வழிபடப் பெற்று வரும் சித்தர் கோயிலுக்கு எதிரில், செட்டியார் அவர்தம் துணைவியார் ஆகிய இருவரின் வெண்கலத் திருவுருவச் சிலைகள் எழுந்தருளச் செய்யப்பெற்றுள்ளன. ஆண்டு தோறும் ஐப்பசிப்பரணி விழாவன்று இரவு அருள்மிகு நந்திநாதேசுவரர் உள்ளிட்ட பஞ்சமூர்த்திகள் எழுந்தருளி வந்து செட்டியார் தம்பதிகளுக்குக் காட்சி கொடுக்கும் ஐதிக விழா நடத்தப்பெற்று வருகிறது. இக்காட்சி கொடுக்கும் நிகழ்ச்சி அதிகாலை 4-மணி அளவில் நடைபெற்று வருகிறது. பரணி விழாவின் நிறைவு நிகழ்ச்சியாக இது அமையும். இந்நிகழ்ச்சி சில ஆண்டு களுக்கு முன்வரை நடந்து கொண்டிருந்தது. பெரிய,

பனை ஓலைச் சப்பரத்தில் (தெருவடைச்சான்) ரிஷப வாகனத்தில் அம்மை அப்பர் எழுந்தருளி வரும் காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சியாக அமைந்திருக்கும்.

முனிவர் ஆலை:

மேலும் மிகப்பெரிய ஓர் ஆலமரத்தின் நிழலில் தான் அம்மையாருக்கு இறைவன் திருக்காட்சி சித்தித்தது என்பதற்கு ஆதாரம் கூறுவதுபோல், ஒரு நிகழ்ச்சி ஆண்டு தோறும் ஐப்பசிப்பரணி நாளில் சித்தர் ஆலயத்தில் நிகழ்த்தப்பெற்று வருகிறது. கோரக்கச்சித்தர் ஆலயத்தின் எதிர்ப்புறத்தை இன்றும் இவ்வூர் மக்கள் முனிவர் ஆலை என்று வழங்கி வருகின்றனர். இவ்வழக்கு, முனிவர் பலர் தங்கி யோகம் செய்த பெரிய ஆலமரச்சோலை இங்கே இருந்ததை நினைவூட்டுகின்றது. ஐப்பசிப் பரணி நாளன்று சித்தர் ஆலயச் சந்நிதி எதிரில் ஒரு குழி அமைக்கப்பெறுகிறது. யாக குண்டம் போல் அமைக்கப் பெறும் அக்குழியில் விறகுகளை இட்டுத் தீ மூட்டுகிறார்கள். ஒரு நாள் முழுவதும் இத்தீ எரிந்து கொண்டேயிருக்கும். இதனை இவ்வூர் மக்கள் 'தூனி' என்கின்றனர். இதன் எதிரில் ஆண்டுதோறும் யாரேனும் ஒரு துறவி கையில் தண்டம் ஊன்றியவாறு அமர்கிறார். மக்கள் தூனி முன் அமர்ந்துள்ள அவருக்குக் காணிக்கைச் செலுத்தி, வணங்கித் திருநீறு பெற்றுச்செல்கிறார்கள். இவ்வைதீகக் காட்சி செட்டியார் - அவர் துணைவி இருவரும் இறந்த பிறகு, சிதைக்குத் தீ மூட்டப்பெற்றமையையும், அக்காலை இறைவன் திருக்காட்சி வழங்கியதையும் குறிப்பதாக இருக்கக் கூடும் எனத்தெரிகிறது.

குரங்குச்சேரி:

இன்னொரு சான்றும் உண்டு. தம் கணவர் சிவ ரகசியத்தினைக் கூறமாட்டேன்; கூறினால் ஆவி பிரியும்

என்று எடுத்துக் கூறியும் கேளாது, குரங்குப் பிடியாய்ச் சிரித்த காரணத்தைக் கூறியேயாக வேண்டுமென்று செட்டியாரின் துணைவி பிடிவாதம் செய்ததாகவும், துணைவியின் வற்புறுத்தலுக்காகச் செட்டியார் உண்மை கூறியதாகவும், இதனால் அவர் ஆவிபிரிய நேர்ந்த தாகவும், அதுகண்டு அவர் துணைவியும் உயிர் நீத்த தாகவும், பிடிவாதமாகக் கணவர் இறப்புக்கு அவர் துணைவியே காரணமாக இருந்ததாகவும், அதனால் குரங்குப்பிடியாக அம்மையார் பிடிவாதம் பிடித்து இறந்த இடத்திற்கு இன்றும் 'குரங்குச்சேரி ஆலமரச் சுடுகாடு' என்ற பெயர் நிலவி வருவதாகவும் உள்ளூர் மக்கள் கூறி வருகிறார்கள்.

1008 மாற்றுப் பசும்பொன்:

இவ்விரு வகையான கதை நிகழ்ச்சிகளுக்கும் வேறாகச் சித்தர் ஆலயத்தில் அம்மை அப்பர் திருவடிகள் காணப் படுவதற்கு வேறு ஒரு கதையும் வழங்கிவருகிறது. சித்தர் களில் தலையாய சித்தர் யார் என்பதை அறிய சிவபெரு மானும் உமையம்மையும் வடக்குப் பொய்கை நல்லூருக்கு எழுந்தருளி ஒரு முறை வந்தனர். சித்தர்கள் பலரும் அம்மையப்பரை வணங்கி நின்றனர். இறைவன் வழங்கிய செப்புக்காசுகளைப் பிற சித்தர்கள் எல்லாம் தம் சித்து வன்மையால் மாற்றுயர்ந்த பொன்னாக மாற்றிக் காட்டினர். இறுதியில் ஆலமரத்தில் பரணி ஒன்று அமைத்து யோகம் செய்து வந்த கோரக்கர் இறைவன் அளித்த செப்புக்காசினை 1008 மாற்றுத்தங்கமாக மாற்றிக்காட்டினர். அது பேரொளி வீசியது. கோரக்கரே சித்தர் தலைவர் என்று மகிழ்ந்து இறைவன் அருள் செய்தார். நாள்தோறும் ஒவ்வோர் சித்தராக ஆண்டு முழுவதும் சித்தர்பலர் இங்கு வந்து கோரக்கரை வழி பட்டுச் செல்வதாக மரபு உள்ளது. கோரக்கருக்கு அருள்

செய்ய எழுந்தருளிய காலத்து வந்த அம்மை-அப்பர் திருவடிகளே சமாதி மேடை மேல் காணப்படுவன என்றும் கூறப்படுகிறது.

சமயத்துறை, பண்பாடு:

திருநாகைக் காரோணத் தல புராணம் கூறும் செய்திகள், கோரக்கச் சித்தர் தம் நூல்களில் குறித்திருக்கும் அகச்சான்றுகள் ஆகியனவற்றை ஆராயும் போது இத் திருக்கோயில் கோரக்கச் சித்தரின் சமாதி ஆலயமே என்பதும், சமாதி பீடத்தின்மேல் காணப்படும் திருவடிகள் அம்மை அப்பர் திருவடிகளே என்பதும் உறுதியாகின்றன. தமிழ்நாட்டில் உள்ள பல்வேறு தலங்களிலும் இவ்வாறான அருளற்புத நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்ந்துள்ளமை சிவ புராணங்களாலும், தல புராணங்களாலும் நன்கு புலனாகின்றன. செவிவழிச் செய்திகளே பல வரலாறுகள் உருவாகத் துணையாக அமைந்துள்ளன. மக்கள் நம்பிக்கைகளே சமயவாழ்வின் அடித்தளம். எனவே, எதனையும் கற்பனை என்று ஒதுக்காமல், மக்கள் நம்பிக்கை என ஏற்றுப் போற்றுவதே சமயத்துறையில் மேற்கொள்ளத் தக்க பண்பாடாகும்.

சித்தர் ஆலயநாள் வழிபாடு:

வடக்குப் பொய்கைநல்லூர் அருள்மிகு கோரக்கச் சித்தர் ஆலயத்தில், நல்லொழுக்கமும், நற்பண்புகளும் நிறைந்த துறவு நெஞ்சுடைய தூயோரே பூசை நிகழ்த்தும் பொறுப்பேற்றுப் பூசனை நிகழ்த்தி வருகிறார்கள்[17]. தலைமைப் பூசகருக்குத் துணையாக வேறுசிலரும் ஆலயத்திலேயே தங்கி உதவி வருகின்றனர். நாள்தோறும் மூன்று கால பூசைகள் இவ்வாலயத்தில் நிகழ்த்தப்பெற்று வருகின்றன. காலை 8-00 மணி அளவிலும், நண்பகல் 1–00 மணி அளவிலும், இரவு 8-30 மணி அளவிலும் முக்காலப்

பூசைகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. நாள்தோறும் காலையில் அம்மையப்பர் திருவடிகளுக்கு அபிடேகம் செய்விக்கப் பெற்று, மூன்று காலமும் ஆராதனைகள் நிகழ்த்தப் பெறுகின்றன. குருவாரமாகிய வியாழக்கிழமை தோறும் காலையில் பால்காவடி எடுக்கப்பெற்று, திருவடிகளுக்குப் பாலாபிடேகம் நிகழ்த்தப்படுகிறது.

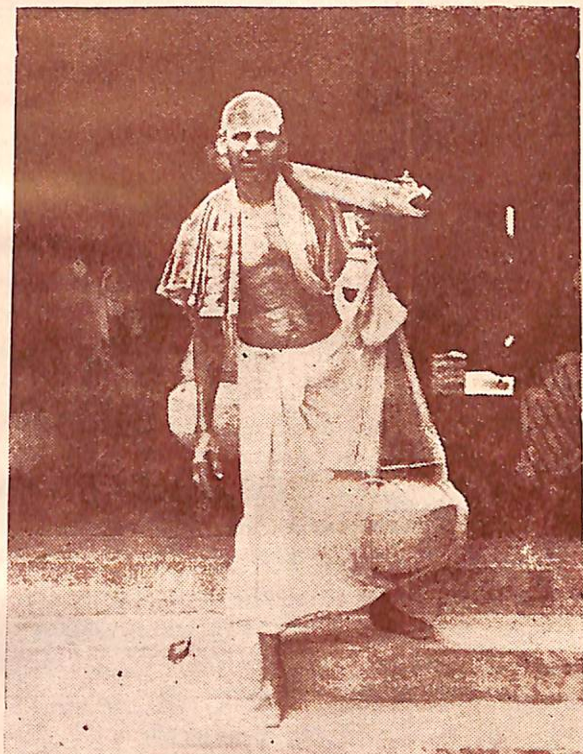
நாள்தோறும் அன்னதானம்:

ஒவ்வொருநாளும் சித்தர் ஆலயத்திற்கு யாத்திரிகர்கள், துறவிகள், திக்கற்றவர்கள் எனப்பல தரப்பட்டவர்கள் வந்து வழிபாடு நிகழ்த்தி இரவு சித்தர் ஆலயத்திலேயே தங்குகின்றனர். இவ்வாலயத்தில் நாள்தோறும் இரவில் தங்குவோர் எத்தனை பேராயினும் அத்தனை பேருக்கும் உணவளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இவ்வாறு பலருக்கும் நாள்தோறும் உணவளிக்கக் கோயிலுக்கென்று சொத்துக்கள் ஏதும் இல்லை. திக்கற்றோர்க்குத் தங்கு மிடமும், பசித்தார்க்குச் சோறும், நோயுற்றார்க்கு மருந்தும் நல்கி வாழ்விப்பதே சைவ சமய நெறி. இதுவே சித்தர்கள் போற்றிய சீரிய நெறியுமாகும். சித்தர்கள் பலருள்ளும் கோரக்கச்சித்தர் இந்நெறியில் தலைநின்ற அருட்பெருஞ் சான்றோராவர். அவர் ஜீவசமாதி கூடி யுள்ள ஆலயத்தில் பசித்த வயிரோடு படுத்துறங்கியவர் எவரும் இலர்.

அன்னக்காவடி தருமம் தாயே!

நாள்தோறும், இரவில் அடியவர்களுக்கு அன்னம் பாலிக்கக் கோரக்கச் சித்தர் ஆலயத்தில் சிறப்பான ஒரு நெறி பல நூறு ஆண்டுகளாகப் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது இவ்வாலயத்தின் தலைமைப் பூசகரோ, அன்றி அவரின் உதவியாளர்களில் ஒருவரோ மாலை 7-00 மணி அளவில் தம் தோளில் ஒரு அன்னக்காவடியை ஏந்தி

கோரக்கச் சித்தர் ஆலய நித்தியபடி
இரவு பூஜைக்காக

அன்னக்காவடி எடுத்துவரும் காட்சி.

இவ்வூரின் வடக்கு மற்றும் தெற்கு வீதிகளில் வாழ்ந்து வரும் சோழிய வெள்ளாளப் பிள்ளைமார்களின் இல்லங்களுக்குச் செல்வார். காவடியின் இருபக்கங்களிலும் இரண்டு பெரிய மண் பானைகள் உரியில் வைக்கப் பெற்றிருக்கும். அன்னக்காவடி தம் இல்லத்தின் வாயிலில் வந்து நின்றவுடன், புதிதாக இரவில் சமைத்த சோற்றினை ஒரு தட்டில் எடுத்து வந்து அவ்வில்லத்துப் பெண்கள் அன்னக்காவடிப் பானையில் இடுகின்றனர். 'அன்னக்காவடி தருமம் தாயே' என்று கூறி வரும், இவ்வன்னக்காவடிக்கு அங்கு வாழ்ந்து வரும் சுமார் 400 சோழிய வெள்ளாளர் குடும்பங்களிலும் அன்னம் பாலிக்கப்படுகிறது.

இரவு பூசையும் அன்னம்பாலிப்பும்:

பெண்கள் தாம் அன்னமிட இயலாத நிலையில் இருந்தால் அதனைக் குறிப்பால் தெரிவிப்பர். அன்னக்காவடி வருவதற்குள் குழந்தைகளுக்கு உணவிட வேண்டியிருந்தால் கூட அன்னக்காவடிக்கு என்று முதலில் சிறிது சோற்றைத் தனியே எடுத்து வைத்துவிட்டுப் பின்னரே குழந்தைகளுக்கு இடுகின்றனர். சுத்தான்னம் மட்டுமே அன்னக்காவடியில் இடப்பெறுகிறது. பழைய சோறு, குழம்பு, கறி முதலியன ஏற்கப்பெறுதல் இல்லை. அன்னக்காவடி கோயில் சென்றடைந்தபின் இரவு பூசை நடைபெறுகிறது. அக்காலை நகரா ஒலிக்கப்படுகிறது. இவ்வொலிகேட்ட பிறகே இவ்வூர் மக்கள் தம் இல்லங்களில் இரவு உணவு உண்ணுகின்றனர். கோயில் உண்டியல் வருவாய், மற்றும் காணிக்கை வருவாய் இவற்றின் துணையால் ஏதேனும் ஒரு குழம்பு கோயிலிலேயே தயாரிக்கப்படுகிறது. இதற்குத் தேவையான காய்கறிகளை இவ்வூருக்கு அண்மையில் உள்ள பறவை என்ற சிற்றூரில் நாள்தோறும் கூடும் சந்தைக்குச் சென்று கோயில் பூசகர்கள் இலவசமாகப் பெற்று வருகின்றனர். இரவு பூசைக்குப்

18.

பின் அன்றிரவு அங்கே தங்கும் அனைவருக்கும் இவ்வுணவு முறையாக வழங்கப்படுகிறது.

யாவர்க்குமாம் உண்ணும்போது ஒரு கைப்பிடி:

சித்தர் கணத்தின் தலைவர்களுள் ஒருவராகிய திருமூலர், தம் திருமந்திரத்தில் 'யாவர்க்குமாம் உண்ணும் போது ஒரு கைப்பிடி' என்று குறித்த, சைவசமயம் சார்ந்த அறநெறிக் கோட்பாடும்,[18] 'ஈத்துவக்கும் இன்பம்' என்று கூறிய திருவள்ளுவர் நெறியும்,[19] "பசித்தோர் முகம் பார்' என்ற அருளாளர் வாக்கும், வீடுதோறிரந்தும் பசிய றாதயர்ந்த வெற்றரைக்கண்டு உளம் துடித்தேன்[20], என்ற வள்ளலாரின் நெஞ்சக்குமுறலுக்கு மருத்தும், வடக்குப் பொய்கை நல்லூரில் அன்னக்காவடி எடுப்பதன் மூலம் நிறைவேறிவருவது நெஞ்சை நிறைவிப்பதாகும். நாள் தோறும் ஊர்மக்கள், ஒழுங்கு தவறாது சோறளித்து, பசித்தோர் துயர்களைந்து வருவது உலகவர் அறிந்து பின் பற்ற வேண்டிய ஒப்பற்ற செயலாகும். தமிழ்நாட்டின் எங்கோ, ஒரு மூலையில் உலக மக்களை எல்லாம் வாழ வைப்பதற்கு ஏற்ற ஒப்பற்ற நெறி ஒன்று காணப் பட்டுள்ளது என்ற உண்மையை உலகுக்கு எடுத்துரைக்க வேண்டுவது அனைவருக்கும் உரிய கடமையாகும்.

ஐப்பசிப் பரணிப் பெருவிழா:

கோரக்கச்சித்தர் ஆலயத்தில் நாள்வழிபாடு மட்டு மின்றி, மாதந்தோறும் பௌர்ணமி நாளில் சிறப்பு வழி பாடும், அன்னம் பாலிப்பும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன. பௌர்ணமி நாளில் நூற்றுக்கணக்கான அன்பர்கள் இங்கே வந்து தரிசித்து, இரவு ஆலயத்திலேயே தங்கி நினைந்த வரம் பெற்றுத் திரும்புகின்றனர். இவை யன்றி ஆண்டுதோறும் ஐப்பசித்திங்கள் பரணி நாளாகிய பௌர்ணமி நாளில் கோரக்கர் ஆலயத்தில் பரணிப்பெரு

விழா மிகச்சிறப்பாக நிகழ்த்தப் பெற்று வருகிறது. திருக்கோயிலில் சிறப்பான அபிடேக ஆராதனைகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. வடக்குப் பொய்கைநல்லூர் வாழ் மக்கள், சிறப்பாகச் சோழியவெள்ளாளப்பிள்ளைமார்கள் தத்தம் இல்லங்களில் அறுசுவை உணவு சமைத்து வருவோர்க்கெல்லாம் அன்னம் பாலித்து மகிழ்கிறார்கள். இந்திய நாடெங்கிலிருந்தும் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் ஐப்பசிப்பரணி நாளில் இங்கே வந்து கூடி வழிபட்டு விருந்துண்டு செல்கின்றனர்.

ஐப்பசிப் பரணிநாள் சிறப்பு:

ஐப்பசித் திங்கள் பரணி நாள் வடக்குப்பொய்கை நல்லூர் வரலாற்றோடு பல்வேறு வகைகளில் தொடர்பு கொண்டுள்ளது. இந்த நாள் சிவபெருமான் இங்கு வாழும் சித்தர்களுக்குத் திருக்காட்சி நல்கி, அவர்களோடு உரையாடி மகிழும் நாள் என்று கூறப்படுகிறது. போகரும் கோரக்கரும் இத்தலத்திற்கு முதன் முதலில் வந்ததும் ஒரு ஐப்பசிப் பரணி நாளிலேயேயாகும். கோரக்கச் சித்தர் இத்தலத்தில் ஜீவசமாதி கூடியநாள் ஓர் ஐப்பசிப்பரணியே என்பது முன்னரே அகச்சான்றுகளுடன் கூறப்பட்டது. சிவபெருமான், சிவனடியாராகத்தோன்றிச் செட்டியாரின் துணைவி அளித்த உணவை உண்டதும், இவ்விருவரையும் இறைவன் கயிலைக்கு அழைத்ததும் ஐப்பசிப்பரணி நாளில் தான் என்று கூறப்படுகிறது. இத்தகு ஐப்பசிப்பரணிப் பெருவிழா ஆண்டு தோறும் மிகச்சிறப்பாகச் சமய, இலக்கியக், கலைவிழாவாகக் கொண்டாடப் பெற்று வருகிறது. தலைசிறந்த தமிழ் அறிஞர்களும், இசைவாணர்களும், அருளாளர்களும் இத்தலத்திற்கு ஆண்டு தோறும் வந்து அஞ்சலித்துச் செல்கின்றனர்.

சித்தர் தந்த பெருவாழ்வு:

கோரக்கச் சித்தர் மறைந்துவிடவில்லை. ஜீவசமாதி கொண்டுள்ளார். சித்தர்களுக்கு மூப்போ, இறப்போ

இல்லை என்பது மக்கள் நம்பிக்கை. கோரக்கர் இன்றும் பல்வேறு வடிவங்களில் இவ்வூரில் நடமாடி வருகிறார் என்றே மக்கள் நம்புகின்றனர். சிவனருளும், சித்தர் வாழ்வும் நிறைந்த வடக்குப் பொய்கைநல்லூரில் வறுமை இல்லை. பசித்துயர் என்ற பேச்சே இல்லை. கடற்கரைச் சிற்றூராக விளங்கினும் புயல், வெள்ளங்கள் முதலிய இயற்கையின் சீற்றத்திற்கு இவ்வூர் ஆட்பட்டதே இல்லை. உழவும், தொழிலும், வணிகமும் மேற்கொண்டு மக்கள் நிறைவான வாழ்க்கை வாழ்ந்து வருகின்றனர். பல குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் கீழை நாடுகளில் கடல் கடந்து சென்று வணிகம் செய்து பெரும் பொருளீட்டிப் பெருவாழ்வு வாழ்ந்து வருகின்றனர். கோரக்கச் சித்தரைத் தங்கள் குலதெய்வம் போல் கருதி, நெஞ்சார வழிபட்டு வளமோடும், நலமோடும் நிறைவாழ்வு வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

சோழிய வெள்ளாளர் நற்பணி மன்றம்:

வடக்குப் பொய்கைநல்லூர் அருள்மிகு. கோரக்கச் சித்தர் ஆலயமும், இவ்வாலயத்தின் பராமரிப்பும், நாள், மாத, ஆண்டு விழாக்களும் இவ்வூரில் வாழும் சோழிய வெள்ளாளர் குலத்துப் பிள்ளைமார்களால் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. சிறிதாக இருந்த கோரக்கச் சித்தர் சமாதிக் கோயிலைச் சுமார் அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், இவ்வூர்ச் சோழிய வெள்ளாளப் பிள்ளைமார்கள் நிதி திரட்டித் தற்போது காணப்படும் அமைப்பில் பல திருப்பணிகள் செய்து வளப்படுத்தினார்கள். அதுமுதல் இக்கோயில் நிர்வாகம் பொதுநிலைக் கழகம் என்ற அமைப்பால் பரிபாலிக்கப் பெற்றுவந்தது. தற்போது சோழிய வெள்ளாளர் நற்பணி மன்றத்தினரால் சிறப்பாக நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகிறது. பொதுநிலைக் கழகத்தில் ஈடுபாடு கொண்ட, சோழிய வெள்ளாளர் குடும்பங்

களைச் சார்ந்த திரு. வெ. பெ. தியாகராஜன், திரு.மு.சொ. முத்துவேல் ஆகிய இளைஞர்கள் இருவரும் சித்தர் ஆலய நிர்வாகிகளாகப் பொறுப்பேற்று இக்கோயில் வளர்ச்சியிலும், கோரக்கச் சித்தர் அருள் வரலாற்றை உள்ளவாறு உலகுக்கு அறிவிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலும் துடிப்பாகச் செயற்பட்டு வருகின்றனர். இவ்வூரிலும், கடல்கடந்த நாடுகளிலும் வாழ்ந்து வரும் சோழிய வெள்ளாளப் பிள்ளைமார்களும், ஊர் மக்களும் இவ்விளைஞர்களின் சிறந்த முயற்சிகளுக்குப் பக்க துணையாக நின்று உதவி வருகின்றனர்.

கோரக்கர் திருவடி போற்றி வாழ்வோம்:

உலக நலம் கருதிய ஓர் உயர் ஞானி கோரக்கர். அவர் சிவனருள் பெற்ற செல்வர்! உமையம்மை திருவடிகளைப் போற்றி உன்னதநிலை பெற்றவர்! சித்தர்! சித்தர் தலைவர்! அளப்பரிய ஆற்றல்பெற்ற அருளாளர்! காயகல்பம் கண்டு அழியா உடல் பெற்ற அன்பினர்! சித்த மருத்துவத் துறையின் சூழ்ச்சிகளை முறியடித்த சீர்திருத்தச் செம்மல்! பிணிக்கு மருந்து கண்ட மருத்துவர்! சிவயோகி! சிவஞானி! மூடநம்பிக்கைகளுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்த புரட்சியாளர்! எட்டிடங்களில் சமாதி கூடிய ஏந்தல்! இந்திய நாடெங்கும் புகழ்க் கொடி நாட்டிய ஈடற்ற பெருமையாளர்! வடக்குப் பொய்கை நல்லூரில் கோயில் கொண்டு, வற்றாத அன்போடு வரம் பல அளித்து வாழ்விக்கும் வள்ளல்! கோரக்கர் திருவடி போற்றிக் குன்றென உயர்ந்து வாழ்வோம். வற்றாத வளம்பல பெற்று நீடு இனிது வாழ்வோம்!

குறிப்பு விளக்கம்.

1. நாகைக் காரோணத்திற்குத் திருஞானசம்பந்தர் தேவாரப் பதிகங்கள் இரண்டும், திருநாவுக்கரசர் பதிகங்கள் நான்கும், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பதிகம் ஒன்றும் ஆக ஏழு பதிகங்கள் உள்ளன.
2. அதிபத்த நாயனாரின் திருவுருவம் திரு நாகைக் காரோணத் திருக்கோயிலில் எழுந்தருள்விக்கப் பெற்றுள்ளது.
3. திருநாகைக்காரோணப் புராணம் - திருவாவடுதுறை ஆதீனப்பதிப்பு-1970. த. ச. மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை முகவுரை ப. 13.
4. சித்தாச்சிரம வருணனையில் தமிழில்வழங்கும் சித்திர கவிகள் அனைத்தும் இப்படலத்தில் பாடப் பெற் றுள்ளன. 23 செய்யுட்கள் சித்திரகவி வகைகளைச் சார்ந்தன. இவரே, திரு அம்பர் புராணத்தின் நைமி சாரணியப்படலத்தின் 41 பாடல்களையும் சித்திரகவி களாகவே அமைத்துள்ளார்.
5. சைவ சித்தாந்தக் கூறுகள் பலவும் இப்படலத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.
6. ஆனந்தவிகடன் அகராதி. ப. 945. குரோசம் என்பது கூப்பிடு தூரம் என்றும், கால்யோசனை தூரம் என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.
7. நந்திநாதப்படலம், பா. 55
8. மேற்படி படலம், பா. 57
9. மேற்படி படலம். பா. 59
10. பாடல்பெற்ற சிவத்தலம். திருஞானசம்பந்தர் பதிகம் இரண்டும் திருநாவுக்கரசர் பதிகம் இரண்டும் ஆக நான்கு பதிகங்கள் இத்தலத்திற்கு உரியன.

11. நல்லூர்ப்பெருமணம் என்பது திருஞானசம்பந்தர் முத்திபெற்ற தலம். இதனைத் தற்காலத்தே ஆச்சாள் புரம் என வழங்குவர். நங்கநல்லூர், வாசுதேவ நல்லூர் எனப் பல ஊர்கள் நல்லூர் என்ற பெயரில் நிலவுகின்றன.
12. இவை இந்நூலின் ஆங்காங்கே இடம் பெற்றுள்ளன.
13. இவ்வோவியம் இந்நூலுள் தனித்தாளில் அச்சிட்டு இணைக்கப்பட்டுள்ளது.
14. இவ்வம்மையாரின் பெயர் சிவகாமி ஆச்சி என இவ்வூர் மக்கள் கூறிவருகின்றனர்.
15. இவ்வரலாறு காரைக்கால் அம்மையார் வரலாற்றை ஒருவகையில் ஒத்திருக்கிறது.
16. இவ்வரலாற்றை வடக்குப் பொய்கை நல்லூர் திரு. சு. சண்முகசுந்தர தேசிகர் தொகுத்துக்கொடுத்தார்.
17. தற்போது, வேதாரணியம் வட்டம், கத்தரிப் புலத்தைச் சார்ந்த திருமலை சுவாமிகள் என்பார் தலைமைப் பூசகராகப் பணியாற்றி வருகிறார்.
18. திருமந்திரம் பா. 252
19. திருக்குறள், 228.
20. திருவருட்பா, பிள்ளைச் சிறுவிண்ணப்பம். பா. 13

கோரக்கச் சித்தர் அருளிய
உமையம்மை துதிகள்

சதாநந்தி பார்வதிஓம் சதுட்கோ ணத்தாய்:
சகலவுயிர் நிறைந்தோங்கும் சாமள ரூபி:
இதாயிதங்கள் இலங்கிவளர் இதிகா சஞ்சொல்
இகபரத்தில் ஊடாடும் சூலி; வீரி:
பதாதிபத பாஸ்கரி: பஞ்சாட் சரதேவி:
பரிபுரை:பங் கசவேணி: கபாலி: மாலி:
கதாகிரண கசானனி:நற் சந்திர ரேகைக்
கருத்துடனே கழறவுமை அருள்தாள் காப்பே:

(சந்திரரேகை-1)

ஹம்ஸம்ஸ்ரீ ராஜசிவ ஆனந்த நந்திஓம்
யாமளை: கோமளை: யாகாதி: கம்ஸாதனி:
சம்பனரி வாசனி: சகஸ்ரதள ரூபிணி:
சத்வகுண சம்பனி: சாயுச்ய நேமவதனி:
நம்மிலகு நாரணி: நயனபரி புராரணி:
சயனசிந் தாமணி: சுலோகசா மீபணி:
தம்பவொளி வீசநம னாசத் திறவுகோல்
நானோதச் சக்தியென் தாயிரு தாள்சரண்.

(நமனாசத் திறவுகோல் - 1)

———x———

கோரக்கச் சித்தர் அருள் வரலாறு நூலாசிரிய

டாக்டர். இரா. செல்வக்கணபதி, எம்.ஏ., ...ட்.,பிஎச்.டி

* தருமை ஞானப் பண்ணையில் தமிழ்க்கல்வி ப... 1965 இல் ஆயி... ரூபாய்ப் பரிசு பெற்றவர்.
* தருமை ஆதீனப்பல்கலைக் கல்லூரியில் த... பேராசிரியரா... பணியாற்றி வருபவர்.
* தருமைக் குருமணி அருளாசியோடு தருமை ... தமிழ் வளர்ச்சி... பணிகளை ஆய்வு செய்து, சென்னைப் பல்கலை...கழகத்தில் டாக்ட... பட்டம் பெற்றவர்.
* நாடறிந்த சமய-இலக்கியச் சொற்பொழிவா...
* இதுவரை ஆறு நூல்களையும், நூற்றுக்கும் மே...பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரை... களையும் எழுதியவர்.
* சிறந்த கவிஞர்! சிந்தனையாளர்.
* தமிழ் இலக்கணங்கள், சங்க இலக்கியங்கள், சைவ சமயத் தத்துவ... நூல்கள்-சேக்கிழாரில் நிறைந்த ஈடுபாடும், புலமையும் மிக்கவர்.
* தமிழ்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்கள் பலவற்றிலும் அங்கம் வகிப்பவர்.
* இந்திய நாடெங்கும், கடல் கடந்தும் சென்று சமய இலக்கியப் பணி... யாற்றி வருபவர்.
* பல்வேறு அமைப்புக்களால், சைவச் ... க...ர், முத்தமிழ் அரசு, செந்தமிழ் வாரிதி, சைவத்தமிழ்ம... ...ந ... செல்வர் முதலிய ப...ங்களை வழங்கப் பெற்றவர்